

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 21 juni 2022
(OR. en)

10497/22

**Interinstitutioneel dossier:
2021/0433(CNS)**

**FISC 143
ECOFIN 647**

NOTA

van:	het voorzitterschap
aan:	Raad
Betreft:	Ontwerprichtlijn van de Raad tot waarborging van een mondiaal minimumniveau van belastingheffing van multinationale groepen in de Unie - <i>Compromistekst van het voorzitterschap en ontwerpverklaring van de Raad</i>

Voor de delegaties gaan hierbij de compromistekst van het voorzitterschap en de ontwerpverklaring van de Raad, die zijn besproken tijdens de zitting van de Raad (Ecofin) van 17 juni 2022.

ONTWERP

RICHTLIJN VAN DE RAAD

tot waarborging van een mondiaal minimumniveau van belastingheffing van multinationale groepen in de Unie

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 115,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Parlement¹,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité²,

Handelend volgens een bijzondere wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- 1) De afgelopen jaren heeft de Unie belangrijke maatregelen genomen om de strijd tegen agressieve fiscale planning op de interne markt op te voeren. In de richtlijnen ter bestrijding van belastingontwijking zijn regels vastgelegd om de uitholling van belastinggrondslagen op de interne markt en de verschuiving van winsten uit de interne markt tegen te gaan. Met die regels zijn de aanbevelingen van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) in het kader van het initiatief tegen grondslaguitholling en winstverschuiving (BEPS), die ervoor moeten zorgen dat winsten van multinationale ondernemingen (MNO's) worden belast waar de winstgenererende economische activiteiten worden verricht en waarde wordt gecreëerd, in Unierecht omgezet.

¹ PB C [...] van [...], blz. [...].

² PB C [...] van [...], blz. [...].

- 2) In een onafgebroken streven om een einde te maken aan fiscale praktijken die MNO's in staat stellen winsten te verschuiven naar jurisdicties waar zij niet of zeer laag worden belast, heeft de OESO ook een reeks internationale belastingregels opgesteld die moeten waarborgen dat MNO's een billijk deel van de belastingen betalen, ongeacht waar zij actief zijn. Deze ingrijpende hervorming wil met een mondiaal minimumniveau van belastingheffing een ondergrens creëren voor de concurrentie met vennootschapsbelastingtarieven. Door de voordelen van winstverschuivingen naar jurisdicties met geen of zeer lage belastingheffing grotendeels weg te nemen, zal de hervorming voor mondiale minimumbelastingheffing het speelveld voor ondernemingen wereldwijd gelijktrekken en jurisdicties in staat stellen hun belastinggrondslag beter te beschermen.
- 3) Dit politieke doel is vertaald in de modelvoorschriften ter bestrijding van mondiale grondslaguitholling (Global Anti-Base Erosion of GloBE), die op 14 december 2021 zijn goedgekeurd door het inclusief kader inzake BEPS van de OESO/G20, waaraan de lidstaten zich hebben gecommitteerd. De Raad heeft in zijn verslag aan de Europese Raad over belastingaangelegenheden dat hij op 7 december 2021 heeft goedgekeurd³, opnieuw zijn krachtige steun voor de hervorming voor mondiale minimumbelastingheffing uitgesproken en zich tot een snelle uitvoering van het akkoord door middel van Uniewetgeving verbonden. In dit verband is het zaak dat de lidstaten de door hen aangegane verbintenis voor een mondiaal minimumniveau van belastingheffing daadwerkelijk inlossen.
- 4) In een Unie van sterk geïntegreerde economieën is het van wezenlijk belang dat de hervorming voor mondiale minimumbelastingheffing op een voldoende coherente en gecoördineerde wijze gestalte wordt gegeven. Gelet op de omvang, bijzonderheden en technische kenmerken van de nieuwe internationale belastingregels kan alleen een gemeenschappelijk Uniekader voorkomen dat de uitvoering ervan tot een versnippering van de interne markt leidt. Bovendien biedt een gemeenschappelijk kader, dat is ontwikkeld om verenigbaar te zijn met de door het Verdrag gewaarborgde fundamentele vrijheden, belastingplichtigen rechtszekerheid bij de uitvoering van de regels.

³ Verslag van de Raad aan de Europese Raad over belastingaangelegenheden, door de Raad goedgekeurd op 7 december 2021, doc. 14767/21.

- 5) Er moeten regels worden vastgesteld om op Unieniveau een efficiënt en coherent kader voor de mondiale minimumbelastingheffing op te zetten. Dit kader creëert een systeem van twee onderling verbonden regels, de zogenaamde GloBE-voorschriften, door middel waarvan een aanvullende belasting, de zogenaamde bijheffing, moet worden geïnd telkens wanneer het effectieve belastingtarief van een MNO in een bepaalde jurisdictie onder 15 % ligt. In dat geval wordt de jurisdictie als laagbelast beschouwd. De twee regels worden de regel inzake inkomeninclusie (Income Inclusion Rule (IIR)) en de regel inzake onderbelaste winst (Undertaxed Profit Rule (UTPR)) genoemd. In dit systeem is de in een lidstaat gelegen moederentiteit van een MNO verplicht de IIR toe te passen op haar aandeel in de bijheffing ter zake van elke laagbelaste entiteit van de groep, ongeacht of deze entiteit in of buiten de Unie is gelegen. De UTPR moet fungeren als een vangnet voor de IIR door eventuele restbedragen van de bijheffing te herverdelen in gevallen waarin moederentiteiten met toepassing van de IIR de bijheffing ter zake van laagbelaste entiteiten niet volledig hebben kunnen innen.
- 6) Bij de uitvoering van de door de lidstaten overeengekomen GloBE-modelvoorschriften moet zo nauw mogelijk worden aangesloten bij het mondiale akkoord, om ervoor te zorgen dat de door de lidstaten overeenkomstig deze richtlijn toegepaste regels gekwalificeerd zijn in de zin van de GloBE-modelvoorschriften. Deze richtlijn volgt nauwgezet de inhoud en de structuur van de GloBE-modelvoorschriften. Om de verenigbaarheid met het primaire Unierecht en meer in het bijzonder met de vrijheid van vestiging te waarborgen, moeten de regels van deze richtlijn van toepassing zijn zowel op in een lidstaat residerende entiteiten als op niet-residerende entiteiten van een moederentiteit gelegen in die lidstaat. Deze richtlijn moet ook van toepassing zijn op omvangrijke louter binnenlandse groepen. Op die manier wordt het wettelijke kader zo opgezet dat elke vorm van discriminatie tussen grensoverschrijdende en binnenlandse situaties wordt vermeden. Alle entiteiten, met inbegrip van de moederentiteit die de IIR toepast, die zijn gelegen in een lidstaat waar laag belast wordt, worden onderworpen aan de bijheffing. Evenzo worden groepsentiteiten van dezelfde moederentiteit die zijn gelegen in een andere lidstaat waar laag belast wordt, onderworpen aan de bijheffing.

- 7) Er moet worden gegarandeerd dat belastingontwijkingspraktijken worden ontmoedigd, maar er moet evenzeer worden vermeden dat kleinere MNO's op de interne markt negatieve gevolgen ondervinden. Daarom mag deze richtlijn slechts van toepassing zijn op in de Unie gelegen entiteiten die deel uitmaken van een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met een jaarlijkse geconsolideerde inkomensdrempel van ten minste 750 000 000 EUR. Deze drempel is in overeenstemming met de drempel van bestaande internationale belastingregels zoals de regels inzake verslaglegging per land⁴. Entiteiten die onder het toepassingsgebied van de richtlijn vallen, worden groepsentiteiten genoemd. Bepaalde entiteiten moeten van het toepassingsgebied worden uitgesloten op grond van hun specifieke doel en status. Het betreft hier entiteiten die over het algemeen geen handel drijven of bedrijf uitoefenen en die activiteiten verrichten in het algemeen belang, zoals het verstrekken van openbare gezondheidszorg en onderwijs of het aanleggen van openbare infrastructuur, en die derhalve mogelijk niet onderworpen zijn aan belasting in de lidstaat waar zij zijn gelegen. Om die specifieke belangen te beschermen, is het noodzakelijk om overheidslichamen, internationale organisaties, non-profitorganisaties, waaronder organisaties met oogmerken als de volksgezondheid, en pensioenfondsen uit te sluiten van het toepassingsgebied van deze richtlijn. Bij non-profitorganisaties kan het ook gaan om zorgverzekeraars die geen andere winst nastreven of maken dan ten behoeve van de openbare gezondheidszorg. Ook beleggingsfondsen en vastgoedbeleggingsvehikels moeten van het toepassingsgebied worden uitgesloten als zij bovenaan de eigendomsketen staan, omdat de door deze entiteiten gegenereerde inkomsten worden belast bij de eigenaren ervan.

⁴ Richtlijn (EU) 2016/881 van de Raad van 25 mei 2016 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU wat betreft verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied (PB L 146 van 3.6.2016, blz. 8).

- 8) De uiteindelijke moederentiteit (UPE) van een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep die onmiddellijk of middellijk een zeggenschapsbelang in alle andere groepsentiteiten van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep heeft, staat centraal in het systeem. Aangezien de UPE doorgaans verplicht is de financiële rekeningen van alle entiteiten van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep te consolideren of, indien dat niet het geval is, daartoe verplicht zou zijn krachtens een aanvaardbare standaard voor financiële verslaglegging, beschikt zij over kritieke informatie en is zij de entiteit bij uitstek om ervoor te zorgen dat het niveau van belastingheffing per jurisdictie voor de groep in overeenstemming is met het overeengekomen minimumtarief. Wanneer de UPE in de Unie is gelegen, moet haar de primaire verplichting uit hoofde van deze richtlijn worden opgelegd om de IIR toe te passen op het aan haar toerekenbare deel van de bijheffing ter zake van alle laagbelaste groepsentiteiten van de MNO-groep, ongeacht of deze in of buiten de Unie zijn gelegen. De UPE die bovenaan een omvangrijke binnenlandse groep staat, past de IIR toe op het volledige bedrag aan bijheffing ter zake van haar laagbelaste groepsentiteiten.
- 9) In bepaalde omstandigheden schuift deze verplichting door naar andere in de Unie gelegen groepsentiteiten van de MNO-groep. Ten eerste, wanneer de UPE een uitgesloten entiteit is of in een derdelands jurisdictie is gelegen die de GloBE-modelvoorschriften noch gelijkwaardige regels ten uitvoer heeft gelegd en dus geen gekwalificeerde IIR heeft, moeten tussenliggende moederentiteiten (IPE's) die in de eigendomsketen onder de UPE staan en in de Unie zijn gelegen, krachtens de richtlijn de verplichting hebben om de IIR toe te passen tot maximaal het aan hen toerekenbare deel van de bijheffing, tenzij een IPE die de IIR moet toepassen, een zeggenschapsbelang heeft in een andere IPE, in welk geval de IIR door de eerstgenoemde IPE moet worden toegepast.

- 10) Ten tweede, ongeacht of de UPE in een jurisdictie is gelegen die al dan niet een gekwalificeerde IIR heeft, moeten partieel gehouden moederentiteiten (POPE's) die in de Unie zijn gelegen en voor meer dan 20 % eigendom zijn van belanghouders buiten de groep, krachtens deze richtlijn de verplichting hebben om de IIR toe te passen tot maximaal het aan hen toerekenbare deel van de bijheffing. Een POPE mag de IIR evenwel niet toepassen wanneer zij in volle eigendom wordt gehouden door een andere POPE die de IIR moet toepassen. Ten derde, wanneer de UPE een uitgesloten entiteit is of in een jurisdictie zonder gekwalificeerde IIR is gelegen, moeten de groepsentiteiten van de groep de UTPR toepassen op alle restbedragen van bijheffing die niet aan de IIR onderworpen zijn geweest, naar rato van een toerekeningsformule op basis van het aantal werknemers dat zij hebben, en hun materiële activa. Ten vierde, wanneer de UPE in een derdelands jurisdictie met een gekwalificeerde IIR is gelegen, moeten de groepsentiteiten van de MNO-groep de UTPR toepassen op de in die derdelands jurisdictie gelegen groepsentiteiten, wanneer in die derdelands jurisdictie laag belast wordt op basis van het effectieve belastingtarief van alle groepsentiteiten in die jurisdictie, inclusief dat van de UPE.
- 11) Overeenkomstig de beleidsdoelstellingen van de hervorming voor mondiale minimumbelastingheffing met betrekking tot eerlijke belastingconcurrentie tussen jurisdicties moet het effectieve belastingtarief worden berekend op jurisdictieniveau. Met het oog op de berekening van het effectieve belastingtarief moet deze richtlijn voorzien in een gemeenschappelijke reeks specifieke regels voor de berekening van de belastinggrondslag, het zogenaamde kwalificerende inkomen of verlies, en voor de betaalde belastingen, de zogenaamde betrokken belastingen. Het uitgangspunt zijn de voor consolidatiedoeleinden gebruikte financiële rekeningen waarop verschillende correcties worden aangebracht, onder andere om rekening te houden met tijdelijke verschillen, teneinde verstoringen tussen jurisdicties te vermijden. Vervolgens kunnen het kwalificerende inkomen of verlies en de betrokken belastingen van bepaalde entiteiten worden toegerekend aan andere relevante entiteiten binnen de MNO-groep om de neutraliteit te garanderen van de fiscale behandeling van kwalificerend inkomen of verlies dat in verschillende jurisdicties aan betrokken belastingen onderworpen kan zijn, vanwege het soort entiteit (doorstroomentiteit, hybride entiteit of vaste inrichting) dan wel vanwege de specifieke fiscale behandeling van het inkomen (dividenduitkering of fiscaal regime inzake gecontroleerde buitenlandse vennootschappen). Wat betrokken belastingen betreft, moeten de bepalingen van deze richtlijn worden uitgelegd in het licht van eventuele verdere richtsnoeren van de OESO, waarmee de lidstaten rekening moeten houden om te zorgen voor een uniforme identificatie van de betrokken belastingen van alle lidstaten en derdelands jurisdicties.

- 12) Het effectieve belastingtarief van een MNO-groep in elke jurisdictie waar hij activiteiten verricht, of van een omvangrijke binnenlandse groep, moet worden vergeleken met het overeengekomen minimumbelastingtarief van 15 % om te bepalen of de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep aan een bijheffing moet worden onderworpen en dus de IIR of UTPR moet toepassen. Het minimumbelastingtarief van 15 % dat is overeengekomen door het inclusief kader inzake BEPS van de OESO/G20, houdt een evenwicht tussen de verschillende vennootschapsbelastingtarieven die wereldwijd worden toegepast. Wanneer het effectieve belastingtarief van een MNO-groep onder het minimumbelastingtarief in een gegeven jurisdictie daalt, moet de bijheffing worden toegerekend aan de entiteiten in de MNO-groep die de belasting met toepassing van de IIR en de UTPR verschuldigd zijn, teneinde het mondiaal overeengekomen minimale effectieve tarief van 15 % in acht te nemen. Wanneer het effectieve belastingtarief van een omvangrijke binnenlandse groep onder het minimumbelastingtarief daalt, moet de UPE bovenaan de omvangrijke binnenlandse groep de IIR toepassen ter zake van haar laagbelaste groepsentiteiten, teneinde ervoor te zorgen dat de groep belasting verschuldigd is naar een effectief minimumtarief van 15 %.
- 13) Om de lidstaten de vruchten te laten plukken van de opbrengsten van de bijheffing op de laagbelaste groepsentiteiten op hun grondgebied, moeten zij ervoor kunnen kiezen om een systeem van binnenlandse bijheffing toe te passen. Lidstaten die voor de toepassing van een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing kiezen, moeten de Europese Commissie daarvan in kennis stellen, om de belastingautoriteiten van andere lidstaten en derdelands jurisdicties evenals MNO-groepen voldoende zekerheid te verschaffen over de toepasbaarheid van de gekwalificeerde binnenlandse bijheffing op laagbelaste groepsentiteiten in die lidstaat. Groepsentiteiten van een MNO-groep in een lidstaat die ervoor heeft gekozen om een dergelijk systeem in zijn binnenlandse belastingstelsel toe te passen, moeten de bijheffing aan deze lidstaat betalen. Dit systeem moet garanderen dat de minimale effectieve belasting van het kwalificerende inkomen of verlies van de groepsentiteiten op dezelfde wijze wordt berekend als de bijheffing die overeenkomstig deze richtlijn wordt berekend.

- 14) Om een evenredige aanpak te waarborgen, moet rekening worden gehouden met bepaalde specifieke situaties van lagere BEPS-risico's. In de richtlijn moet daarom een substance-uitzondering worden opgenomen op basis van de kosten in verband met werknemers en de waarde van materiële activa in een gegeven jurisdictie. Zo kunnen - tot op bepaalde hoogte - situaties worden aangepakt waarin een MNO-groep of een omvangrijke binnenlandse groep economische activiteiten verricht die een materiële aanwezigheid in een laagbelaste jurisdictie vereisen, omdat in een dergelijk geval BEPS-praktijken maar weinig voordeel zouden opleveren. Voorts moet rekening worden gehouden met het specifieke geval van MNO-groepen die zich in de beginfase van hun internationale activiteiten bevinden, om geen obstakels op te werpen voor het ontplooiën van grensoverschrijdende activiteiten voor MNO-groepen die in hun binnenlandse jurisdictie waar zij hoofdzakelijk actief zijn, laag worden belast. De laagbelaste binnenlandse activiteiten van dergelijke groepen moeten daarom gedurende een overgangsperiode van vijf jaar, en op voorwaarde dat de MNO-groep in niet meer dan zes andere jurisdicties groepsentiteiten heeft, van de toepassing van de regels worden uitgesloten. Om een gelijke behandeling van omvangrijke binnenlandse groepen te waarborgen, moet ook het inkomen uit de activiteiten van dergelijke groepen gedurende een overgangsperiode van vijf jaar worden uitgesloten.
- (14a) Om in te spelen op de bijzondere situatie van lidstaten waar zeer weinig groepen hun hoofdzetel hebben en waarin zo weinig groepsentiteiten zijn gelegen dat het onevenredig zou zijn om onmiddellijk te verlangen dat de belastingdiensten van die lidstaten de IIR en UTPR toepassen, en gezien de status van gemeenschappelijke aanpak van de GloBE-voorschriften, zou het bovendien passend zijn deze lidstaten ervoor te laten kiezen de IIR en de UTPR gedurende een beperkte periode niet toe te passen. Deze keuze moet vóór de datum van omzetting van de richtlijn ter kennis van de Commissie worden gebracht.

- (14b) De lidstaten die ervoor kiezen de IIR en de UTPR tijdelijk niet toe te passen, moeten deze richtlijn omzetten om de goede werking van het stelsel van een mondiaal minimumniveau van belastingheffing voor multinationale groepen in de Unie te waarborgen. Dit betreft met name de verplichting voor de groepsentiteiten van die lidstaten om de groepsentiteiten van andere lidstaten en derde landen hiervan in kennis te stellen, zodat andere lidstaten en derde landen de UTPR kunnen toepassen. De administratieve lasten voor de belastingdiensten van de lidstaten die van deze mogelijkheid gebruik hebben gemaakt, moeten zoveel mogelijk worden beperkt, zonder de doeltreffende toepassing van deze richtlijn in de gehele Unie in het gedrang te brengen. Daarom moeten die lidstaten ook de mogelijkheid hebben om met de Commissie te overleggen en haar advies en bijstand in te winnen met het oog op een gemeenschappelijke interpretatie van de praktische regelingen voor de omzetting van deze richtlijn in nationaal recht.
- 15) Door het sterk volatiele karakter en de lange economische cyclus van de scheepvaartsector is deze sector traditioneel onderworpen aan alternatieve of aanvullende belastingregelingen in de lidstaten. Om de desbetreffende beleidslogica niet te ondermijnen en de lidstaten in staat te stellen de scheepvaartsector een eigen fiscale behandeling te blijven geven in overeenstemming met de internationale praktijk en de staatssteunregels, moet het inkomen uit scheepvaartactiviteiten van het systeem worden uitgesloten.

- 16) Om een evenwicht te bereiken tussen de doelstellingen van de hervorming voor mondiale minimumbelastingheffing en de administratieve lasten voor de belastingdiensten en belastingplichtigen, moet deze richtlijn voorzien in een *de minimis*-uitzondering voor MNO-groepen en omvangrijke binnenlandse groepen met een gemiddeld inkomen van minder dan 10 000 000 EUR en een gemiddeld kwalificerend inkomen of verlies van minder dan 1 000 000 EUR in een jurisdictie. Aan dergelijke MNO-groepen en omvangrijke binnenlandse groepen mag geen bijheffing worden opgelegd, ook niet als hun effectieve belastingtarief onder het minimumbelastingtarief in die jurisdictie ligt.
- 17) De toepassing van de regels van deze richtlijn op MNO-groepen en omvangrijke binnenlandse groepen die voor het eerst onder het toepassingsgebied ervan vallen, kan tot verstoringen leiden door de aanwezigheid van fiscale attributen, inclusief verliezen uit voorgaande verslagjaren, of als gevolg van tijdelijke verschillen, en daarom moeten overgangsregels worden vastgesteld. Er moet ook worden voorzien in een geleidelijke verlaging van de tarieven voor de uitzonderingen met betrekking tot de loonkosten en de materiële activa over een periode van tien jaar om de overgang naar het nieuwe belastingsysteem vlot te laten verlopen.
- (17a) Aangezien MNO-groepen en omvangrijke binnenlandse groepen in een bepaalde jurisdictie en voor een bepaald verslagjaar belasting op een minimumniveau moeten betalen, mag een bijheffing uitsluitend tot doel hebben dat op de winst van dergelijke groepen in een bepaald verslagjaar een minimaal effectief belastingtarief wordt toegepast. Daarom fungeren de regels inzake een bijheffing niet als een belasting die direct op de inkomsten van een entiteit wordt geheven, maar zijn zij in plaats daarvan van toepassing op de overwinst overeenkomstig een gestandaardiseerde grondslag en specifieke belastingberekeningsmechanismen om de laagbelaste inkomsten binnen de betrokken groepen vast te stellen en een bijheffing toe te passen die het effectieve belastingtarief van een groep op die inkomsten op het overeengekomen minimumbelastingniveau zou brengen. De opzet van de IIR en de UTPR als bijheffingen belet evenwel niet dat een jurisdictie die regels toepast in het kader van een vennootschapsbelastingstelsel in haar intern recht.

- (17b) Zoals blijkt uit het politieke akkoord dat op internationaal niveau is bereikt, moeten de GloBE-voorschriften rekening houden met de uitdelingsbelastingstelsels die van kracht zijn op of vóór 1 juli 2021, de datum van de eerste verklaring van het inclusief kader van de OESO/G20 over de digitalisering van de economie, waarin de speciale behandeling van in aanmerking komende uitdelingsbelastingstelsels werd goedgekeurd. Dit mag niet beletten dat wijzigingen in het uitdelingsbelastingstelsel van een jurisdictie worden aangebracht die in overeenstemming zijn met de bestaande opzet van dat stelsel.
- 18) Voor een efficiënte toepassing van het systeem is het van wezenlijk belang dat procedures op groepsniveau worden gecoördineerd. Er zal een systeem moeten worden opgezet dat een ongehinderde informatiestroom garandeert binnen de MNO-groep en naar de belastingdiensten waar de groepsentiteiten zijn gelegen. De primaire verantwoordelijkheid voor het indienen van de informatieaangifte moet bij de groepsentiteit zelf liggen. Zij moet evenwel van die verantwoordelijkheid worden ontheven wanneer de MNO-groep een andere entiteit heeft aangewezen om de informatieaangifte in te dienen en te delen. Dat kan een lokale entiteit zijn of een entiteit uit een andere jurisdictie waarvoor een overeenkomst tussen bevoegde autoriteiten bestaat met de lidstaat van de groepsentiteit. De informatie die in het kader van de aangifte betreffende de bijheffing wordt ingediend, moet de belastingdiensten waar de groepsentiteiten zijn gelegen, in staat stellen de correctheid te beoordelen van de door een groepsentiteit verschuldigde bijheffing of binnenlandse bijheffing, naargelang het geval, door toepassing van binnenlandse procedures, onder meer voor het indienen van binnenlandse belastingaangiften. Verdere in het GloBE-uitvoeringskader te ontwikkelen richtsnoeren kunnen in dit opzicht een nuttige bron van illustratie en interpretatie zijn, en de lidstaten kunnen ervoor kiezen de bepalingen ervan in de nationale wetgeving op te nemen. Gelet op de nalevingsaanpassingen die dit systeem vereist, moeten groepen die voor het eerst onder het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen, een periode van 18 maanden krijgen om aan de informatievereisten te voldoen.

- 19) Gelet op de voordelen van transparantie op het gebied van de belastingen is het bemoedigend dat een aanzienlijke hoeveelheid informatie zal worden verstrekt aan de belastingautoriteiten in alle deelnemende jurisdicties. MNO-groepen die onder het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen, moeten de verplichting hebben om uitgebreide en gedetailleerde informatie te verstrekken over hun winsten en effectieve belastingtarief in elke jurisdictie waar zij groepsentiteiten hebben. Er kan worden verwacht dat een dergelijke uitgebreide rapportage de transparantie ten goede zal komen.
- (19a) Bij de uitvoering van deze richtlijn moeten de lidstaten het document "Tax Challenges Arise from the Digitalisation of the Economy Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)" (Fiscale uitdagingen van de digitalisering van de economie - Modelvoorschriften ter bestrijding van mondiale grondslaguitholling (pijler 2)), dat is overeengekomen door het inclusief kader inzake BEPS van de OESO/G20, en de toelichtingen en voorbeelden in het OESO-commentaar bij de GloBE-regels in het kader van pijler 2 alsmede het GloBE-uitvoeringskader, met inbegrip van de regels ervan inzake veilige havens, gebruiken als bron van illustratie of interpretatie om te zorgen voor consistentie in de toepassing in alle lidstaten, voor zover deze consistent zijn met de bepalingen van deze richtlijn en met het Unierecht. De regels inzake veilige havens moeten relevant zijn voor MNO-groepen en omvangrijke binnenlandse groepen.

20) De doeltreffendheid en de billijkheid van de hervorming voor mondiale minimumbelastingheffing hangen sterk af van de uitvoering die er wereldwijd wordt aan gegeven. Met het oog op een degelijke handhaving van de regels van deze richtlijn moeten de lidstaten passende sancties opleggen, met name ten aanzien van entiteiten die niet voldoen aan hun verplichtingen om een aangifte met informatie betreffende de bijheffing in te dienen en hun deel van de bijheffing te betalen. Bij het bepalen van die sancties moeten de lidstaten in het bijzonder rekening houden met de noodzaak om het risico aan te pakken dat een MNO-groep geen aangifte doet van de informatie die nodig is voor de toepassing van de UTPR. Om dat risico aan te pakken, moeten de lidstaten afschrikkende sancties vaststellen. Het zal ook van vitaal belang zijn dat alle belangrijke handelspartners van de Unie een gekwalificeerde IIR dan wel een gelijkwaardige reeks regels inzake minimumbelasting toepassen. Wat betreft de vraag of een IIR die wordt uitgevoerd door een derdelands jurisdictie die het mondiale akkoord naleeft, een gekwalificeerde IIR is in de zin van het mondiale akkoord, moet worden verwezen naar de beoordeling die op OESO-niveau moet worden gemaakt. Voorts, en ter ondersteuning van de rechtszekerheid en de efficiëntie van de regels voor een mondiale minimumbelasting, is het zaak nader te omschrijven onder welke voorwaarden de in een derdelands jurisdictie ten uitvoer gelegde regels die geen omzetting van de regels van het mondiale akkoord inhouden, als gelijkwaardig met een gekwalificeerde IIR kunnen worden aangemerkt. De beoordeling van de gelijkwaardigheid heeft voornamelijk ten doel de toepassing van de bepalingen van deze richtlijn, met name wat betreft de UTPR, te verduidelijken en af te bakenen. Te dien einde moet deze richtlijn erin voorzien dat de Commissie na de bovengenoemde OESO-beoordeling de gelijkwaardigheidscriteria beoordeelt op basis van bepaalde specifieke parameters. De bepaling van de derdelands jurisdicties die een wettelijk kader toepassen dat als gelijkwaardig aan een gekwalificeerde IIR wordt beschouwd, vloeit rechtstreeks voort uit de in deze richtlijn vastgelegde objectieve criteria en moet strikt aansluiten bij de bovengenoemde OESO-beoordeling. Het kan daarom passend worden geacht om in een dergelijke specifieke context te voorzien in een gedelegeerde handeling. Gezien het specifieke besluitvormingsproces voor belastingzaken mag met name het gebruik van een gedelegeerde handeling in deze specifieke context niet worden beschouwd als een precedent voor andere wetgevingsinstrumenten die overeenkomstig de bijzondere wetgevingsprocedure worden vastgesteld.

- (20a) Het is van essentieel belang te zorgen voor een consistente toepassing van de regels van deze richtlijn ten aanzien van alle derdelands jurisdicties die de regels van het mondiale akkoord niet omzetten en waarvan de binnenlandse regels niet als gelijkwaardig met een gekwalificeerde IIR zijn aangemerkt. In dit verband is het noodzakelijk een gemeenschappelijke methode te ontwikkelen voor het toerekenen van bedragen die volgens de regels van het mondiale akkoord als betrokken belastingen zouden worden behandeld, aan entiteiten in een MNO-groep die overeenkomstig de voorschriften van deze richtlijn aan een bijheffing onderworpen zouden zijn. Daartoe moeten de lidstaten de richtsnoeren van het GloBE-uitvoeringskader als referentie gebruiken voor de toerekening van die betrokken belastingen.
- (20b) Ter aanvulling van bepaalde niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie handelingen vast te stellen. Het doel daarvan is om, na een beoordeling door de Commissie, de jurisdicties te bepalen waarvan het binnenlandse wettelijke kader kan worden aangemerkt als gelijkwaardig aan een gekwalificeerde IIR. Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadplegingen overgaat, onder meer op deskundigenniveau, en dat die raadplegingen gebeuren in overeenstemming met de beginselen die zijn vastgelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven.
- 21) Aangezien deze richtlijn in 2022 in werking treedt en de termijn voor de omzetting ervan door de lidstaten is vastgesteld op uiterlijk 31 december 2023, zal de EU handelen in overeenstemming met het tijdschema dat is overeengekomen in de verklaring van het inclusief kader van de OESO over BEPS van oktober 2021, volgens welke pijler 2 in 2022 in wetgeving moet worden omgezet en in 2023 in werking moet treden, waarbij de UTPR in 2024 van kracht zou worden.

- (21a) De verklaring van het inclusief kader van de OESO/G20 over BEPS van oktober 2021 over een tweepijleroplossing om de fiscale uitdagingen van de digitalisering van de economie aan te pakken, voorziet in een tweepijleroplossing. In het gedetailleerde uitvoeringsplan worden de termijnen voor de uitvoering van elke pijler vastgelegd. Aangezien deze richtlijn tot doel heeft pijler 2 ten uitvoer te leggen terwijl de werkzaamheden in het kader van pijler 1 nog niet zijn afgerond, moet ook worden geverifieerd of pijler 1 wordt uitgevoerd. Daartoe voorziet de richtlijn in een clause die de Commissie ertoe verplicht een verslag op te stellen waarin de vorderingen van het inclusief kader inzake BEPS van de OESO/G20 worden geëvalueerd. Erkend wordt dat de Commissie, indien zij dit passend acht, een wetgevingsvoorstel kan indienen om de fiscale uitdagingen van de digitalisering van de economie aan te pakken, dat ter beoordeling aan de lidstaten wordt voorgelegd.
- (21b) De Raad moet vóór het einde van elk semester, te beginnen op 1 juli 2022, de situatie beoordelen met betrekking tot de uitvoering van pijler 1 van de verklaring van de OESO/G20 over een tweepijleroplossing om de fiscale uitdagingen van de digitalisering van de economie aan te pakken waarover in oktober 2021 overeenstemming is bereikt.
- 22) De regels voor de toepassing van de UTPR moeten toepassing vinden vanaf 2024 om derdelands jurisdicties de mogelijkheid te bieden de IIR toe te passen in de eerste fase van de uitvoering van de GloBE-modelvoorschriften.

- 23) De doelstelling van deze richtlijn, namelijk het creëren van een gemeenschappelijk kader voor een mondiaal minimumniveau van belastingheffing in de Unie op basis van de gemeenschappelijke aanpak van de GloBE-modelvoorschriften, kan niet voldoende door de lidstaten afzonderlijk worden verwezenlijkt. Autonoom optreden van de lidstaten zou het risico van een versnippering van de interne markt verhogen. Aangezien het van wezenlijk belang is om oplossingen vast te stellen die werken voor de interne markt als geheel, kan deze doelstelling, vanwege de omvang van de hervorming voor mondiale minimumbelastingheffing, beter worden verwezenlijkt op het niveau van de Unie. Daarom kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen.
- 24) De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming is geraadpleegd overeenkomstig artikel 42, lid 1, van Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad⁵ en heeft op 10 februari 2022 formele opmerkingen verstrekt. Het recht op bescherming van persoonsgegevens overeenkomstig artikel 8 van het Handvest van de grondrechten van de EU en Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad⁶ zijn van toepassing op de verwerking van persoonsgegevens in het kader van deze richtlijn,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

⁵ Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de instellingen, organen en instanties van de Unie en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 45/2001 en Besluit nr. 1247/2002/EG (PB L 295 van 21.11.2018, blz. 39).

⁶ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (PB L 119 van 4.5.2016, blz. 1).

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Voorwerp

1. Bij deze richtlijn worden gemeenschappelijke maatregelen voor de minimale effectieve belastingheffing van MNO-groepen en omvangrijke binnenlandse groepen vastgesteld in de vorm van:
 - a) een regel inzake inkomeninclusie (de zogenaamde "Income Inclusion Rule" of IIR), in overeenstemming waarmee een moederentiteit van een MNO-groep of een omvangrijke binnenlandse groep het aan haar toerekenbare deel van de bijheffing ter zake van de laagbelaste groepsentiteiten berekent en betaalt;
 - b) een regel inzake onderbelaste winst (de zogenaamde "Undertaxed Profit Rule" of UTPR), in overeenstemming waarmee een groepsentiteit van een MNO-groep een extra contante belastinglast heeft die gelijk is aan haar deel van de bijheffing dat krachtens de IIR niet in rekening is gebracht ter zake van de laagbelaste groepsentiteiten.
2. De lidstaten kunnen ervoor kiezen een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing toe te passen op grond waarvan de bijheffing wordt berekend en betaald op de overwinst van alle in hun jurisdictie gevestigde laagbelaste groepsentiteiten overeenkomstig de bepalingen van deze richtlijn.

Artikel 2

Toepassingsgebied

1. Deze richtlijn is van toepassing op in een lidstaat van de Europese Unie gelegen groepsentiteiten die deel uitmaken van een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met een jaarinkomen van 750 000 000 EUR of hoger, daaronder begrepen het inkomen van de in lid 3 bedoelde uitgesloten entiteiten, in de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit in ten minste twee van de vier verslagjaren die onmiddellijk voorafgaan aan het geteste verslagjaar.

2. Wanneer een of meer van de in lid 1 bedoelde vier verslagjaren langer of korter is dan twaalf maanden, wordt de in dat lid bedoelde inkomensdrempel voor elk van die verslagjaren pro rata aangepast.
3. Deze richtlijn is niet van toepassing op de volgende entiteiten (hierna "uitgesloten entiteiten" genoemd):
 - a) overheidslichamen, internationale organisaties, non-profitorganisaties, pensioenfondsen en beleggingsfondsen die een uiteindelijke moederentiteit zijn, en vastgoedbeleggingsvehikels die een uiteindelijke moederentiteit zijn;
 - b) entiteiten waarvan ten minste 95 % van de waarde in eigendom wordt gehouden door een of meer van de in punt a) bedoelde entiteiten, onmiddellijk dan wel via een of meer uitgesloten entiteiten, met uitzondering van entiteiten die pensioendiensten verlenen, en die
 - i) uitsluitend, of nagenoeg uitsluitend, worden gedreven om activa aan te houden of middelen te beleggen ten behoeve van de in punt a) bedoelde entiteit of entiteiten; of
 - ii) uitsluitend activiteiten verrichten die ondergeschikt zijn aan de door de in punt a) bedoelde entiteit of entiteiten verrichte activiteiten;
 - c) entiteiten waarvan ten minste 85 % van de waarde in eigendom wordt gehouden door een of meer van de in punt a) bedoelde entiteiten, onmiddellijk dan wel via een of meer uitgesloten entiteiten, met uitzondering van entiteiten die pensioendiensten verlenen, op voorwaarde dat nagenoeg al hun inkomen afkomstig is van dividenden of vermogenswinsten of -verliezen die van de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies zijn uitgesloten overeenkomstig artikel 15, lid 2, punten b) en c).

In afwijking van de eerste alinea kan de indienende groepsentiteit overeenkomstig artikel 43, lid 1, ervoor kiezen een in de punten b) en c) van die alinea bedoelde entiteit niet als uitgesloten entiteit te behandelen.

Artikel 3
Definities

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- 1) "entiteit": een juridische constructie die een afzonderlijke financiële rekening opstelt, of een rechtspersoon;
- 2) "groepsentiteit":
 - a) een entiteit die deel uitmaakt van een MNO-groep of een omvangrijke binnenlandse groep; en
 - b) een vaste inrichting van een hoofdentiteit die deel uitmaakt van een MNO-groep als bedoeld in punt a);

- 3) "groep":
- a) een geheel van entiteiten die met elkaar verbonden zijn door eigendom of zeggenschap zoals omschreven in de aanvaardbare verslagleggingsstandaard voor de opstelling van een geconsolideerde jaarrekening door de uiteindelijke moederentiteit, inclusief iedere entiteit die mogelijkerwijs van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit is uitgesloten op de enkele grond van haar kleine omvang, materieel belang of het feit dat zij voor de verkoop wordt aangehouden; of
 - b) een entiteit die een of meer vaste inrichtingen heeft, op voorwaarde dat zij geen deel uitmaakt van een andere groep zoals omschreven in punt a);
- 4) "MNO-groep": een groep die ten minste één entiteit of vaste inrichting omvat die niet in de jurisdictie van de uiteindelijke moederentiteit is gelegen;
- 5) "omvangrijke binnenlandse groep": een groep waarvan alle groepsentiteiten in dezelfde lidstaat zijn gelegen;
- 6) "geconsolideerde jaarrekening":
- a) de jaarrekening, opgesteld door een entiteit overeenkomstig een aanvaardbare standaard voor financiële verslaglegging, waarin de activa, passiva, baten, lasten en kasstromen van die entiteit en alle entiteiten waarin zij een zeggenschapsbelang heeft, zijn weergegeven als die van één enkele economische entiteit;
 - b) voor groepen als omschreven in punt 3 b), de jaarrekening opgesteld door een entiteit overeenkomstig een aanvaardbare standaard voor financiële verslaglegging;

- c) de jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit die niet is opgesteld overeenkomstig een aanvaardbare standaard voor financiële verslaglegging en die vervolgens is gecorrigeerd om materiële concurrentieverstorings te voorkomen;
- d) wanneer de uiteindelijke moederentiteit geen jaarrekening zoals omschreven in punt a), b) of c), opstelt, de jaarrekening die zou zijn opgesteld als de uiteindelijke moederentiteit verplicht was geweest om een dergelijke jaarrekening op te stellen overeenkomstig:
 - i) een aanvaardbare standaard voor financiële verslaglegging; of
 - ii) een andere standaard voor financiële verslaglegging en op voorwaarde dat de desbetreffende jaarrekening is gecorrigeerd om materiële concurrentieverstorings te voorkomen;
- 7) "verslagjaar": de verslagleggingsperiode waarover de uiteindelijke moederentiteit van een MNO-groep of een omvangrijke binnenlandse groep haar geconsolideerde jaarrekening opstelt of, indien de uiteindelijke moederentiteit geen geconsolideerde jaarrekening opstelt, het kalenderjaar;
- 8) "indienende groepsentiteit": een entiteit die een aangifte met informatie betreffende de bijheffing indient overeenkomstig artikel 42;
- 8a) "overheidslichaam": een entiteit die aan alle volgende criteria voldoet:
 - a) zij maakt deel uit van of wordt geheel gehouden door een overheid (daaronder begrepen een regionaal lichaam of een lokaal bestuur);

- b) zij drijft geen handel of oefent geen bedrijf uit en heeft als voornaamste doel:
 - i) het vervullen van een overheidsfunctie; of
 - ii) het beheren of beleggen van de activa van die overheid of jurisdictie door het plaatsen en aanhouden van beleggingen, alsook door vermogensbeheer en daarmee verband houdende beleggingsactiviteiten betreffende die activa;
- c) zij legt aan de overheid verantwoording af over de algemene prestaties en brengt jaarlijks aan de overheid verslag uit; en
- d) bij ontbinding berusten haar activa bij de overheid en voor zover zij netto-inkomsten uitkeert, worden deze uitsluitend aan de overheid uitgekeerd zonder dat een deel ervan ten goede komt aan een particulier;

8aa) "internationale organisatie": elke intergouvernementele organisatie, met inbegrip van een supranationale organisatie, of een volledig gehouden agentschap of instantie daarvan, die voldoet aan alle criteria van de onderstaande punten a), b) en c):

- a) ze bestaat voornamelijk uit overheden;
- b) ze heeft met de jurisdictie waarin zij is gevestigd daadwerkelijk een hoofdzetelovereenkomst of een in wezen soortgelijke overeenkomst, bijvoorbeeld een regeling die de kantoren of instellingen van de organisatie in die jurisdictie voorrechten en immuniteiten verleent; en
- c) de wet of de statuten verhinderen dat de inkomsten ervan ten goede komen aan particulieren;

- 8b) "non-profitorganisatie": een entiteit die aan alle volgende criteria voldoet:
- a) zij is opgericht in de jurisdictie waar zij resideert en wordt aldaar gedreven:
 - i) voor louter religieuze, charitatieve, wetenschappelijke, artistieke, culturele, sportieve, educatieve of andere soortgelijke doeleinden; of
 - ii) als een professionele organisatie, bedrijfsvereniging, kamer van koophandel, arbeidsorganisatie, land- of tuinbouworganisatie, burgerorganisatie of als een organisatie uitsluitend ter bevordering van het sociale welzijn;
 - b) nagenoeg alle inkomsten uit de in punt a) genoemde activiteiten zijn in de jurisdictie waar zij resideert, vrijgesteld van inkomstenbelasting;
 - c) zij heeft geen aandeelhouders of leden die een eigendomsrecht of een recht van vruchtgebruik hebben op haar inkomsten of activa;
 - d) de inkomsten of activa van de entiteit mogen niet worden uitgedeeld aan of aangewend ten behoeve van een particulier of een niet-charitatieve entiteit, tenzij:
 - i) in het kader van de charitatieve activiteiten van de entiteit;
 - ii) ter betaling van een redelijke vergoeding voor verleende diensten of voor het gebruik van eigendom of kapitaal; of
 - iii) als betaling, tegen marktwaarde, voor activa die de entiteit heeft verworven, en

- e) bij beëindiging, liquidatie of ontbinding van de entiteit moeten al haar activa worden uitgedeeld of teruggegeven aan een non-profitorganisatie of aan de overheid (of een overheidsinstantie) van de jurisdictie waar de entiteit resideert of aan een regionaal lichaam daarvan.

Zij omvat echter geen entiteiten die een handel drijven of een bedrijf uitoefenen die/dat niet rechtstreeks verband houdt met de doeleinden waarvoor zij is opgericht;

- 9) "doorstroomentiteit": een entiteit voor zover zij fiscaal transparant is met betrekking tot haar inkomsten, uitgaven, winsten of verliezen in de jurisdictie waarin zij is opgericht, tenzij zij haar fiscale woonplaats in een andere jurisdictie heeft en aldaar onderworpen is aan een betrokken belasting op haar inkomsten of winsten.

Een doorstroomentiteit wordt geacht het volgende te zijn:

- a) een fiscaal transparante entiteit met betrekking tot haar inkomsten, uitgaven, winsten of verliezen voor zover zij fiscaal transparant is in de jurisdictie waar de eigenaar is gevestigd;
- b) een omgekeerd hybride entiteit met betrekking tot haar inkomsten, uitgaven, winsten of verliezen voor zover zij niet fiscaal transparant is in de jurisdictie waar de eigenaar is gevestigd.

Voor de toepassing van deze definitie wordt onder fiscaal transparante entiteit verstaan een entiteit waarvan de inkomsten, uitgaven, winsten of verliezen krachtens de wetten van een jurisdictie worden behandeld alsof zij door de onmiddellijke eigenaar van die entiteit in verhouding tot zijn belang in die entiteit zijn verworven of gemaakt.

Een eigendomsbelang in een entiteit of een vaste inrichting die een groepsentiteit is, wordt behandeld alsof het via een fiscaal transparante structuur wordt gehouden indien dat eigendomsbelang middellijk wordt gehouden via een keten van fiscaal transparante entiteiten.

Een groepsentiteit die geen fiscale woonplaats heeft en niet onderworpen is aan een betrokken belasting of een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing op basis van haar plaats van leiding, plaats van oprichting of soortgelijke criteria, wordt als een doorstroomentiteit en een fiscaal transparante entiteit behandeld met betrekking tot haar inkomsten, uitgaven, winsten of verliezen, voor zover:

- i) de eigenaren ervan zijn gelegen in een jurisdictie die de entiteit als fiscaal transparant aanmerkt;
 - ii) zij geen bedrijfsinrichting heeft in de jurisdictie waar zij is opgericht; en
 - iii) de inkomsten, uitgaven, winsten of verliezen niet zijn toe te rekenen aan een vaste inrichting;
- 10) "vaste inrichting":
- a) een bedrijfsinrichting of daarmee gelijkgestelde inrichting in een jurisdictie waar deze wordt aangemerkt als een vaste inrichting overeenkomstig een van kracht zijnd toepasselijk belastingverdrag, op voorwaarde dat die jurisdictie het aan die inrichting toerekenbare inkomen in de heffing betreft overeenkomstig een bepaling die vergelijkbaar is met artikel 7 van het OESO-modelverdrag inzake belasting naar inkomen en vermogen⁷;
 - b) als er geen van kracht zijnd toepasselijk belastingverdrag bestaat, een bedrijfsinrichting of daarmee gelijkgestelde inrichting in een jurisdictie die het aan die bedrijfsinrichting toerekenbare inkomen op nettobasis in de heffing betreft op soortgelijke wijze als waarop zij haar eigen fiscale inwoners in de heffing betreft;

⁷ OESO-modelverdrag inzake belasting naar inkomen en vermogen, als gewijzigd.

- c) als een jurisdictie geen vennootschapsbelastingstelsel heeft, een aldaar gelegen bedrijfsinrichting of daarmee gelijkgestelde inrichting die overeenkomstig het OESO-modelverdrag inzake belasting naar inkomen en vermogen als een vaste inrichting zou zijn aangemerkt, op voorwaarde dat die jurisdictie het recht zou hebben gehad om het overeenkomstig artikel 7 van dat verdrag aan die bedrijfsinrichting toerekenbare inkomen in de heffing te betrekken; of
 - d) een niet in de punten a), b) en c) omschreven bedrijfsinrichting of daarmee gelijkgestelde inrichting met behulp waarvan werkzaamheden worden uitgeoefend buiten de jurisdictie waar de entiteit is gelegen, indien die jurisdictie het aan die werkzaamheden toerekenbare inkomen vrijstelt;
- 11) "uiteindelijke moederentiteit":
- a) een entiteit die onmiddellijk of middellijk een zeggenschapsbelang in een andere entiteit houdt en die zelf niet, onmiddellijk of middellijk, eigendom is van een andere entiteit die een zeggenschapsbelang in haar houdt; of
 - b) de hoofdentiteit van een groep als omschreven in punt 3, b);
- 12) "minimumbelastingtarief": vijftien procent (15 %);
- 13) "bijheffing": de overeenkomstig artikel 26 berekende extra belasting voor een jurisdictie of een groepsentiteit;

- 14) "fiscaal regime inzake gecontroleerde buitenlandse vennootschappen": een reeks fiscale regels, andere dan een gekwalificeerde IIR, krachtens welke een onmiddellijke of middellijke aandeelhouder van een buitenlandse entiteit of de hoofdentiteit van een vaste inrichting onderworpen is aan belasting over zijn aandeel in het volledige inkomen, of een deel daarvan, dat door die buitenlandse groepsentiteit is verdiend, ongeacht of dat inkomen aan de aandeelhouder is uitgekeerd;
- 15) "gekwalificeerde IIR": een reeks regels die in het interne recht van een jurisdictie ten uitvoer is gelegd, op voorwaarde dat die jurisdictie niet toestaat voordelen met betrekking tot die regels te verlenen, en die
- a) gelijkwaardig is aan de in deze richtlijn of, wat derdelands jurisdicties betreft, in de OESO-modelvoorschriften⁸ vastgelegde regels in overeenstemming waarmee de moederentiteit van een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep het aan haar toerekenbare deel van de bijheffing ter zake van de laagbelaste groepsentiteiten berekent en betaalt;
 - b) wordt toegepast op een wijze die consistent is met de in deze richtlijn of, wat derdelands jurisdicties betreft, in de OESO-modelvoorschriften⁹ vastgelegde regels;
- 16) "laagbelaste groepsentiteit":
- a) een groepsentiteit van een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep in een laagbelastende jurisdictie; of
 - b) een staatloze groepsentiteit die, met betrekking tot een verslagjaar, een kwalificerend inkomen en een effectief belastingtarief heeft dat lager is dan het minimumbelastingtarief;

⁸ Fiscale uitdagingen van de digitalisering van de economie - Modelvoorschriften ter bestrijding van mondiale grondslaguitholling (pijler 2).

⁹ Fiscale uitdagingen van de digitalisering van de economie - Modelvoorschriften ter bestrijding van mondiale grondslaguitholling (pijler 2).

- 17) "tussenliggende moederentiteit": een groepsentiteit die, onmiddellijk of middellijk, een eigendomsbelang in een andere groepsentiteit in dezelfde MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep heeft en niet kwalificeert als uiteindelijke moederentiteit, partieel gehouden moederentiteit, vaste inrichting of beleggingsentiteit;
- 18) "zeggenschapsbelang": eigendomsbelang in een entiteit waarbij de houder van het belang verplicht is de activa, passiva, baten, lasten en kasstromen van de entiteit post voor post te consolideren, of daartoe verplicht zou zijn geweest, overeenkomstig een aanvaardbare standaard voor financiële verslaglegging.

Een hoofdentiteit wordt geacht het zeggenschapsbelang in haar vaste inrichtingen te houden;

- 19) "partieel gehouden moederentiteit": een groepsentiteit die, onmiddellijk of middellijk, een eigendomsbelang in een andere groepsentiteit van dezelfde MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep houdt, en waarvan meer dan 20 % van haar eigendomsbelang in de winst, onmiddellijk of middellijk, wordt gehouden door een of meer personen die geen groepsentiteit van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep zijn, en die niet kwalificeert als uiteindelijke moederentiteit, vaste inrichting of beleggingsentiteit;
- 20) "eigendomsbelang": een aandelenbelang dat recht geeft op de winsten, het kapitaal of de reserves van een entiteit of van een vaste inrichting;
- 21) "moederentiteit": een uiteindelijke moederentiteit die geen uitgesloten entiteit, tussenliggende moederentiteit of partieel gehouden moederentiteit is;

- 22) "aanvaardbare standaard voor financiële verslaglegging": internationale standaarden voor financiële verslaglegging (IFRS of IFRS zoals goedgekeurd door de EU bij Verordening (EG) nr. 1606/2002) en de algemeen aanvaarde verslagleggingsbeginselen van Australië, Brazilië, Canada, de lidstaten van de Europese Unie, de lidstaten van de Europese Economische Ruimte, Hongkong (China), Japan, Mexico, Nieuw-Zeeland, de Volksrepubliek China, de Republiek India, de Republiek Korea, Rusland, Singapore, Zwitserland, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten van Amerika;
- 23) "gekwalificeerde binnenlandse bijheffing": een bijheffing die in het interne recht van een jurisdictie ten uitvoer is gelegd, op voorwaarde dat die jurisdictie niet toestaat voordelen met betrekking tot die regels te verlenen, en die:
- a) voorziet in de vaststelling van de overwinsten van de in die jurisdictie gelegen groepsentiteiten overeenkomstig de in deze richtlijn of, wat derdelands jurisdicties betreft, in de OESO-modelvoorschriften¹⁰ vastgelegde regels en in de toepassing van het minimumbelastingtarief op die overwinsten voor die jurisdictie en de groepsentiteiten overeenkomstig de in deze richtlijn of, wat derdelands jurisdicties betreft, in de OESO-modelvoorschriften¹¹ vastgelegde regels; en
 - b) wordt toegepast op een wijze die consistent is met de in deze richtlijn of, wat derdelands jurisdicties betreft, in de OESO-modelvoorschriften¹² vastgelegde regels;

¹⁰ Fiscale uitdagingen van de digitalisering van de economie - Modelvoorschriften ter bestrijding van mondiale grondslaguitholling (pijler 2).

¹¹ Fiscale uitdagingen van de digitalisering van de economie - Modelvoorschriften ter bestrijding van mondiale grondslaguitholling (pijler 2).

¹² Fiscale uitdagingen van de digitalisering van de economie - Modelvoorschriften ter bestrijding van mondiale grondslaguitholling (pijler 2).

- 23a) "nettoboekwaarde van de materiële activa": het gemiddelde van de begin- en eindwaarde van de materiële activa, rekening houdend met de geaccumuleerde afschrijvingen en geleidelijke en bijzondere waardeverminderingen, zoals vastgelegd in de jaarrekening;
- 24) "beleggingsentiteit":
- a) een beleggingsfonds of vastgoedbeleggingsvehikel;
 - b) een entiteit die voor ten minste 95 %, onmiddellijk of via een keten van zulke entiteiten, in eigendom wordt gehouden door een entiteit als bedoeld in punt a), en die uitsluitend, of nagenoeg uitsluitend, wordt gedreven om activa aan te houden of middelen te beleggen ten behoeve van die entiteit of entiteiten; of
 - c) een entiteit die voor ten minste 85 % van haar waarde door een in punt a) bedoelde entiteit in eigendom wordt gehouden, op voorwaarde dat nagenoeg al haar inkomen afkomstig is van dividenden of vermogenswinsten of -verliezen die zijn uitgesloten van de berekening van het kwalificerende inkomen voor de toepassing van deze richtlijn;
- 25) "beleggingsfonds": een entiteit of constructie die aan alle volgende voorwaarden voldoet:
- a) zij is opgezet om financiële of niet-financiële activa van een aantal beleggers, waarvan sommige niet-verbonden zijn, samen te brengen;
 - b) zij belegt volgens een welomschreven beleggingsbeleid;
 - c) zij stelt beleggers in staat de transactie-, onderzoeks- en analysekosten te verlagen of het risico collectief te spreiden;

- d) zij is in de eerste plaats opgezet om beleggingsinkomsten of -winsten te genereren, of bescherming te bieden tegen een specifieke of algemene gebeurtenis of uitkomst;
 - e) haar beleggers hebben een recht op de opbrengsten uit de activa van het fonds of de door die activa gegenereerde inkomsten, op basis van hun bijdrage;
 - f) zij, of haar leiding, is in de jurisdictie waar ze is opgericht of wordt beheerd, onderworpen aan de regelgeving voor beleggingsfondsen, waaronder passende regelgeving tegen witwassen en voor beleggersbescherming; en
 - g) zij wordt voor rekening van de beleggers beheerd door deskundigen op het gebied van het beheer van beleggingsfondsen;
- 26) "vastgoedbeleggingsvehikel": een breed gehouden entiteit die overwegend onroerend goed bezit en die is onderworpen aan één enkel belastingniveau, ofwel ten aanzien van het vehikel zelf ofwel ten aanzien van de belanghouders, met maximaal één jaar uitstel;
- 27) "pensioenfonds":
- a) een entiteit die in een jurisdictie is opgericht en wordt gedreven uitsluitend of nagenoeg uitsluitend ten behoeve van het beheer of de verstrekking van pensioenuitkeringen en aanvullende of incidentele uitkeringen aan natuurlijke personen, en waarbij:

- i) deze entiteit als zodanig wordt gereguleerd door die jurisdictie of een van zijn regionale lichamen of lokale overheden; of
 - ii) deze uitkeringen worden gedekt of anderszins beschermd door nationale regelgeving en worden gefinancierd door een pool van activa die worden gehouden via een fiduciaire overeenkomst of een trust om de nakoming van de betreffende pensioenverplichtingen te waarborgen in geval van insolventie van de MNO-groepen of omvangrijke binnenlandse groepen;
- b) een entiteit die pensioendiensten verleent;
- 28) "entiteit die pensioendiensten verleent": een entiteit die is opgericht en wordt gedreven uitsluitend of nagenoeg uitsluitend om middelen te beleggen ten behoeve van de in punt 27, a), bedoelde entiteiten of werkzaamheden uit te oefenen die een aanvulling vormen op de in punt 27, a), bedoelde gereguleerde werkzaamheden, waarbij de entiteit die pensioendiensten verleent, deel uitmaakt van dezelfde groep als de entiteiten die de werkzaamheden verrichten;
- 29) "laagbelastende jurisdictie": met betrekking tot een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep in ongeacht welk verslagjaar, een lidstaat of derdelands jurisdictie waarin de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep een kwalificerend inkomen heeft en onderhevig is aan een effectief belastingtarief dat lager is dan het minimumbelastingtarief;
- 30) "kwalificerend inkomen of verlies": het nettoinkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van een groepsentiteit, gecorrigeerd overeenkomstig de in de hoofdstukken III, VI en VII omschreven regels;

- 31) "niet-gekwalificeerde restitueerbare imputatiebelasting": elke belasting, met uitzondering van een gekwalificeerde imputatiebelasting, die is toegerekend aan, of betaald door, een groepsentiteit en die:
- a) aan de uiteindelijk gerechtigde van een door een dergelijke groepsentiteit uitgekeerd dividend restitueerbaar is met betrekking tot dat dividend, dan wel door de uiteindelijk gerechtigde verrekenbaar is met een andere belastingverplichting dan een belastingverplichting met betrekking tot een dergelijk dividend; of
 - b) restitueerbaar is aan de uitkerende vennootschap bij uitkering van een dividend aan een aandeelhouder.

Voor de toepassing van deze definitie wordt onder gekwalificeerde imputatiebelasting verstaan een betrokken belasting die is toegerekend aan of betaald door een groepsentiteit, daaronder begrepen een vaste inrichting, en die restitueerbaar of verrekenbaar is aan de ontvanger van het door de groepsentiteit uitgekeerde dividend (of, in het geval van een betrokken belasting die is toegerekend aan of betaald door een vaste inrichting, een door de hoofdentiteit uitgekeerd dividend), voor zover de restitutie betaalbaar is dan wel de verrekening wordt verleend:

- a) door een andere jurisdictie dan de jurisdictie die de betrokken belastingen heeft geheven;
- b) aan een uiteindelijk gerechtigde van het dividend die aan belasting is onderworpen tegen een nominaal tarief dat gelijk is aan of hoger is dan het minimumbelastingtarief op het ontvangen dividend krachtens het interne recht van de jurisdictie die de betrokken belastingen heeft geheven van de groepsentiteit;

- c) aan de natuurlijke persoon die de uiteindelijk gerechtigde is van het dividend, die fiscaal inwoner is van de jurisdictie die de betrokken belastingen heeft geheven van de groepsentiteit, en die aan belasting is onderworpen tegen een nominaal tarief dat gelijk is aan of hoger is dan het normale belastingtarief dat van toepassing is op gewone inkomsten; of
- d) aan een overheidslichaam, internationale organisatie, residerende non-profitorganisatie, pensioenfonds, residerende beleggingsentiteit die geen deel uitmaakt van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep, of residerende levensverzekeringsonderneming voor zover het dividend wordt ontvangen in verband met werkzaamheden van een residerend pensioenfonds en op vergelijkbare wijze aan belasting onderworpen is als een dividend dat wordt ontvangen door een pensioenfonds.

Voor de toepassing van dit punt:

- i) zijn een non-profitorganisatie en een pensioenfonds residerend in een jurisdictie indien zij in die jurisdictie zijn opgericht en worden beheerd;
- ii) is een beleggingsentiteit residerend in een jurisdictie indien zij in die jurisdictie is opgericht en wordt gereguleerd;
- iii) is een levensverzekeringsonderneming residerend in de jurisdictie waarin zij is gevestigd;

32a) "gekwalificeerd restitueerbaar belastingkrediet":

- a) een restitueerbaar belastingkrediet dat in de vorm van contante of daarmee gelijkgestelde middelen moet worden betaald aan een groepsentiteit binnen vier jaar te rekenen vanaf de datum waarop de groepsentiteit aanspraak heeft op het restitueerbare belastingkrediet krachtens de wetgeving van de jurisdictie die het krediet verleent; of
- b) indien het belastingkrediet gedeeltelijk restitueerbaar is, het deel van het restitueerbare belastingkrediet dat in de vorm van contante of daarmee gelijkgestelde middelen betaalbaar is aan een groepsentiteit binnen vier jaar te rekenen vanaf de datum waarop de groepsentiteit aanspraak heeft op het gedeeltelijke restitueerbare belastingkrediet;

Een gekwalificeerd restitueerbaar belastingkrediet omvat geen bedragen aan belasting die op grond van een gekwalificeerde imputatiebelasting of een niet-gekwalificeerde restitueerbare imputatiebelasting verrekenbaar of restitueerbaar is;

32b) "niet-gekwalificeerd restitueerbaar belastingkrediet": een belastingkrediet dat geen gekwalificeerd restitueerbaar belastingkrediet is, maar wel geheel of gedeeltelijk restitueerbaar is;

33) "hoofdentiteit": een entiteit die het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van een vaste inrichting in haar jaarrekening opneemt;

34) "groepsentiteit-eigenaar": een groepsentiteit die, onmiddellijk of middellijk, een eigendomsbelang houdt in een andere groepsentiteit van dezelfde MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep;

- 35) "in aanmerking komend uitdelingsbelastingstelsel": een vennootschapsbelastingstelsel dat:
- a) alleen winstbelasting heft wanneer de winsten worden uitgekeerd of worden geacht te worden uitgekeerd aan aandeelhouders, of wanneer de vennootschap bepaalde niet-zakelijke kosten maakt;
 - b) belasting heft tegen een tarief dat gelijk is aan of hoger is dan het minimumbelastingtarief; en
 - c) van kracht was op of vóór 1 juli 2021;
- 36) "gekwalificeerde regel inzake onderbelaste winst" ("gekwalificeerde UTPR"): een reeks regels die in het interne recht van een jurisdictie ten uitvoer is gelegd, op voorwaarde dat die jurisdictie niet toestaat voordelen met betrekking tot die regels te verlenen, en die:
- a) gelijkwaardig is aan de in deze richtlijn of, wat derdelands jurisdicties betreft, in de OESO-modelvoorschriften¹³ vastgelegde regels in overeenstemming waarmee een jurisdictie het aan haar toerekenbare deel van de bijheffing van een MNO-groep int dat krachtens de IIR niet in rekening is gebracht ter zake van de laagbelaste groepsentiteiten van die MNO-groep;
 - b) wordt toegepast op een wijze die consistent is met de in deze richtlijn of, wat derdelands jurisdicties betreft, in de OESO-modelvoorschriften¹⁴ vastgelegde regels;
- 37) "aangewezen indienende entiteit": de groepsentiteit, niet zijnde de uiteindelijke moederentiteit, die door de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep is aangewezen om namens de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep de in artikel 42 vastgelegde aangifteverplichtingen na te komen.

¹³ Fiscale uitdagingen van de digitalisering van de economie - Modelvoorschriften ter bestrijding van mondiale grondslaguitholling (pijler 2).

¹⁴ Fiscale uitdagingen van de digitalisering van de economie - Modelvoorschriften ter bestrijding van mondiale grondslaguitholling (pijler 2).

Artikel 4

Locatie van een groepsentiteit

1. Voor de toepassing van deze richtlijn is een groepsentiteit, met uitzondering van een doorstroomentiteit, gelegen in de jurisdictie waar zij op basis van haar plaats van leiding, plaats van oprichting of soortgelijke criteria wordt aangemerkt als fiscaal inwoner.

Wanneer de locatie van een groepsentiteit, met uitzondering van een doorstroomentiteit, niet kan worden bepaald aan de hand van de eerste alinea, wordt zij geacht te zijn gelegen in de jurisdictie waar ze is opgericht.

2. Een doorstroomentiteit wordt als staatloos aangemerkt, tenzij zij de uiteindelijke moederentiteit van een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep is of zij verplicht is om een regel inzake inkomeninclusie toe te passen overeenkomstig de artikelen 5, 6 en 7, in welk geval de doorstroomentiteit wordt geacht te zijn gelegen in de jurisdictie waar ze is opgericht.

3. Een vaste inrichting als omschreven in artikel 3, punt 10, a), is gelegen in de jurisdictie waar zij als vaste inrichting wordt aangemerkt en belastingplichtig is op grond van het van kracht zijnde toepasselijke belastingverdrag.

Een vaste inrichting als omschreven in artikel 3, punt 10, b), is gelegen in de jurisdictie waar zij onderworpen is aan nettobasisbelasting op grond van haar zakelijke aanwezigheid.

Een vaste inrichting als omschreven in artikel 3, punt 10, c), is gelegen in de jurisdictie waar zij zich bevindt.

Een vaste inrichting als omschreven in artikel 3, punt 10, d), wordt als staatloos aangemerkt.

4. Wanneer een groepsentiteit in twee jurisdicties is gelegen en die jurisdicties een van kracht zijnde en toepasselijk belastingverdrag hebben, wordt de groepsentiteit geacht te zijn gelegen in de jurisdictie waar zij krachtens dat belastingverdrag als fiscaal inwoner wordt aangemerkt.

Wanneer het toepasselijke belastingverdrag vereist dat de bevoegde autoriteiten de fiscale woonplaats van de groepsentiteit in onderlinge overeenkomst bepalen en er geen overeenkomst wordt bereikt, is lid 5 van toepassing.

Wanneer er geen voorkoming van dubbele belasting wordt geboden krachtens het van kracht zijnde en toepasselijke belastingverdrag doordat een groepsentiteit fiscaal inwoner is van beide partijen bij dat verdrag, is lid 5 van toepassing.

5. Wanneer een groepsentiteit in twee jurisdicties gelegen is en die jurisdicties geen toepasselijk belastingverdrag hebben, wordt de groepsentiteit geacht te zijn gelegen in de jurisdictie die het hoogste bedrag aan betrokken belastingen voor het verslagjaar heeft geheven.

Bij de berekening van het in de eerste alinea bedoelde bedrag aan betrokken belastingen blijft het bedrag aan belastingen dat overeenkomstig een fiscaal regime inzake gecontroleerde buitenlandse vennootschappen is betaald, buiten beschouwing.

Als het bedrag aan betrokken belastingen dat in de twee jurisdicties verschuldigd is, even hoog is of gelijk is aan nul, wordt de groepsentiteit geacht te zijn gelegen in de jurisdictie met het hoogste bedrag aan op basis van substance uitgesloten inkomen, berekend op entiteitsbasis overeenkomstig artikel 27.

Als het bedrag aan op basis van substance uitgesloten inkomen in de twee jurisdicties even hoog is of gelijk is aan nul, wordt de groepsentiteit als staatloos aangemerkt, tenzij zij een uiteindelijke moederentiteit is, in welk geval ze wordt geacht te zijn gelegen in de jurisdictie waar ze is opgericht.

6. Wanneer als gevolg van de toepassing van de leden 4 en 5 een moederentiteit gelegen is in een jurisdictie waar zij niet is onderworpen aan een gekwalificeerde IIR, wordt zij geacht onderworpen te zijn aan de IIR van de andere jurisdictie, tenzij een van kracht zijnd toepasselijk belastingverdrag de toepassing van een dergelijke regel verbiedt.
7. Wanneer een groepsentiteit haar locatie in de loop van een verslagjaar wijzigt, is zij gelegen in de jurisdictie waar ze krachtens dit artikel geacht was te zijn gelegen bij het begin van dat verslagjaar.

HOOFDSTUK II

REGEL INZAKE INKOMENINCLUSIE EN REGEL INZAKE ONDERBELASTE WINSTEN

Artikel 5

Uiteindelijke moederentiteit in de Unie

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat een uiteindelijke moederentiteit die een in een lidstaat gelegen groepsentiteit is, voor het verslagjaar onderworpen is aan de bijheffing ("IIR-bijheffing") ter zake van haar in een andere lidstaat gelegen dan wel staatloze laagbelaste groepsentiteiten.
2. De lidstaten dragen er zorg voor dat een groepsentiteit die de uiteindelijke moederentiteit van een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep is en die gelegen is een lidstaat welke een laagbelastende jurisdictie vormt, voor het verslagjaar onderworpen is aan de IIR-bijheffing ter zake van zichzelf en van alle in dezelfde lidstaat gelegen laagbelaste groepsentiteiten.

Artikel 6

Tussenliggende moederentiteit in de Unie

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat een in een lidstaat gelegen tussenliggende moederentiteit die wordt gehouden door een in een derdelands jurisdictie gelegen uiteindelijke moederentiteit, voor het verslagjaar onderworpen is aan de IIR-bijheffing ter zake van haar in een andere jurisdictie gelegen dan wel staatloze laagbelaste groepsentiteiten.
2. De lidstaten dragen er zorg voor dat een tussenliggende moederentiteit die gelegen is in een lidstaat die een laagbelastende jurisdictie vormt en die wordt gehouden door een in een derdelands jurisdictie gelegen uiteindelijke moederentiteit, voor het verslagjaar onderworpen is aan de IIR-bijheffing ter zake van zichzelf en van haar in dezelfde lidstaat gelegen laagbelaste groepsentiteiten.
3. De leden 1 en 2 zijn niet van toepassing wanneer:
 - a) de uiteindelijke moederentiteit voor het verslagjaar onderworpen is aan een gekwalificeerde regel inzake inkomeninclusie; of
 - b) een andere tussenliggende moederentiteit gelegen is in een jurisdictie waar zij onderworpen is aan een gekwalificeerde IRR en zij onmiddellijk of middellijk een zeggenschapsbelang in de tussenliggende moederentiteit houdt.

Artikel 6a

In de Unie gelegen en door een uitgesloten uiteindelijke moederentiteit gehouden tussenliggende moederentiteit

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat een in een lidstaat gelegen tussenliggende moederentiteit die wordt gehouden door een uiteindelijke moederentiteit welke een uitgesloten entiteit is, voor het verslagjaar onderworpen is aan de IIR-bijheffing ter zake van haar in een andere jurisdictie gelegen dan wel staatloze laagbelaste groepsentiteiten.
2. De lidstaten dragen er zorg voor dat een tussenliggende moederentiteit die is gelegen in een lidstaat die een laagbelastende jurisdictie vormt en die wordt gehouden door een uiteindelijke moederentiteit welke een uitgesloten entiteit is, voor het verslagjaar onderworpen is aan de IIR-bijheffing ter zake van zichzelf en van haar in dezelfde lidstaat gelegen laagbelaste groepsentiteiten.
3. De leden 1 en 2 zijn niet van toepassing indien een andere tussenliggende moederentiteit is gelegen in een jurisdictie waar zij voor dat verslagjaar onderworpen is aan een gekwalificeerde regel inzake inkomeninclusie en zij onmiddellijk of middellijk een zeggenschapsbelang in de in lid 1 of 2 bedoelde tussenliggende moederentiteit houdt.

Artikel 7

Partieel gehouden moederentiteit in de Unie

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat een in een lidstaat gelegen partieel gehouden moederentiteit voor het verslagjaar is onderworpen aan de IIR-bijheffing ter zake van haar in een andere jurisdictie gelegen dan wel staatloze laagbelaste groepsentiteiten.
2. De lidstaten dragen er zorg voor dat ingeval een partieel gehouden moederentiteit gelegen is in een lidstaat die een laagbelastende jurisdictie vormt, deze voor het verslagjaar onderworpen is aan de IIR-bijheffing ter zake van zichzelf en van haar in dezelfde lidstaat gelegen laagbelaste groepsentiteiten.
3. De leden 1 en 2 zijn niet van toepassing wanneer de eigendomsbelangen van de partieel gehouden moederentiteit volledig worden gehouden, onmiddellijk of middellijk, door een andere partieel gehouden moederentiteit die voor het verslagjaar aan een gekwalificeerde regel inzake inkomeninclusie is onderworpen.

Artikel 8

Toerekening van de bijheffing krachtens de regel inzake inkomeninclusie

1. De door een moederentiteit verschuldigde IIR-bijheffing ter zake van een laagbelaste groepsentiteit overeenkomstig artikel 5, lid 1, artikel 6, lid 1, artikel 6a, lid 1, en artikel 7, lid 1, is gelijk aan de bijheffing van de laagbelaste groepsentiteit, zoals berekend overeenkomstig artikel 26, vermenigvuldigd met het aan de moederentiteit toerekenbare deel van die bijheffing voor het verslagjaar.
2. Het aan een moederentiteit toerekenbare deel van de bijheffing ter zake van een laagbelaste groepsentiteit is evenredig aan het eigendomsbelang van de moederentiteit in het kwalificerende inkomen van de laagbelaste groepsentiteit. Dit eigendomsbelang is voor het verslagjaar gelijk aan het kwalificerende inkomen van de laagbelaste groepsentiteit, onder aftrek van het deel van dat inkomen dat is toe te rekenen aan eigendomsbelangen van andere eigenaren, gedeeld door het kwalificerende inkomen van de laagbelaste groepsentiteit voor het verslagjaar.

Het bedrag aan kwalificerend inkomen dat is toe te rekenen aan door andere eigenaren aangehouden eigendomsbelangen in een laagbelaste groepsentiteit, is het bedrag dat aan die eigenaren toegerekend zou worden op grond van de aanvaardbare standaarden voor financiële verslaglegging die gebruikt worden voor de opstelling van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit ingeval het netto-inkomen van de laagbelaste groepsentiteit gelijk is aan haar kwalificerend inkomen en:

- a) de moederentiteit een geconsolideerde jaarrekening overeenkomstig die standaarden heeft opgesteld (de hypothetische geconsolideerde jaarrekening);

- b) de moederentiteit een zeggenschapsbelang in de laagbelaste groepsentiteit bezit en derhalve alle baten en lasten van de laagbelaste groepsentiteit post voor post in de hypothetische geconsolideerde jaarrekening geconsolideerd zijn met die van de moederentiteit;
 - c) het volledige kwalificerende inkomen van de laagbelaste groepsentiteit toe te rekenen is aan transacties met personen die geen groepsentiteit zijn; en
 - d) alle eigendomsbelangen die niet onmiddellijk of middellijk door de moederentiteit worden gehouden, door andere personen dan groepsentiteiten worden gehouden.
3. Behalve het overeenkomstig lid 1 aan een moederentiteit toegerekende bedrag omvat de IIR-bijheffing die overeenkomstig artikel 5, lid 2, artikel 6, lid 2, artikel 6a, lid 2, en artikel 7, lid 2, door een moederentiteit is verschuldigd, voor het verslagjaar het volgende, overeenkomstig artikel 26:
- a) het volledige bedrag van de voor die moederentiteit berekende bijheffing;
 - b) het bedrag van de voor haar in dezelfde lidstaat gelegen laagbelaste groepsentiteiten berekende bijheffing, vermenigvuldigd met het aan de moederentiteit toerekenbare aandeel van die bijheffing voor het verslagjaar.

Artikel 9
IIR-verrekeningsmechanisme

Wanneer een in een lidstaat gelegen moederentiteit een middellijk eigendomsbelang in een laagbelaste groepsentiteit houdt via een tussenliggende of partieel gehouden moederentiteit die is onderworpen aan een gekwalificeerde IRR voor het verslagjaar, wordt de overeenkomstig de artikelen 5, 6 en 7 verschuldigde bijheffing verminderd met een bedrag dat gelijk is aan het aan eerstgenoemde moederentiteit toerekenbare deel van de bijheffing die verschuldigd is door de andere moederentiteit.

Artikel 10
Keuze voor toepassing van een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing

1. De lidstaten kunnen ervoor kiezen een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing toe te passen.

Als een lidstaat waarin groepsentiteiten van een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep zijn gelegen, ervoor kiest een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing toe te passen, worden alle laagbelaste groepsentiteiten van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep in die lidstaat onderworpen aan die binnenlandse bijheffing voor het verslagjaar.

In het kader van een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing kunnen de binnenlandse overwinsten van de laagbelaste groepsentiteiten worden berekend op basis van een aanvaardbare standaard voor financiële verslaglegging of een goedgekeurde standaard voor financiële verslaglegging die is toegestaan door het erkende verslagleggingsorgaan en aangepast om materiële concurrentievervalsingen te voorkomen, in plaats van de in de geconsolideerde jaarrekening gebruikte standaard voor financiële verslaglegging.

2. Wanneer een moederentiteit van een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep in een lidstaat is gelegen en haar onmiddellijk of middellijk gehouden groepsentiteiten die in deze lidstaat of in een andere jurisdictie zijn gelegen, daar onderworpen zijn aan een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing voor het verslagjaar, wordt het bedrag van een overeenkomstig artikel 26 berekende bijheffing die overeenkomstig de artikelen 5, 6 en 7 door de moederentiteit verschuldigd is, verminderd met het bedrag van de gekwalificeerde binnenlandse bijheffing dat door haar of die groepsentiteiten verschuldigd is, tot maximaal nul.

Niettegenstaande de eerste alinea wordt er, indien de gekwalificeerde binnenlandse bijheffing voor een verslagjaar is berekend overeenkomstig de aanvaardbare standaard voor financiële verslaggeving van de uiteindelijke moederentiteit of de internationale standaarden voor financiële verslaggeving (IFRS of IFRS zoals goedgekeurd door de EU bij Verordening (EG) nr. 1606/2002), ter zake van de in die lidstaat gelegen groepsentiteiten van die MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep, voor dat verslagjaar geen bijheffing berekend overeenkomstig artikel 26. Deze alinea doet geen afbreuk aan de berekening van aanvullende bijheffingen uit hoofde van artikel 28 in het geval waarin een lidstaat geen gekwalificeerde binnenlandse bijheffing toepast om een aanvullende bijheffing uit hoofde van artikel 28 te innen.

3. Wanneer het bedrag van de gekwalificeerde binnenlandse bijheffing voor een verslagjaar niet is betaald in de loop van de vier verslagjaren volgend op het verslagjaar waarin het verschuldigd was, wordt het niet-betaalde bedrag van de binnenlandse bijheffing toegevoegd aan de jurisdictionele bijheffing die is berekend overeenkomstig artikel 26, lid 3, en kan het niet meer worden geïnd door de lidstaat die de keuze overeenkomstig lid 1 heeft gemaakt.

4. De lidstaten die voor de toepassing van een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing kiezen, stellen de Commissie hiervan in kennis binnen vier maanden na de vaststelling van de nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen ter invoering van een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing. Deze keuze geldt voor een periode van drie jaar, tijdens welke zij niet kan worden herroepen. Aan het einde van elke periode van drie jaar wordt de keuze automatisch verlengd, tenzij de lidstaat haar herroept. De herroeping wordt uiterlijk vier maanden vóór het einde van de periode van drie jaar ter kennis van de Commissie gebracht.

Artikel 11

Toepassing van een UTPR op de volledige MNO-groep

1. Wanneer de uiteindelijke moederentiteit van een MNO-groep in een derdelands jurisdictie is gelegen die geen gekwalificeerde IIR toepast, of wanneer de uiteindelijke moederentiteit van een MNO-groep een uitgesloten entiteit is, dragen de lidstaten er zorg voor dat haar in de Unie gelegen groepsentiteiten onderworpen zijn, in de lidstaat waar zij zijn gelegen, aan een correctie ten belope van de overeenkomstig artikel 13 voor het verslagjaar aan die lidstaat toegewezen UTPR-bijheffing.

De correctie kan daartoe gebeuren in de vorm van een door die groepsentiteiten verschuldigde bijheffing of van een weigering tot inhouding op het belastbare inkomen van die groepsentiteiten, resulterend in een bedrag aan verschuldigde belasting dat nodig is om de aan die lidstaat toegerekende UTPR-bijheffing te innen.

2. Wanneer een lidstaat de correctie overeenkomstig lid 1 toepast in de vorm van een weigering tot inhouding op het belastbare inkomen, heeft de correctie, voor zover mogelijk, betrekking op het belastingjaar waarin het verslagjaar waarvoor de UTPR-bijheffing overeenkomstig artikel 13 is berekend en aan een lidstaat toegerekend, tot een einde komt.

Een UTPR-bijheffing die als gevolg van een weigering tot inhouding op het belastbare inkomen voor een verslagjaar verschuldigd blijft met betrekking tot dat verslagjaar, wordt voor zover nodig overgedragen en wordt voor elk volgend verslagjaar onderworpen aan de in lid 1 bedoelde correctie, totdat de volledige aan die lidstaat voor dat verslagjaar toegerekende UTPR-bijheffing voldaan is.

3. Groepsentiteiten die beleggingsentiteiten zijn, zijn niet onderworpen aan dit artikel.

Artikel 12

Toepassing van een UTPR in de UPE-jurisdictie

1. Wanneer de uiteindelijke moederentiteit van een MNO-groep in een laagbelastend derde land is gelegen, dragen de lidstaten er zorg voor dat haar in de Unie gelegen groepsentiteiten onderworpen zijn, in de lidstaat waar zij zijn gelegen, aan een correctie ten belope van de overeenkomstig artikel 13 voor het verslagjaar aan die lidstaat toegewezen UTPR-bijheffing.

De correctie kan daartoe gebeuren in de vorm van een door die groepsentiteiten verschuldigde bijheffing of van een weigering tot inhouding op het belastbare inkomen van die groepsentiteiten, resulterend in een bedrag aan verschuldigde belasting dat nodig is om de aan die lidstaat toegerekende UTPR-bijheffing te innen.

De eerste alinea is niet van toepassing wanneer de uiteindelijke moederentiteit in een dergelijke laagbelastende derdelands jurisdictie onderworpen is aan een gekwalificeerde IIR ter zake van zichzelf en van haar in die jurisdictie gelegen laagbelaste groepsentiteiten.

2. Wanneer een lidstaat de correctie overeenkomstig lid 1 toepast in de vorm van een weigering tot inhouding op het belastbare inkomen, heeft de correctie, voor zover mogelijk, betrekking op het belastingjaar waarin het verslagjaar waarvoor de UTPR-bijheffing overeenkomstig artikel 13 is berekend en aan een lidstaat toegerekend, tot een einde komt.

Een UTPR-bijheffing die als gevolg van een weigering tot inhouding op het belastbare inkomen voor een verslagjaar verschuldigd blijft met betrekking tot dat verslagjaar, wordt voor zover nodig overgedragen en wordt voor elk volgend verslagjaar onderworpen aan de in lid 1 bedoelde correctie totdat de volledige aan die lidstaat voor dat verslagjaar toegerekende UTPR-bijheffing voldaan is.

3. Groepsentiteiten die beleggingsentiteiten zijn, zijn niet onderworpen aan dit artikel.

Artikel 13

Berekening en toerekening van het bedrag aan UTPR-bijheffing

1. De aan een lidstaat toegerekende UTPR-bijheffing wordt berekend door de totale UTPR-bijheffing, zoals bepaald overeenkomstig lid 2, te vermenigvuldigen met het UTPR-percentages van de lidstaat, zoals bepaald overeenkomstig lid 5.
2. De totale UTPR-bijheffing voor een verslagjaar is gelijk aan de som van de voor elke laagbelaste groepsentiteit van de MNO-groep voor dat verslagjaar berekende bijheffing, zoals bepaald overeenkomstig artikel 26, behoudens de in de leden 3 en 4 vastgelegde correcties.
3. De UTPR-bijheffing voor een laagbelaste groepsentiteit is gelijk aan nul indien, voor het verslagjaar, alle eigendomsbelangen van de uiteindelijke moederentiteit in die laagbelaste groepsentiteit onmiddellijk of middellijk gehouden worden door een of meerdere moederentiteiten die voor dat verslagjaar ter zake van die laagbelaste groepsentiteit een gekwalificeerde IIR moeten toepassen.
4. Ingeval lid 3 niet van toepassing is, wordt de UTPR-bijheffing voor een laagbelaste groepsentiteit verminderd met het aan de moederentiteit toe te rekenen aandeel van de bijheffing voor die laagbelaste groepsentiteit uit hoofde van de gekwalificeerde IIR.

5. Het UTPR-percentages van een lidstaat wordt voor ieder verslagjaar en voor iedere MNO-groep berekend volgens de volgende formule:

$$50\% \times \frac{\text{(aantal werknemers in de lidstaat)}}{\text{aantal werknemers in alle UTPR – jurisdicties}} \\ + 50\% \times \frac{\text{de totale waarde van de materiële activa in de lidstaat}}{\text{de totale waarde van de materiële activa in alle UTPR – jurisdicties}}$$

waarbij:

- a) het aantal werknemers in de lidstaat het totale aantal werknemers omvat van alle groepsentiteiten van de MNO-groep gelegen in die lidstaat;
- b) het aantal werknemers in alle jurisdicties met een gekwalificeerde UTPR het totale aantal werknemers omvat van alle groepsentiteiten van de MNO-groep gelegen in een jurisdictie die een van kracht zijnde gekwalificeerde UTPR heeft voor het verslagjaar;
- c) de totale waarde van de materiële activa in de lidstaat de som is van de nettoboekwaarde van de materiële activa van alle groepsentiteiten van de MNO-groep gelegen in die lidstaat;
- d) de totale waarde van de materiële activa in alle jurisdicties met een gekwalificeerde UTPR de som is van de nettoboekwaarde van de materiële activa van alle groepsentiteiten van de MNO-groep gelegen in een jurisdictie die een van kracht zijnde gekwalificeerde UTPR heeft voor het verslagjaar.

6. Het aantal werknemers is het aantal werknemers, uitgedrukt in voltijdequivalenten, van alle in de betreffende jurisdictie gelegen groepsentiteiten, inclusief zelfstandige contractanten mits zij deelnemen aan de reguliere bedrijfsactiviteiten van de groepsentiteit.

De materiële activa omvatten de materiële activa van alle in de betreffende jurisdictie gelegen groepsentiteiten maar geen liquide of daarmee gelijkgestelde middelen, immateriële of financiële activa. Wat vaste inrichtingen betreft, moeten materiële activa worden toegewezen op voorwaarde dat ze worden opgenomen in de afzonderlijke financiële rekeningen van de vaste inrichting zoals bepaald bij artikel 17, lid 1, en aangepast overeenkomstig artikel 17, lid 2. De aan de fiscale jurisdictie van een vaste inrichting toegewezen materiële activa worden niet in aanmerking genomen voor de materiële activa van de fiscale jurisdictie van de hoofdentiteit.

7. Aan een vaste inrichting worden overeenkomstig artikel 17, lid 1, de werknemers toegerekend van wie de loonkosten zijn opgenomen in de afzonderlijke financiële rekeningen van die inrichting, aangepast overeenkomstig artikel 17, lid 2, alsmede de in die rekeningen opgenomen materiële activa.

De aan de jurisdictie van een vaste inrichting toegewezen werknemers en materiële activa worden niet in aanmerking genomen voor het aantal werknemers en de materiële activa van de fiscale jurisdictie van de hoofdentiteit.

Het aantal werknemers en de nettoboekwaarde van de materiële activa van een beleggingsentiteit zijn geen factor in de formule.

Het aantal werknemers en de nettoboekwaarde van de materiële activa van een doorstroomentiteit zijn geen factor in de formule, tenzij zij zijn toegerekend aan een vaste inrichting of, bij gebreke van een vaste inrichting, aan de groepsentiteiten die zijn gelegen in de jurisdictie waar de doorstroomentiteit is opgericht.

8. In afwijking van lid 5 wordt het UTPR-percentage van een jurisdictie voor een MNO-groep voor een verslagjaar geacht nul te zijn zolang het in een voorafgaand verslagjaar aan die jurisdictie toegewezen bedrag aan UTPR-bijheffing er niet toe heeft geleid dat de in die jurisdictie gelegen groepsentiteiten van deze MNO-groep een extra contante belastinglast dragen die in totaal gelijk is aan het aan die jurisdictie toegewezen bedrag aan UTPR-bijheffing voor dat voorafgaande verslagjaar.

Het aantal werknemers en de nettoboekwaarde van de materiële activa van de groepsentiteiten van een MNO-groep die is gelegen in een jurisdictie met een UTPR-percentage van nul voor een verslagjaar, zijn geen factor in de formule voor de toerekening van de totale UTPR-bijheffing aan de MNO-groep voor dat verslagjaar.

9. Lid 8 is op een gegeven verslagjaar niet van toepassing indien alle jurisdicties met een gekwalificeerde UTPR die van kracht is voor dat verslagjaar, voor de MNO-groep een UTPR-percentage van nul hebben.

HOOFDSTUK III

BEREKENING VAN HET KWALIFICERENDE INKOMEN OF VERLIES

Artikel 14

Bepaling van het kwalificerende inkomen of verlies

1. Het kwalificerende inkomen of verlies van een groepsentiteit wordt berekend door de in de artikelen 15 tot en met 18 beschreven correcties aan te brengen in het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van de groepsentiteit voor het verslagjaar vóór consolidatiecorrecties ter uitsluiting van transacties binnen de groep, zoals bepaald volgens de verslagleggingsstandaard die is gebruikt voor de opstelling van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit.

2. Wanneer het redelijkerwijs niet doenbaar is om het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van een groepsentiteit te bepalen op basis van de aanvaardbare standaard voor financiële verslaglegging of een goedgekeurde standaard voor financiële verslaglegging die is gebruikt voor de opstelling van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit, kan het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van de groepsentiteit voor het verslagjaar worden bepaald aan de hand van een andere aanvaardbare standaard voor financiële verslaglegging of een goedgekeurde standaard voor financiële verslaglegging, mits:

- a) de financiële rekeningen van de groepsentiteit worden gevoerd op basis van die verslagleggingsstandaard;
- b) de informatie in de financiële rekeningen betrouwbaar is; en
- c) permanente verschillen van meer dan 1 000 000 EUR die voortvloeien uit de toepassing van een bepaalde grondslag of standaard op baten- of lastenposten of transacties die afwijkt van de verslagleggingsstandaard die voor de opstelling van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit is gebruikt, worden gecorrigeerd om overeenstemming te bereiken met de voor die post vereiste behandeling op grond van de verslagleggingsstandaard die voor de opstelling van de geconsolideerde jaarrekening is gebruikt.

Onder goedgekeurde standaard voor financiële verslaglegging wordt, met betrekking tot een entiteit, verstaan een reeks algemeen aanvaardbare verslagleggingsbeginselen die zijn toegestaan door een erkend verslagleggingsorgaan in de jurisdictie waar die entiteit is gelegen. Voor de toepassing van deze definitie wordt onder erkend verslagleggingsorgaan verstaan het orgaan dat de wettelijke bevoegdheid in een jurisdictie heeft om standaarden voor financiële verslaglegging voor te schrijven, vast te stellen of te aanvaarden.

3. Wanneer een uiteindelijke moederentiteit haar geconsolideerde jaarrekening niet heeft opgesteld overeenkomstig een aanvaardbare standaard voor financiële verslaglegging als bedoeld in artikel 3, punt 6, c), wordt de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit gecorrigeerd om materiële concurrentievervalsingen te voorkomen.

4. Wanneer een uiteindelijke moederentiteit geen geconsolideerde jaarrekening als bedoeld in artikel 3, punt 6, a), b) en c), opstelt, is de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit als bedoeld in artikel 3, punt 6, d), die welke zou zijn opgesteld als de uiteindelijke moederentiteit verplicht was geweest om een dergelijke geconsolideerde jaarrekening op te stellen overeenkomstig:
- a) een aanvaardbare standaard voor financiële verslaglegging; of
 - b) een goedgekeurde standaard voor financiële verslaglegging op voorwaarde dat de desbetreffende geconsolideerde jaarrekening is gecorrigeerd om materiële concurrentievervalsingen te voorkomen.
5. Wanneer een lidstaat of een derdelands jurisdictie een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing toepast, kan het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van de in die lidstaat of derdelands jurisdictie gevestigde groepsentiteiten worden bepaald overeenkomstig een aanvaardbare standaard voor financiële verslaglegging of een goedgekeurde standaard voor financiële verslaglegging die verschilt van de in de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moedermaatschappij toegepaste standaard, mits het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging wordt gecorrigeerd om materiële concurrentievervalsingen te voorkomen.
6. Wanneer de toepassing van een bepaalde grondslag of procedure volgens een reeks algemeen aanvaarde verslagleggingsbeginselen tot een materiële concurrentievervalsing leidt, wordt de financieel administratieve verwerking van een post of transactie die aan die grondslag of procedure onderworpen is, gecorrigeerd om overeenstemming te bereiken met de voor die post of transactie vereiste verwerking op grond van de internationale standaarden voor financiële verslaglegging (IFRS of IFRS zoals goedgekeurd door de EU bij Verordening (EG) nr. 1606/2002).

Onder materiële concurrentievervalsing wordt, met betrekking tot de toepassing van een bepaalde grondslag of procedure volgens een reeks algemeen aanvaardbare verslagleggingsbeginselen, verstaan een toepassing die in een gegeven verslagjaar leidt tot een totale variatie van baten of lasten van meer dan 75 000 000 EUR in vergelijking met het bedrag dat door toepassing van de overeenkomstige grondslag of procedure op grond van de internationale standaarden voor financiële verslaglegging zou zijn bepaald.

Artikel 15

Correcties voor de bepaling van het kwalificerende inkomen of verlies

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:

- a) "nettobelastinglast": het nettobedrag van de volgende posten:
 - i) als last toegerekende betrokken belastingen en alle lopende en uitgestelde betrokken belastingen die zijn opgenomen in de lasten uit hoofde van winstbelastingen, met inbegrip van betrokken belastingen op baten die zijn uitgesloten van de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies;
 - ii) uitgestelde belastingvorderingen die toerekenbaar zijn aan een verlies voor het verslagjaar;
 - iii) als een last toegerekende gekwalificeerde binnenlandse bijheffingen;
 - iv) belastingen die voortvloeien uit deze richtlijn of, wat derdelands jurisdicties betreft, de OESO-modelvoorschriften¹⁵, die als last worden opgevoerd; en
 - v) als een last toegerekende niet-gekwalificeerde restitueerbare imputatiebelastingen;

¹⁵ Fiscale uitdagingen van de digitalisering van de economie - Modelvoorschriften ter bestrijding van mondiale grondslaguitholling (pijler 2).

- b) "uitgesloten dividend": ter zake van een eigendomsbelang ontvangen of toegerekende dividenden of andere uitkeringen, met uitzondering van ontvangen of toegerekende dividenden of andere uitkeringen ter zake van:
- i) een eigendomsbelang:
 - o van een groep in een entiteit waaraan rechten verbonden zijn op minder dan 10 % van de winst, het kapitaal of de reserves, of stemrechten van die entiteit op de datum van de uitdeling of vervreemding (een "portefeuilledeelneming"); en
 - o dat op de datum van uitdeling minder dan één jaar economisch eigendom is van de groepsentiteit die de dividenden of andere uitkeringen ontvangt of waaraan deze worden toegerekend;
 - ii) een eigendomsbelang in een beleggingsentiteit ter zake waarvan een keuze overeenkomstig artikel 41 is gemaakt;
- c) "uitgesloten vermogenswinst of -verlies": een in het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van de groepsentiteit inbegrepen nettowinst of -verlies naar aanleiding van:
- i) winsten of verliezen die voortvloeien uit veranderingen in de reële waarde van een eigendomsbelang, met uitzondering van een portefeuilledeelneming;
 - ii) winsten of verliezen ter zake van een eigendomsbelang dat is opgenomen volgens de vermogensmutatiemethode; en
 - iii) winsten of verliezen uit de vervreemding van een eigendomsbelang, met uitzondering van de vervreemding van een portefeuilledeelneming;

- d) "inbegrepen winst of verlies op basis van de herwaarderingsmethode": een nettowinst of -verlies, vermeerderd of verminderd met alle daarmee samenhangende betrokken belastingen voor het verslagjaar, voortvloeiende uit de toepassing van een verslagleggingsmethode of -praktijk die, ter zake van materiële vaste activa:
- i) de boekwaarde van die activa regelmatig aanpast aan de reële waarde ervan;
 - ii) de waardeveranderingen in de gerealiseerde en niet-gerealiseerde resultaten verwerkt; en
 - iii) de winst die of het verlies dat is toegerekend aan de gerealiseerde en niet-gerealiseerde resultaten, vervolgens niet onder winst of verlies rapporteert;
- e) "asymmetrische winst of verlies uit wisselkoersverschillen": winsten of verliezen uit wisselkoersverschillen van een entiteit waarvan de functionele valuta voor de verslaglegging en de functionele valuta voor belastingen verschillend zijn, en die:
- i) meegenomen zijn in de berekening van het belastbare inkomen of verlies van een groepsentiteit en toerekenbaar zijn aan schommelingen in de wisselkoers tussen de functionele valuta voor de verslaglegging en de functionele valuta voor belastingen van de groepsentiteit;
 - ii) meegenomen zijn in de berekening van het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van een groepsentiteit en toerekenbaar zijn aan schommelingen in de wisselkoers tussen de functionele valuta voor de verslaglegging en de functionele valuta voor belastingen van de groepsentiteit;

- iii) meegenomen zijn in de berekening van het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van een groepsentiteit en toerekenbaar zijn aan schommelingen in de wisselkoers tussen een vreemde valuta en de functionele valuta voor de verslaglegging van de groepsentiteit; en
- iv) toerekenbaar zijn aan schommelingen in de wisselkoers tussen een vreemde valuta en de functionele valuta voor belastingen van de groepsentiteit, ongeacht of deze valutawinsten of -verliezen al dan niet opgenomen zijn in het belastbare inkomen;

De functionele valuta voor belastingen is de functionele valuta die gebruikt wordt ter bepaling van het belastbare inkomen of het belastbare verlies van de groepsentiteit in de jurisdictie waar zij gelegen is. De functionele valuta voor de verslaglegging is de functionele valuta die gebruikt wordt ter bepaling van het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van de groepsentiteit. Een derde vreemde valuta is een valuta die niet de functionele valuta voor belastingen of de functionele valuta voor de verslaglegging van de groepsentiteit is.

- f) "beleidshalve niet-toegestane last":
 - i) een aan de groepsentiteit toegerekende last voor illegale betalingen, inclusief steekpenningen en smeergeld; en
 - ii) een aan de groepsentiteit toegerekende last voor boeten en sancties ten belope van een bedrag dat gelijk is aan of groter is dan 50 000 EUR of een gelijkwaardig bedrag in de functionele valuta waarin het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van de groepsentiteit is berekend;

- g) "fouten en wijzigingen in de verslagleggingsbeginselen in een voorgaande periode": een wijziging in het beginsaldo van het eigen vermogen van een groepsentiteit bij de aanvang van een verslagjaar, die toe te schrijven is aan:
- i) de correctie van een fout bij de bepaling van het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging in een voorgaand verslagjaar die gevolgen had voor de baten en lasten die opneembaar zijn in de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies in dat voorgaande verslagjaar, behalve voor zover die correctie heeft geleid tot een materiële vermindering van een verplichting voor betrokken belastingen krachtens artikel 24; en
 - ii) een wijziging in de verslagleggingsbeginselen of -grondslagen die gevolgen had voor de baten of lasten die zijn meegenomen in de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies;
- h) "last voor opgebouwd pensioen": het verschil tussen het bedrag van de pensioenverplichtingen die in het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging zijn opgenomen, en het bedrag dat aan een pensioenfonds is bijgedragen voor het verslagjaar.

2. Het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van een groepsentiteit wordt met het bedrag van de volgende posten gecorrigeerd om haar kwalificerende inkomen of verlies te bepalen:
- a) nettobelastinglasten;
 - b) uitgesloten dividenden;
 - c) uitgesloten vermogenswinsten of -verliezen;
 - d) inbegrepen winsten of verliezen op basis van de herwaarderingsmethode;
 - e) overeenkomstig artikel 33 uitgesloten winsten of verliezen uit de vervreemding van activa en verplichtingen;
 - f) asymmetrische winsten of verliezen uit wisselkoersverschillen;
 - g) beleidshalve niet-toegestane lasten;
 - h) fouten en wijzigingen in de verslagleggingsbeginselen in een voorgaande periode; en
 - i) lasten voor opgebouwd pensioen.

3. De indienende groepsentiteit kan ervoor kiezen om bij de berekening van haar belastbare inkomsten op haar locatie het als aftrek toegestane bedrag te vervangen door het bedrag in haar financiële rekeningen voor kosten of lasten dat is voldaan middels een aandelengerelateerde vergoeding.

Wanneer niet is gekozen om gebruik te maken van aandelenopties, wordt het bedrag van de last voor een aandelengerelateerde vergoeding dat is afgetrokken van het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van de groepsentiteit om haar kwalificerende netto-inkomen of -verlies voor alle voorgaande verslagjaren te berekenen, toegevoegd in het verslagjaar waarin de keuze is vervallen.

Wanneer een deel van het bedrag van de last voor een aandelengerelateerde vergoeding is vastgelegd in de financiële rekeningen van de groepsentiteit in verslagjaren die voorafgaan aan het verslagjaar waarin de keuze wordt gemaakt, wordt een bedrag dat gelijk is aan het verschil tussen het totale bedrag van de last voor een aandelengerelateerde vergoeding dat is afgetrokken om het kwalificerende inkomen of verlies in die voorgaande verslagjaren te berekenen, en het totale bedrag van de last voor een aandelengerelateerde vergoeding dat zou zijn afgetrokken om het kwalificerende inkomen of verlies in die voorgaande verslagjaren te berekenen indien de keuze in die verslagjaren was gemaakt, meegenomen in de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies van de groepsentiteit voor dat verslagjaar.

De keuze wordt gemaakt overeenkomstig artikel 43, lid 1, en is consequent van toepassing op alle in dezelfde jurisdictie gelegen groepsentiteiten voor het jaar waarin de keuze wordt gemaakt en alle daaropvolgende verslagjaren.

In het verslagjaar waarin de keuze wordt herroepen, wordt het bedrag van de niet-betaalde last voor een overeenkomstig de gemaakte keuze afgetrokken aandelengerelateerde vergoeding dat hoger is dan de in de financiële verslaglegging toegerekende last, meegenomen in de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies van de groepsentiteit.

4. Transacties tussen in verschillende jurisdicties gelegen groepsentiteiten die niet voor hetzelfde bedrag zijn vastgelegd in de financiële rekeningen van beide groepsentiteiten of niet in overeenstemming zijn met het zakelijkheidsbeginsel, moeten zodanig worden aangepast dat zij dat wel zijn.

Een verlies uit een verkoop of andere overdracht van activa tussen twee in dezelfde jurisdictie gelegen groepsentiteiten dat niet wordt vastgelegd in overeenstemming met het zakelijkheidsbeginsel, wordt op basis van dat beginsel gecorrigeerd indien het verlies is meegenomen in de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies.

Voor de toepassing van dit lid wordt onder zakelijkheidsbeginsel verstaan het beginsel dat transacties tussen groepsentiteiten moeten worden vastgelegd onder verwijzing naar de voorwaarden die in vergelijkbare transacties en onder vergelijkbare omstandigheden verkregen zouden zijn tussen onafhankelijke ondernemingen.

5. Gekwalificeerde restitueerbare belastingkredieten als bedoeld in artikel 3, lid 32, worden aangemerkt als baten voor de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies van een groepsentiteit. Niet-gekwalificeerde restitueerbare belastingkredieten worden niet aangemerkt als baten voor de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies van een groepsentiteit.
6. Overeenkomstig de keuze van de indienende groepsentiteit kunnen winsten en verliezen met betrekking tot activa en verplichtingen die in de geconsolideerde jaarrekening voor een verslagjaar op basis van reële waarde of bijzondere waardevermindering worden opgenomen, worden bepaald op basis van het realisatiebeginsel om het kwalificerende inkomen of verlies te berekenen.

Winsten of verliezen die voortvloeien uit verslaglegging op basis van reële waarde of bijzondere waardevermindering van een actief of een verplichting, worden niet meegenomen in de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies van een groepsentiteit krachtens de eerste alinea.

De boekwaarde van een actief of een verplichting met het oog op de bepaling van een winst of verlies krachtens de eerste alinea is de boekwaarde op het tijdstip waarop het actief is verworven of de verplichting is aangegaan, dan wel de eerste dag van het verslagjaar waarin de keuze is gemaakt, naargelang welke datum het laatst valt.

De keuze wordt gemaakt overeenkomstig artikel 43, lid 1, en is van toepassing op alle in de jurisdictie gelegen groepsentiteiten waarvoor de keuze gemaakt wordt, tenzij de indienende groepsentiteit ervoor kiest om de keuze te beperken tot de materiële activa van de groepsentiteiten of tot beleggingsentiteiten.

In het verslagjaar waarin de keuze wordt herroepen, wordt bij het berekenen van het kwalificerende inkomen of verlies van de groepsentiteiten een bedrag dat op de eerste dag van het verslagjaar waarin de herroeping op grond van de keuze is bepaald, gelijk is aan het verschil tussen de reële waarde van het actief of de verplichting en de boekwaarde van het actief of de verplichting, hetzij opgeteld (indien de reële waarde hoger is dan de boekwaarde) hetzij afgetrokken (indien de boekwaarde hoger is dan de reële waarde).

7. Overeenkomstig de keuze van de indienende groepsentiteit kan het kwalificerende inkomen of verlies van een in een jurisdictie gelegen groepsentiteit dat voortvloeit uit de vervreemding van in die jurisdictie gelegen lokale materiële activa door die groepsentiteit aan derden (die geen lid van de groep zijn) voor een verslagjaar, op de volgende wijze worden gecorrigeerd. Voor de toepassing van dit lid zijn lokale materiële activa onroerende goederen die in dezelfde jurisdictie zijn gelegen als de groepsentiteit.

De nettowinst uit de vervreemding van lokale materiële activa als bedoeld in de eerste alinea in het verslagjaar waarin de keuze is gemaakt, wordt verrekend met elk nettoverlies van een in die jurisdictie gelegen groepsentiteit uit de vervreemding van lokale materiële activa als bedoeld in de eerste alinea in het verslagjaar waarin de keuze is gemaakt en in de vier verslagjaren die aan dat verslagjaar voorafgaan ("vijfjaarsperiode"). De nettowinst wordt eerst verrekend met het nettoverlies dat, in voorkomend geval, is ontstaan in het vroegste verslagjaar van de vijfjaarsperiode. Restbedragen van nettowinst worden voortgewenteld en verrekend met eventuele nettoverliezen die zijn ontstaan in daaropvolgende verslagjaren van de vijfjaarsperiode.

Restbedragen van nettowinst die na toepassing van de tweede alinea resteren, worden gelijkmatig over de vijfjaarsperiode verdeeld om het kwalificerende inkomen of verlies te berekenen van elke in die jurisdictie gelegen groepsentiteit die een nettowinst heeft behaald uit de vervreemding van lokale materiële activa als bedoeld in de eerste alinea in het verslagjaar waarin de keuze is gemaakt. Het aan een groepsentiteit toegerekende restbedrag van nettowinst is evenredig aan de nettowinst van die groepsentiteit gedeeld door de nettowinst van alle groepsentiteiten.

Wanneer geen groepsentiteit in een jurisdictie een nettowinst heeft behaald uit de vervreemding van lokale materiële activa als bedoeld in de eerste alinea in het verslagjaar waarin de keuze is gemaakt, wordt het restbedrag van nettowinst als bedoeld in de derde alinea gelijkmatig aan elke groepsentiteit in die jurisdictie toegerekend en gelijkmatig over de vijfjaarsperiode verdeeld om het kwalificerende inkomen of verlies van elk van die groepsentiteiten te berekenen.

Correcties uit hoofde van dit lid voor de verslagjaren voorafgaand aan het jaar van keuze, zijn onderworpen aan correcties overeenkomstig artikel 28, lid 1. De keuze wordt jaarlijks gemaakt overeenkomstig artikel 43, lid 2.

8. Een last die samenhangt met een financieringsregeling waarbij een of meer groepsentiteiten krediet verlenen aan een of meer andere groepsentiteiten ("concernfinancieringsregeling"), wordt niet meegenomen in de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies van een groepsentiteit als de volgende voorwaarden zijn vervuld:

- a) de groepsentiteit is gelegen in een laagbelastende jurisdictie of in een jurisdictie waarin ook laag zou zijn belast indien de last niet was toegerekend aan de groepsentiteit;
 - b) het valt redelijkerwijze te voorzien dat de concernfinancieringsregeling gedurende haar verwachte looptijd het bedrag aan in de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies van die groepsentiteit meegenomen lasten doet stijgen, zonder dat daar een evenredige stijging van het belastbare inkomen van de groepsentiteit die het krediet verstrekt (de tegenpartij) tegenover staat;
 - c) de tegenpartij is gelegen in een niet-laagbelastende jurisdictie of in een jurisdictie waarin niet laag zou zijn belast indien het met de last samenhangende inkomen niet was toegerekend aan de tegenpartij;
9. Een uiteindelijke moederentiteit kan ervoor kiezen om via haar geconsolideerde financieel administratieve verwerking de baten, lasten, winsten en verliezen van transacties tussen groepsentiteiten die in dezelfde jurisdictie zijn gelegen en deel uitmaken van een fiscaal geconsolideerde groep te elimineren, om het kwalificerende netto-inkomen of -verlies van die groepsentiteiten te berekenen.

De keuze wordt gemaakt overeenkomstig artikel 43, lid 1.

In het verslagjaar waarin de keuze is gemaakt of herroepen, worden passende correcties aangebracht zodat kwalificerende inkomens- of verliesbestanddelen niet meer dan één keer in aanmerking worden genomen of buiten beschouwing blijven als gevolg van die keuze of herroeping.

10. Een verzekeringsonderneming sluit bij de berekening van haar kwalificerende inkomen of verlies elk bedrag uit dat aan polishouders is aangerekend voor door haar betaalde belastingen ter zake van opbrengsten voor de polishouders. Een verzekeringsonderneming neemt in de berekening van haar kwalificerende inkomen of verlies alle opbrengsten voor de polishouders mee die niet zijn opgenomen in haar netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging voor zover de overeenkomstige toename of afname van de verplichting ten opzichte van haar polishouders is opgenomen in haar netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging.
11. Elk bedrag dat is opgenomen als een afname van het eigen vermogen van een groepsentiteit en dat voortvloeit uit gedane of verschuldigde uitkeringen ter zake van een door die groepsentiteit uitgegeven instrument overeenkomstig prudentiële regelgevingsvereisten ("aanvullend tier 1-kapitaal"), wordt bij de berekening van haar kwalificerende inkomen of verlies als een last aangemerkt.

Elk bedrag dat is opgenomen als een toename van het eigen vermogen van een groepsentiteit en dat voortvloeit uit ontvangen of te ontvangen uitkeringen ter zake van door de groepsentiteit gehouden aanvullend tier 1-kapitaal, wordt meegenomen in de berekening van haar kwalificerende inkomen of verlies.

Artikel 16

Uitsluiting van inkomen uit internationale scheepvaart

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:
 - a) "inkomen uit internationale scheepvaart": netto-inkomen dat een groepsentiteit verkrijgt uit de volgende activiteiten waarvoor het vervoer niet plaatsvindt over binnenwateren binnen dezelfde jurisdictie:
 - i) vervoer van passagiers of vracht per schip in het internationale verkeer, ongeacht of het schip eigendom is van, geleased wordt door of anderszins ter beschikking staat van de groepsentiteit;
 - ii) vervoer van passagiers of vracht per schip in het internationaal verkeer in het kader van slotcharterovereenkomsten;
 - iii) leasing, op basis van charter met volledige uitrusting, bemanning en bevoorrading, van een schip voor het vervoer van passagiers of vracht in het internationale verkeer;
 - iv) leasing, op basis van rompbevrachting, van een schip dat wordt gebruikt voor het vervoer van passagiers of vracht in het internationale verkeer aan een andere groepsentiteit;
 - v) participatie in een poolovereenkomst, een gemeenschappelijke onderneming of een internationaal opererend agentschap voor het vervoer van passagiers of vracht per schip in het internationale verkeer; en
 - vi) verkoop van een schip dat gebruikt wordt voor het vervoer van passagiers of vracht in het internationale verkeer, mits het schip gedurende ten minste één jaar door de groepsentiteit voor gebruik is aangehouden;

- b) "inkomen uit gekwalificeerde nevenactiviteiten in de internationale scheepvaart": het door een groepsentiteit behaalde netto-inkomen uit de volgende activiteiten, mits die activiteiten hoofdzakelijk worden verricht in verband met het vervoer van passagiers of vracht per schip in het internationale verkeer:
- i) leasing, op basis van rompbevrachting, van een schip aan een andere scheepvaartonderneming die geen groepsentiteit is, mits de charterovereenkomst niet langer dan drie jaar duurt;
 - ii) verkoop van door andere scheepvaartondernemingen uitgegeven vervoersbewijzen voor het binnenlandse deel van een internationale reis;
 - iii) leasing en kortdurende opslag van containers of overlighkosten voor laattijdige retour van containers;
 - iv) dienstverlening aan andere scheepvaartondernemingen door ingenieurs, onderhoudspersoneel, vrachtbehandelaars, cateringpersoneel en personeel voor klantenservice; en
 - v) inkomen uit investeringen, waarbij de investeringen die het inkomen genereren, integraal zijn verricht in het kader van de exploitatie van schepen in het internationale verkeer.

2. Het door een groepsentiteit behaalde inkomen uit activiteiten in de internationale scheepvaart en uit gekwalificeerde nevenactiviteiten in de internationale scheepvaart wordt niet meegenomen in de berekening van haar kwalificerende inkomen of verlies, op voorwaarde dat de groepsentiteit aantoont dat het strategische of commerciële beheer van alle betrokken schepen feitelijk wordt verricht vanuit de jurisdictie waar zij is gelegen.

3. Wanneer de berekening van het door een groepsentiteit behaalde inkomen uit activiteiten in de internationale scheepvaart en uit gekwalificeerde nevenactiviteiten in de internationale scheepvaart in een verlies resulteert, wordt dat verlies niet meegenomen in de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies van die groepsentiteit.

4. Het totale inkomen uit gekwalificeerde nevenactiviteiten in de internationale scheepvaart van alle in een jurisdictie gelegen groepsentiteiten mag niet meer bedragen dan 50 % van hun inkomen uit activiteiten in de internationale scheepvaart.
5. De door een groepsentiteit gemaakte kosten die rechtstreeks toe te rekenen zijn aan haar activiteiten in de internationale scheepvaart en haar gekwalificeerde nevenactiviteiten in de internationale scheepvaart als bedoeld in lid 1, worden aan die activiteiten toegerekend voor de berekening van het door die groepsentiteit behaalde netto-inkomen uit activiteiten in de internationale scheepvaart en netto-inkomen uit gekwalificeerde nevenactiviteiten in de internationale scheepvaart.

De door een groepsentiteit gemaakte kosten die onrechtstreeks voortvloeien uit haar activiteiten in de internationale scheepvaart en haar gekwalificeerde nevenactiviteiten in de internationale scheepvaart als bedoeld in lid 1, worden afgetrokken van de inkomsten van de groepsentiteit uit die activiteiten voor de berekening van het door die groepsentiteit behaalde inkomen uit activiteiten in de internationale scheepvaart en gekwalificeerde nevenactiviteiten in de internationale scheepvaart op basis van haar inkomsten uit die activiteiten in verhouding tot haar totale inkomsten.

6. Alle onmiddellijke en middellijke kosten die worden toegerekend aan het inkomen van een groepsentiteit uit activiteiten in de internationale scheepvaart en uit gekwalificeerde nevenactiviteiten in de internationale scheepvaart overeenkomstig lid 5, worden uitgesloten van de berekening van haar kwalificerende inkomen of verlies.

Artikel 17

Toerekening van het kwalificerende inkomen of verlies tussen een hoofdentiteit en een vaste inrichting

1. Wanneer een groepsentiteit een vaste inrichting is zoals omschreven in artikel 3, punt 10, a), b) of c), is haar netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging het netto-inkomen of -verlies zoals weergegeven in haar afzonderlijke financiële rekeningen.

Wanneer een vaste inrichting geen afzonderlijke financiële rekeningen heeft, is haar netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging het bedrag dat in haar afzonderlijke financiële rekeningen zou zijn weergegeven indien deze op zichzelf waren opgesteld en in overeenstemming met de verslagleggingsstandaard die is gebruikt bij de opstelling van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit.

2. Wanneer een groepsentiteit aan de definitie van vaste inrichting in artikel 3, punt 10, a) of b), voldoet, wordt haar netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging gecorrigeerd zodat dit alleen de bedragen aan baten en lasten omvat die aan haar zijn toe te rekenen overeenkomstig het toepasselijke belastingverdrag of de binnenlandse wetgeving van de jurisdictie waar zij is gelegen, ongeacht het bedrag aan baten dat aan belasting is onderworpen en het bedrag aan lasten dat kan worden afgetrokken in die jurisdictie.

Wanneer een groepsentiteit aan de definitie van vaste inrichting in artikel 3, punt 10, c), voldoet, wordt haar netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging gecorrigeerd zodat dit alleen de bedragen aan baten en lasten omvat die aan haar waren toe te rekenen geweest overeenkomstig artikel 7 van het OESO-modelbelastingverdrag¹⁶.

¹⁶ OESO-modelverdrag inzake belasting naar inkomen en vermogen, als gewijzigd.

3. Wanneer een groepsentiteit aan de definitie van vaste inrichting in artikel 3, punt 10, d), voldoet, wordt haar netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging berekend op basis van de bedragen aan baten die zijn vrijgesteld in de jurisdictie waar de hoofdentiteit is gelegen en die zijn toe te rekenen aan de buiten die jurisdictie verrichte werkzaamheden, en van de bedragen aan lasten die fiscaal niet worden afgetrokken in de jurisdictie waar de hoofdentiteit is gelegen en die zijn toe te rekenen aan die werkzaamheden buiten die jurisdictie.
4. Het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van een vaste inrichting wordt niet in aanmerking genomen bij de bepaling van het kwalificerende inkomen of verlies van de hoofdentiteit, behoudens de bepalingen van lid 5.
5. Een kwalificerend verlies van een vaste inrichting wordt voor de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies van de hoofdentiteit behandeld als een last van die hoofdentiteit voor zover bij de berekening van het binnenlandse belastbare inkomen van de hoofdentiteit het verlies van de vaste inrichting behandeld wordt als een last en niet verrekend wordt met een post van het binnenlandse belastbare inkomen dat onderworpen is aan belasting krachtens de wetgeving van zowel de jurisdictie van de hoofdentiteit als de jurisdictie van de vaste inrichting.

Kwalificerend inkomen dat nadien door de vaste inrichting wordt behaald, wordt behandeld als kwalificerend inkomen van de hoofdentiteit tot het bedrag van het kwalificerende verlies dat voordien overeenkomstig de eerste alinea als een last van de hoofdentiteit was behandeld.

Artikel 18

Toerekening van het kwalificerende inkomen of verlies van een doorstroomentiteit

1. Het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van een groepsentiteit die een doorstroomentiteit is, wordt verminderd met het bedrag dat is toe te rekenen aan de eigenaren ervan die geen groepsentiteiten zijn en die hun eigendomsbelang in de doorstroomentiteit onmiddellijk dan wel via een keten van fiscaal transparante entiteiten houden, tenzij:
 - a) de doorstroomentiteit een uiteindelijke moederentiteit is; of
 - b) de doorstroomentiteit, onmiddellijk dan wel via een keten van fiscaal transparante entiteiten, door de uiteindelijke moederentiteit wordt gehouden.
2. Het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van een groepsentiteit die een doorstroomentiteit is, wordt verminderd met het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging dat wordt toegerekend aan een andere groepsentiteit.
3. Wanneer een doorstroomentiteit haar bedrijf geheel of gedeeltelijk uitoefent via een vaste inrichting, wordt haar netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging dat na toepassing van lid 1 resteert, toegerekend aan die vaste inrichting overeenkomstig artikel 17.
4. Wanneer een fiscaal transparante entiteit niet de uiteindelijke moederentiteit is, wordt het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van de doorstroomentiteit dat na toepassing van de leden 1 en 3 resteert, toegerekend aan haar groepsentiteit-eigenaren overeenkomstig hun eigendomsbelang in de doorstroomentiteit.

5. Wanneer een doorstroomentiteit een fiscaal transparante entiteit is die de uiteindelijke moederentiteit of een omgekeerd hybride entiteit is, wordt elk netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van de doorstroomentiteit dat na toepassing van de leden 1 en 3 resteert, toegerekend aan de uiteindelijke moederentiteit of de omgekeerd hybride entiteit.
6. De leden 3, 4 en 5 worden apart toegepast met betrekking tot elk eigendomsbelang in de doorstroomentiteit.

HOOFDSTUK IV

BEREKENING VAN GECORRIGEEERDE BETROKKEN BELASTINGEN

Artikel 19

Betrokken belastingen

1. De betrokken belastingen van een groepsentiteit omvatten:
 - a) belastingen die in de financiële rekeningen van een groepsentiteit zijn geregistreerd ter zake van door haar gegenereerde opbrengsten of winsten, of haar aandeel in de opbrengsten of winsten van een groepsentiteit waarin zij een eigendomsbelang houdt;
 - b) belastingen op uitgekeerde winsten, met winst gelijkgestelde uitkeringen en niet-zakelijke kosten die in een in aanmerking komend uitdelingsbelastingstelsel worden geheven;
 - c) belastingen die worden geheven in plaats van een algemeen toepasselijke vennootschapsbelasting; en
 - d) belastingen die worden geheven op basis van ingehouden winsten en eigen vermogen, inclusief belastingen op diverse bestanddelen op basis van opbrengsten en eigen vermogen.

2. De betrokken belastingen van een groepsentiteit omvatten niet:
 - a) de aan een moederentiteit toegerekende bijheffing op grond van een gekwalificeerde IIR;
 - b) de aan een groepsentiteit toegerekende bijheffing op grond van een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing;
 - c) belastingen die zijn toe te rekenen aan een door een groepsentiteit verrichte correctie naar aanleiding van de toepassing van een gekwalificeerde UTPR;
 - d) niet-gekwalificeerde restitueerbare imputatiebelasting; en
 - e) door een verzekeringsonderneming betaalde belastingen ter zake van opbrengsten voor polishouders.

3. Betrokken belastingen ter zake van nettowinsten of -verliezen die voortvloeien uit de vervreemding van lokale materiële activa als bedoeld in artikel 15, lid 7, eerste alinea, in het verslagjaar waarin de keuze is gemaakt, worden niet meegenomen in de berekening van de betrokken belastingen.

Artikel 20

Gecorrigeerde betrokken belastingen

1. De gecorrigeerde betrokken belastingen van een groepsentiteit voor een verslagjaar worden bepaald door de som van de belastinglasten van het lopende jaar die in haar netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging ter zake van betrokken belastingen voor het verslagjaar zijn toegerekend, te corrigeren voor:
 - a) het nettobedrag van vermeerderingen en verminderingen van betrokken belastingen voor het verslagjaar zoals bepaald in de leden 2 en 3;
 - b) het totale bedrag van de correctie voor uitgestelde belastingen zoals bepaald in artikel 21; en

- c) verhogingen of verlagingen van betrokken belastingen die zijn geregistreerd in het eigen vermogen of de gerealiseerde en niet-gerealiseerde resultaten met betrekking tot bedragen die zijn meegenomen in de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies dat aan belasting uit hoofde van lokale belastingregels onderworpen zal zijn.

2. De vermeerderingen van de betrokken belastingen van een groepsentiteit voor het verslagjaar omvatten:

- a) elk bedrag van betrokken belastingen dat in de financiële rekeningen is toegerekend als een last in de winst vóór belastingen;
- b) elk bedrag van uitgestelde belastingvorderingen voor een kwalificerend verlies dat is gebruikt overeenkomstig artikel 22, lid 2;
- c) elk bedrag van betrokken belastingen met betrekking tot een onzekere belastingsituatie dat voordien krachtens lid 3, punt d), was uitgesloten en dat in het verslagjaar is betaald; en
- d) elk bedrag van het krediet of de restitutie ter zake van een gekwalificeerd restitueerbaar belastingkrediet dat als een vermindering op de belastinglasten van het lopende jaar was toegerekend.

3. De verminderingen van de betrokken belastingen van een groepsentiteit voor het verslagjaar omvatten:

- a) het bedrag van belastinglasten van het lopende jaar ter zake van baten die niet zijn meegenomen in de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies overeenkomstig hoofdstuk III;
- b) elk bedrag van het krediet of de restitutie ter zake van een niet-gekwalificeerd restitueerbaar belastingkrediet dat niet was geregistreerd als een vermindering op de belastinglasten van het lopende jaar;
- c) elk bedrag van aan een groepsentiteit gerestitueerde of verrekenende betrokken belastingen dat in de financiële rekeningen niet als een correctie op belastinglasten van het lopende jaar was aangemerkt, tenzij het betrekking heeft op een gekwalificeerd restitueerbaar belastingkrediet;

- d) het bedrag van belastinglasten van het lopende jaar ter zake van een onzekere belastingssituatie; en
 - e) elk bedrag van belastinglasten van het lopende jaar dat naar verwachting niet binnen drie jaar na afloop van het verslagjaar zal worden betaald.
4. Voor de berekening van de gecorrigeerde betrokken belastingen wordt een bedrag van een betrokken belasting, wanneer dit in meer dan één punt in de leden 1, 2 en 3 wordt omschreven, slechts eenmaal in aanmerking genomen.
5. Wanneer er voor een verslagjaar geen netto kwalificerend inkomen bestaat in een jurisdictie en het bedrag van de gecorrigeerde betrokken belastingen voor die jurisdictie negatief is en lager dan een bedrag dat gelijk is aan het netto kwalificerende verlies vermenigvuldigd met het minimumbelastingtarief ("de verwachte gecorrigeerde betrokken belastingen"), wordt het bedrag dat gelijk is aan het verschil tussen het bedrag van de gecorrigeerde betrokken belastingen en het bedrag van de verwachte gecorrigeerde betrokken belastingen, als extra bijheffing voor dat verslagjaar aangemerkt. Het bedrag van de extra bijheffing wordt aan elke groepsentiteit in de jurisdictie toegerekend overeenkomstig artikel 28, lid 3.

Artikel 21

Totaal bedrag van de correctie voor uitgestelde belastingen

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:
- a) "niet-toegestane toerekening":
 - i) elke mutatie in de uitgestelde belastinglast die is toegerekend in de financiële rekeningen van een groepsentiteit ter zake van een onzekere belastingssituatie en
 - ii) elke mutatie in de uitgestelde belastinglast die is toegerekend in de financiële rekeningen van een groepsentiteit ter zake van uitkeringen van een groepsentiteit;

b) "niet-gebruikte toerekening": elke toename in een uitgestelde belastingverplichting die in de financiële rekeningen van een groepsentiteit voor een verslagjaar is geregistreerd en naar verwachting niet zal worden betaald binnen de in lid 7 bepaalde termijn, en waarvoor de indienende groepsentiteit er, overeenkomstig artikel 43, lid 2, jaarlijks voor kiest om deze niet in het totale bedrag van de correctie voor uitgestelde belastingen voor dat verslagjaar op te nemen.

2. Wanneer het voor de berekening van de uitgestelde belastinglast toegepaste belastingtarief gelijk is aan of lager is dan het minimumbelastingtarief, is het totale bedrag van de correctie voor uitgestelde belastingen waarmee de gecorrigeerde betrokken belastingen van een groepsentiteit voor een verslagjaar moet worden vermeerderd overeenkomstig artikel 20, lid 1, punt b), de uitgestelde belastinglast die in haar financiële rekeningen is toegerekend ter zake van betrokken belastingen, behoudens de correcties overeenkomstig de leden 3 tot en met 6.

Wanneer het voor de berekening van de uitgestelde belastinglast toegepaste belastingtarief hoger is dan het minimumbelastingtarief, is het totale bedrag van de correctie voor uitgestelde belastingen waarmee de gecorrigeerde betrokken belastingen van een groepsentiteit voor een verslagjaar moet worden vermeerderd overeenkomstig artikel 20, lid 1, punt b), de uitgestelde belastinglast die in haar financiële rekeningen is toegerekend ter zake van betrokken belastingen, herberekend tegen het minimumbelastingtarief, behoudens de correcties overeenkomstig de leden 3 tot en met 6.

3. Het totale bedrag van de correctie voor uitgestelde belastingen wordt verhoogd met:

- a) elk in de loop van het verslagjaar betaalde bedrag van niet-toegestane toerekeningen of niet-gebruikte toerekeningen; en
- b) elk in de loop van het verslagjaar betaalde bedrag van teruggenomen uitgestelde belastingverplichtingen die in een voorgaand verslagjaar zijn vastgesteld.

4. Wanneer voor een verslagjaar een uitgestelde belastingvordering voor een verlies niet in de financiële rekeningen is opgenomen omdat niet aan de opnamecriteria is voldaan, wordt het totale bedrag van de correctie voor uitgestelde belastingen verminderd met het bedrag dat het totale bedrag van de correctie voor uitgestelde belastingen zou hebben verlaagd als er een uitgestelde belastingvordering voor een verlies voor het verslagjaar was toegerekend.
5. Het totale bedrag van de correctie voor uitgestelde belastingen omvat niet:
- a) het bedrag van uitgestelde belastinglasten ter zake van bestanddelen die niet zijn meegenomen in de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies overeenkomstig hoofdstuk III;
 - b) het bedrag van uitgestelde belastinglasten ter zake van niet-toegestane toerekeningen en niet-gebruikte toerekeningen;
 - c) het effect van een waarderingscorrectie of een correctie van de financieel administratieve verwerking ter zake van een uitgestelde belastingvordering;
 - d) het bedrag van uitgestelde belastinglasten die voortvloeien uit een herwaardering ter zake van een wijziging in het toepasselijke binnenlandse belastingtarief; en
 - e) het bedrag van uitgestelde belastinglasten ter zake van het ontstaan en het gebruik van belastingkredieten.
6. Wanneer een uitgestelde belastingvordering, die is toe te rekenen aan een kwalificerend verlies van een groepsentiteit, voor een verslagjaar is geregistreerd tegen een lager tarief dan het minimumbelastingtarief, kan zij worden herberekend tegen het minimumbelastingtarief in hetzelfde verslagjaar, indien de belastingplichtige kan aantonen dat de uitgestelde belastingvordering aan een kwalificerend verlies valt toe te rekenen.

Wanneer een uitgestelde belastingvordering overeenkomstig de eerste alinea wordt verhoogd, wordt het totale bedrag van de correctie voor uitgestelde belastingen overeenkomstig verlaagd.

7. Een uitgestelde belastingverplichting die niet is teruggedraaid en waarvan het bedrag niet is betaald binnen de vijf daaropvolgende verslagjaren, wordt teruggenomen voor zover zij in aanmerking was genomen in het totale bedrag van de correctie voor uitgestelde belastingen van een groepsentiteit.

Het bedrag van de teruggenomen uitgestelde belastingverplichtingen dat voor het lopende verslagjaar is bepaald, wordt aangemerkt als een vermindering van de betrokken belastingen in het vijfde verslagjaar vóór het lopende verslagjaar, en het effectieve belastingtarief en de bijheffing van dat verslagjaar worden herberekend overeenkomstig artikel 28, lid 1. De teruggenomen uitgestelde belastingverplichting voor het lopende verslagjaar is het bedrag van de stijging in de categorie uitgestelde belastingverplichtingen, dat was opgenomen in het totale bedrag van de correctie voor uitgestelde belastingen in het vijfde voorafgaande verslagjaar en dat niet is teruggedraaid uiterlijk op de laatste dag van het lopende verslagjaar.

8. Wanneer voor een toegerekende uitgestelde belastingverplichting een uitzondering op terugname bestaat, wordt deze verplichting in afwijking van lid 7 niet teruggenomen, zelfs wanneer zij niet wordt teruggedraaid of betaald binnen de vijf daaropvolgende jaren. Een toerekening waarvoor een uitzondering op terugname bestaat, is een bedrag van opgenomen belastinglasten dat toerekenbaar is aan wijzigingen in de daarmee samenhangende uitgestelde belastingverplichtingen, ter zake van de volgende bestanddelen:

- a) kostenaftrekken met betrekking tot materiële activa;
- b) kosten van een licentie- of soortgelijke overeenkomst van een overheid voor het gebruik van onroerend goed of de exploitatie van natuurlijke hulpbronnen waar een aanzienlijke investering in materiële activa mee gemoeid is;
- c) onderzoeks- en ontwikkelingskosten;
- d) ontmantelings- en saneringskosten;
- e) waarderingen tegen reële waarde van niet-gerealiseerde nettowinsten;

- f) nettowinsten uit wisselkoersverschillen;
- g) verzekeringsreserves en geactiveerde acquisitiekosten voor verzekeringscontracten;
- h) winsten uit de verkoop van materiële goederen die in dezelfde jurisdictie als de groepentiteit zijn gelegen, en die worden geherinvesteerd in materiële goederen in dezelfde jurisdictie; en
- i) extra toegerekende bedragen die voortvloeien uit wijzigingen in de verslagleggingsbeginselen met betrekking tot de onder de punten a) tot en met h) vermelde bestanddelen.

Artikel 22

Keuze met betrekking tot kwalificerend verlies

1. In afwijking van artikel 21 kan een indienende groepentiteit een keuze met betrekking tot kwalificerend verlies voor een jurisdictie maken, in overeenstemming waarmee er een uitgestelde belastingvordering voor een kwalificerend verlies wordt bepaald voor elk verslagjaar waarin er sprake is van een netto kwalificerend verlies in de jurisdictie. Te dien einde is de uitgestelde belastingvordering voor een kwalificerend verlies gelijk aan het netto kwalificerend verlies voor een verslagjaar voor de jurisdictie, vermenigvuldigd met het minimumbelastingtarief.

Er kan geen keuze met betrekking tot kwalificerend verlies worden gemaakt voor een jurisdictie met een in aanmerking komend uitdelingsbelastingstelsel als omschreven in artikel 38.

2. De overeenkomstig lid 1 bepaalde uitgestelde belastingvordering voor een kwalificerend verlies wordt gebruikt in een daaropvolgend verslagjaar waarin er sprake is van een netto kwalificerend inkomen voor de jurisdictie ten belope van een bedrag dat gelijk is aan het netto kwalificerend inkomen vermenigvuldigd met het minimumbelastingtarief of, indien dit lager is, het beschikbare bedrag van de uitgestelde belastingvordering voor een kwalificerend verlies.

3. De uitgestelde belastingvordering voor een kwalificerend verlies wordt verminderd met het bedrag dat voor een verslagjaar wordt gebruikt en het saldo wordt overgedragen naar de daaropvolgende verslagjaren.
4. Wanneer een keuze met betrekking tot kwalificerend verlies wordt herroepen, worden resterende uitgestelde belastingvorderingen voor kwalificerend verlies tot nul verlaagd vanaf de eerste dag van het eerste verslagjaar waarin de keuze met betrekking tot kwalificerend verlies niet langer van toepassing is.
5. De keuze met betrekking tot kwalificerend verlies wordt gemaakt bij de indiening van de eerste aangifte met informatie betreffende de bijheffing van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep, waarbij wordt vermeld voor welke jurisdictie de keuze geldt.
6. Wanneer een doorstroomentiteit die de uiteindelijke moederentiteit van een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep is, krachtens dit artikel een keuze met betrekking tot kwalificerend verlies maakt, wordt de uitgestelde belastingvordering voor een kwalificerend verlies berekend op basis van het kwalificerende verlies van de doorstroomentiteit nadat dit is verlaagd overeenkomstig artikel 36, lid 3.

Artikel 23

Specifieke toerekening van betrokken belastingen die op bepaalde soorten groepsentiteiten drukken

1. Aan een vaste inrichting wordt het bedrag van de betrokken belastingen toegerekend die zijn opgenomen in de financiële rekeningen van een groepsentiteit en die betrekking hebben op kwalificerend inkomen of verlies van de vaste inrichting.
2. Aan een groepsentiteit-eigenaar wordt het bedrag van de betrokken belastingen toegerekend die zijn opgenomen in de financiële rekeningen van een fiscaal transparante entiteit en die betrekking hebben op kwalificerend inkomen of verlies van die groepsentiteit-eigenaar overeenkomstig artikel 18, lid 4.

3. Aan een groepsentiteit wordt het bedrag van de betrokken belastingen toegerekend die zijn opgenomen in de financiële rekeningen van haar onmiddellijke of middellijke groepsentiteit-eigenaren in het kader van een fiscaal regime inzake gecontroleerde buitenlandse vennootschappen, volgens hun aandeel in het inkomen van de gecontroleerde buitenlandse vennootschap.
4. Aan een groepsentiteit die een hybride entiteit is, wordt het bedrag van de betrokken belastingen toegerekend die zijn opgenomen in de financiële rekeningen van haar groepsentiteit-eigenaar en die betrekking hebben op kwalificerend inkomen van de hybride entiteit.

Onder hybride entiteit wordt verstaan een entiteit die voor de inkomstenbelasting als afzonderlijke persoon wordt aangemerkt in de jurisdictie waar zij is gelegen, maar als fiscaal transparant in de jurisdictie waar haar eigenaar is gelegen.

5. Aan een groepsentiteit die in de loop van het verslagjaar een uitkering heeft gedaan, wordt het bedrag van de betrokken belastingen toegerekend die zijn opgenomen in de financiële rekeningen van haar onmiddellijke groepsentiteit-eigenaren voor dergelijke uitkeringen.
6. Een groepsentiteit waaraan overeenkomstig de leden 3 en 4 betrokken belastingen zijn toegerekend ter zake van passief inkomen, neemt die betrokken belastingen op ten belope van een bedrag dat gelijk is aan de betrokken belastingen die zijn toegerekend ter zake van dat passief inkomen.

In afwijking van de eerste alinea neemt de groepsentiteit het bedrag op dat voortvloeit uit de vermenigvuldiging van het bijheffingspercentage voor de jurisdictie met het bedrag van het passief inkomen van de groepsentiteit dat is opgenomen in het kader van een fiscaal regime inzake gecontroleerde buitenlandse vennootschappen of een regel betreffende fiscale transparantie wanneer het resultaat lager is dan het volgens de eerste alinea bepaalde bedrag. Voor de toepassing van deze alinea wordt voor de bepaling van het bijheffingspercentage voor de jurisdictie geen rekening gehouden met betrokken belastingen ter zake van dat passief inkomen bij de groepsentiteit-eigenaar.

Betrokken belastingen bij de groepsentiteit-eigenaar ter zake van zulk passief inkomen die na de toepassing van dit lid resteren, worden niet toegerekend volgens de leden 3 en 4.

Voor de toepassing van dit lid wordt onder passief inkomen verstaan de volgende, in het kwalificerend inkomen opgenomen inkomensbestanddelen, voor zover een groepsentiteit-eigenaar aan belasting onderworpen is geweest in het kader van een fiscaal regime inzake gecontroleerde buitenlandse vennootschappen of als gevolg van een eigendomsbelang in een hybride entiteit:

- a) een dividend of daarmee gelijkgestelde betaling;
- b) rente of daarmee gelijkgestelde betaling;
- c) huur;
- d) royalty
- e) lijfrente; of
- f) nettowinsten uit een actief van het soort dat inkomen als omschreven onder de punten a) tot en met e) voortbrengt.

7. Wanneer het kwalificerend inkomen van een vaste inrichting wordt aangemerkt als kwalificerend inkomen van de hoofdentiteit overeenkomstig artikel 17, lid 5, worden de betrokken belastingen met betrekking tot dat inkomen in de jurisdictie waar de vaste inrichting is gelegen, aangemerkt als betrokken belastingen van de hoofdentiteit ten belope van een bedrag dat niet hoger is dan dat inkomen vermenigvuldigd met het hoogste belastingtarief voor regulier inkomen in de jurisdictie waar de hoofdentiteit is gelegen.

Artikel 24

Correcties en belastingtariefwijzigingen na indiening

1. Wanneer een groepsentiteit een correctie van haar betrokken belastingen voor een voorgaand verslagjaar in haar financiële rekeningen verwerkt, wordt die correctie aangemerkt als een correctie op betrokken belastingen in het verslagjaar waarin de correctie is verricht, tenzij de correctie betrekking heeft op een verslagjaar waarin er een daling is van de betrokken belastingen voor de jurisdictie.

Wanneer er een daling is van de betrokken belastingen die waren opgenomen in de gecorrigeerde betrokken belastingen van de groepsentiteit voor een voorgaand verslagjaar, worden het effectieve belastingtarief en de bijheffing voor dat verslagjaar herberekend overeenkomstig artikel 28, lid 1, door de gecorrigeerde betrokken belastingen te verminderen met het bedrag van de daling van de betrokken belastingen. Het kwalificerende inkomen voor het verslagjaar en voorgaande verslagjaren wordt dienovereenkomstig aangepast.

Overeenkomstig de jaarlijkse keuze van de indienende groepsentiteit die overeenkomstig artikel 43, lid 2, wordt gemaakt, kan een daling van de betrokken belastingen die van geen materieel belang is, worden aangemerkt als een correctie op de betrokken belastingen in het verslagjaar waarin de correctie wordt verricht. Een daling van de betrokken belastingen die van geen materieel belang is, is een geaggregeerde daling van minder dan 1 000 000 EUR in de gecorrigeerde betrokken belastingen die zijn vastgesteld voor de jurisdictie voor het verslagjaar.

2. Wanneer het toepasselijke binnenlandse belastingtarief wordt verlaagd tot onder het minimumbelastingtarief en die verlaging tot een uitgestelde belastinglast leidt, wordt het bedrag van de daaruit voortvloeiende uitgestelde belastinglast aangemerkt als een correctie op de verplichting van de groepsentiteit ter zake van betrokken belastingen die overeenkomstig artikel 20 in aanmerking zijn genomen voor een voorgaand verslagjaar.
3. Wanneer een uitgestelde belastinglast in aanmerking was genomen tegen een lager tarief dan het minimumbelastingtarief en het toepasselijke belastingtarief later is verhoogd, wordt het bedrag van de uitgestelde belastinglast naar aanleiding van die verhoging bij de betaling ervan aangemerkt als een correctie op de verplichting van een groepsentiteit ter zake van betrokken belastingen die voor een voorgaand verslagjaar overeenkomstig artikel 20 zijn opgelegd.

De correctie volgens de eerste alinea mag niet hoger zijn dan een bedrag dat gelijk is aan de uitgestelde belastinglast, herberekend tegen het minimumbelastingtarief.

4. Wanneer meer dan 1 000 000 EUR van het als belastinglasten van het lopende jaar aan een groepsentiteit toegerekende bedrag dat is opgenomen in de gecorrigeerde betrokken belastingen voor een verslagjaar, niet is betaald binnen drie jaar na afloop van dat verslagjaar, worden het effectieve belastingtarief en de bijheffing voor het verslagjaar waarin het onbetaalde bedrag was gevorderd als een betrokken belasting, herberekend overeenkomstig artikel 28, lid 1, door dat onbetaalde bedrag uit te sluiten van de gecorrigeerde betrokken belastingen.

HOOFDSTUK V

BEREKENING VAN HET EFFECTIEVE BELASTINGTARIEF EN DE BIJHEFFING

Artikel 25

Bepaling van het effectieve belastingtarief

1. Het effectieve belastingtarief van een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep wordt berekend voor elk verslagjaar en voor elke jurisdictie mits er een netto kwalificerend inkomen in de jurisdictie is, volgens de volgende formule:

Effectief belastingtarief

$$= \frac{\textit{gecorrigeerde betrokken belastingen van de groepsentiteiten in de jurisdictie}}{\textit{netto kwalificerend inkomen van de groepsentiteiten in de jurisdictie}}$$

waarbij de gecorrigeerde betrokken belastingen van de groepsentiteiten de som is van de gecorrigeerde betrokken belastingen van alle in de jurisdictie gelegen groepsentiteiten, bepaald overeenkomstig hoofdstuk IV.

2. Het netto kwalificerende inkomen of verlies van de groepsentiteiten in de jurisdictie voor een verslagjaar wordt bepaald volgens de volgende formule:

Netto kwalificerend inkomen of verlies

= kwalificerend inkomen van de groepsentiteiten

– kwalificerende verliezen van de groepsentiteiten

waarbij:

- a) het kwalificerende inkomen van de groepsentiteiten de in voorkomend geval positieve som is van het kwalificerende inkomen van alle in de jurisdictie gelegen groepsentiteiten, bepaald overeenkomstig hoofdstuk III;
 - b) de kwalificerende verliezen van de groepsentiteiten de som is van de kwalificerende verliezen van alle in de jurisdictie gelegen groepsentiteiten, bepaald overeenkomstig hoofdstuk III.
3. Gecorrigeerde betrokken belastingen en het kwalificerende inkomen of verlies van groepsentiteiten die beleggingsentiteiten zijn, worden niet meegenomen in de berekening van het effectieve belastingtarief overeenkomstig lid 1 en in de berekening van het netto kwalificerende inkomen overeenkomstig lid 2.
4. Het effectieve belastingtarief van elke staatloze groepsentiteit wordt berekend, voor ieder verslagjaar, los van het effectieve belastingtarief van alle andere groepsentiteiten.

Artikel 26

Berekening van de bijheffing

1. Wanneer het effectieve belastingtarief van een jurisdictie waarin groepsentiteiten zijn gelegen, lager is dan het minimumbelastingtarief voor een verslagjaar, berekent de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep afzonderlijk de bijheffing voor elk van zijn groepsentiteiten die een kwalificerend inkomen hebben dat is meegenomen in de berekening van het netto kwalificerend inkomen van die jurisdictie. De bijheffing wordt berekend op jurisdictionele grondslag.

2. Het bijheffingspercentage voor een jurisdictie voor een verslagjaar is het in voorkomend geval positieve verschil in procentpunten, berekend volgens de volgende formule:

$$\text{Bijheffingspercentage} = \text{minimumbelastingtarief} - \text{effectief belastingtarief}$$

waarbij het effectieve belastingtarief het overeenkomstig artikel 25 berekende tarief is.

3. De jurisdictionele bijheffing voor een verslagjaar is de in voorkomend geval positieve som, berekend volgens de volgende formule:

$$\begin{aligned} & \text{Jurisdictionele bijheffing} \\ & = (\text{bijheffingspercentage} \times \text{overwinst}) \\ & + \text{aanvullende binnenlandse bijheffing} \end{aligned}$$

waarbij:

- a) de extra bijheffing het overeenkomstig artikel 28 bepaalde bedrag aan belasting voor het verslagjaar is;
- b) de binnenlandse bijheffing het bedrag aan belasting voor het verslagjaar is, zoals bepaald overeenkomstig artikel 10 of op basis van een gekwalificeerde binnenlandse minimumbijheffing van een derdelands jurisdictie.

4. De in lid 3 bedoelde overwinst voor de jurisdictie voor het verslagjaar is de in voorkomend geval positieve som, berekend volgens de volgende formule:

$$\text{Overwinst} = \text{netto kwalificerend inkomen} \\ - \text{op basis van substance uitgesloten inkomen} -$$

waarbij:

- a) het netto kwalificerende inkomen het overeenkomstig artikel 25, lid 2, bepaalde inkomen voor de jurisdictie is;
- b) het op basis van substance uitgesloten inkomen het overeenkomstig artikel 27 bepaalde bedrag voor de jurisdictie is.

5. De bijheffing van een groepsentiteit voor het lopende verslagjaar wordt berekend volgens de volgende formule:

$$\text{Bijheffing van een groepsentiteit} = \text{jurisdictionele bijheffing} \\ \times \frac{\text{kwalificerend inkomen van de groepsentiteit}}{\text{totaal kwalificerend inkomen van de groepsentiteiten}}$$

waarbij:

- a) het kwalificerende inkomen van de groepsentiteit voor een jurisdictie voor een verslagjaar het overeenkomstig hoofdstuk III bepaalde inkomen is;
- b) het totale kwalificerende inkomen van alle groepsentiteiten voor een jurisdictie voor een verslagjaar de som is van het kwalificerende inkomen van alle in de jurisdictie gelegen groepsentiteiten voor het verslagjaar.

6. Als de jurisdictionele bijheffing voortvloeit uit een herberekening ingevolge artikel 28, lid 1, en er geen netto kwalificerend inkomen is in de jurisdictie voor het verslagjaar, wordt de bijheffing toegerekend aan elke groepsentiteit aan de hand van de formule in lid 5, op basis van het kwalificerende inkomen van de groepsentiteiten in de verslagjaren waarvoor de herberekeningen ingevolge artikel 28, lid 1, zijn verricht.
7. De bijheffing van elke staatloze groepsentiteit wordt, voor ieder verslagjaar, berekend los van de bijheffing van alle andere groepsentiteiten.

Artikel 27

Op substance gebaseerde inkomensuitzondering

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:
 - a) "in aanmerking komende werknemers": voltijd- of deeltijdwerknemers van een groepsentiteit en zelfstandige contractanten die deelnemen aan de reguliere bedrijfsactiviteiten van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep onder leiding en controle van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep;
 - b) "in aanmerking komende loonkosten": uitgaven voor werknemersbeloningen, inclusief salarissen, lonen en andere kosten die de werknemer een rechtstreeks en apart persoonlijk voordeel opleveren, zoals ziektekosten- en pensioenbijdragen, loon- en arbeidsbelastingen, en socialezekerheidsbijdragen van de werkgever;

- c) "in aanmerking komende materiële activa":
 - i) in de jurisdictie gelegen materiële vaste activa;
 - ii) in de jurisdictie gelegen natuurlijke hulpbronnen;
 - iii) het gebruiksrecht van een lessee op in de jurisdictie gelegen materiële activa;
en
 - iv) een licentie- of soortgelijke overeenkomst van de overheid voor het gebruik van onroerend goed of de exploitatie van natuurlijke hulpbronnen waar een aanzienlijke investering in materiële activa mee gemoeid is.

- 2. Tenzij een indienende groepsentiteit van een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep er overeenkomstig artikel 43, lid 2, voor kiest de op substance gebaseerde inkomensuitzondering voor het verslagjaar niet toe te passen, wordt het netto kwalificerende inkomen voor een jurisdictie, met het oog op de berekening van de bijheffing, verminderd met een bedrag dat gelijk is aan de som van de uitzondering voor de loonkosten en de uitzondering voor materiële activa voor elke in de jurisdictie gelegen groepsentiteit.
- 3. De uitzondering voor de loonkosten van een in een jurisdictie gelegen groepsentiteit is gelijk aan 5 % van haar in aanmerking komende loonkosten van in aanmerking komende werknemers die in die jurisdictie werkzaamheden voor de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep uitoefenen, met uitzondering van in aanmerking komende loonkosten die:
 - a) gekapitaliseerd en opgenomen zijn in de boekwaarde van de in aanmerking komende materiële activa;
 - b) toerekenbaar zijn aan inkomen dat overeenkomstig artikel 16 is uitgesloten.

4. De uitzondering voor materiële activa van een in een jurisdictie gelegen groepsentiteit is gelijk aan 5 % van de boekwaarde van de in aanmerking komende materiële activa die in de jurisdictie zijn gelegen, met uitzondering van:
- a) de boekwaarde van vastgoed, inclusief terreinen en gebouwen, dat wordt aangehouden voor verkoop, voor leasing of voor investeringen;
 - b) de boekwaarde van materiële activa die worden gebruikt om inkomen te genereren dat overeenkomstig artikel 16 is uitgesloten.
5. Voor de toepassing van lid 4 is de boekwaarde van in aanmerking komende materiële activa het gemiddelde van de boekwaarde van in aanmerking komende materiële activa aan het begin en het einde van het verslagjaar, zoals geregistreerd met het oog op de voorbereiding van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit, verminderd met geaccumuleerde afschrijvingen en waardeverminderingen en vermeerderd met aan de kapitalisatie van loonkosten toerekenbare bedragen.
6. Voor de toepassing van de leden 3 en 4 zijn de in aanmerking komende loonkosten en de in aanmerking komende materiële activa van een groepsentiteit die een vaste inrichting is, die welke zijn opgenomen in haar afzonderlijke financiële rekeningen overeenkomstig artikel 17, leden 1 en 2, op voorwaarde dat de in aanmerking komende loonkosten en de in aanmerking komende materiële activa in dezelfde jurisdictie als de vaste inrichting zijn gelegen.

De in aanmerking komende loonkosten en de in aanmerking komende materiële activa van een vaste inrichting worden buiten beschouwing gelaten voor de in aanmerking komende loonkosten en de in aanmerking komende materiële activa van de hoofdentiteit.

Wanneer het inkomen van een vaste inrichting overeenkomstig artikel 18, lid 1, en artikel 36, lid 5, geheel of gedeeltelijk is uitgesloten, worden de in aanmerking komende loonkosten en de in aanmerking komende materiële activa van die vaste inrichting in dezelfde mate niet meegenomen in de berekening voor de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep volgens dit artikel.

7. In aanmerking komende loonkosten van in aanmerking komende werknemers die zijn betaald door, en in aanmerking komende materiële activa die eigendom zijn van, een doorstroomentiteit die niet zijn toegerekend overeenkomstig lid 6, worden toegerekend aan:
 - a) de groepsentiteit-eigenaren van de doorstroomentiteit, naar rato van het bedrag dat hun overeenkomstig artikel 18, lid 4, is toegerekend, mits de in aanmerking komende werknemers en de in aanmerking komende materiële activa zich in de jurisdictie van de groepsentiteit-eigenaren bevinden; en
 - b) de doorstroomentiteit, indien zij de uiteindelijke moederentiteit is, verminderd naar rato van het inkomen dat niet is meegenomen in de berekening van het kwalificerende inkomen van de doorstroomentiteit overeenkomstig artikel 36, leden 1 en 2, mits de in aanmerking komende werknemers en de in aanmerking komende materiële activa zich in de jurisdictie van de doorstroomentiteit bevinden.

Alle andere in aanmerking komende loonkosten en in aanmerking komende materiële activa van de doorstroomentiteit worden niet meegenomen in de berekeningen van het op basis van substance uitgesloten inkomen van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep.

8. Het op basis van substance uitgesloten inkomen van elke staatloze groepsentiteit wordt, voor ieder verslagjaar, berekend los van het op basis van substance uitgesloten inkomen van alle andere groepsentiteiten.
9. Het op basis van substance uitgesloten inkomen dat overeenkomstig dit artikel is berekend, omvat niet de uitgezonderde loonkosten en de uitgezonderde materiële activa van groepsentiteiten die in die jurisdictie beleggingsentiteiten zijn.

Artikel 28

Extra bijheffing

1. Wanneer overeenkomstig artikel 10, lid 3, artikel 15, lid 7, artikel 21, lid 6, artikel 24, leden 1 en 4, en artikel 38, lid 5, een correctie op betrokken belastingen of kwalificerend inkomen of verlies tot herberekening van het effectieve belastingtarief en de bijheffing van de MNO-groep voor een voorgaand verslagjaar leidt, worden het effectieve belastingtarief en de bijheffing herberekend volgens de regels in de artikelen 25, 26 en 27. Als het bedrag aan bijheffing voor een periode stijgt naar aanleiding van die herberekening, wordt dit aangemerkt als een extra bijheffing voor de toepassing van artikel 26, lid 3, voor het verslagjaar waarin de herberekening is verricht.
2. Wanneer er een extra bijheffing is en geen netto kwalificerend inkomen voor de jurisdictie voor het verslagjaar, is het kwalificerende inkomen van elke in de jurisdictie gelegen groepsentiteit een bedrag dat gelijk is aan de aan die groepsentiteiten toegerekende bijheffing overeenkomstig artikel 26, leden 5 en 6, gedeeld door het minimumbelastingtarief.
3. Wanneer er overeenkomstig artikel 20, lid 5, een extra bijheffing verschuldigd is, is het kwalificerende inkomen van elke in de jurisdictie gelegen groepsentiteit een bedrag dat gelijk is aan de aan die groepsentiteiten toegerekende extra bijheffing, gedeeld door het minimumbelastingtarief. De toerekening geschiedt pro rata aan elke groepsentiteit op basis van de volgende formule:

$$\begin{aligned} & \text{(Kwalificerendinkomen } \vee \text{ verlies} \times \text{minimumbelastingtarief)} \\ & \quad - \text{ gecorrigeerde betrokken belastingen} \end{aligned}$$

De extra bijheffing wordt uitsluitend toegerekend aan groepsentiteiten die een bedrag van gecorrigeerde betrokken belastingen registreren dat lager is dan nul en lager dan het kwalificerende inkomen of verlies van die groepsentiteiten, vermenigvuldigd met het minimumbelastingtarief.

4. Wanneer aan een groepsentiteit een extra bijheffing wordt toegerekend overeenkomstig dit artikel en artikel 26, leden 5 en 6, wordt deze groepsentiteit voor de toepassing van hoofdstuk II aangemerkt als een laagbelaste.

Artikel 29

De minimis-uitzondering

1. Overeenkomstig de keuze van de indienende groepsentiteit is, in afwijking van hoofdstuk V, de verschuldigde bijheffing voor de in een jurisdictie gelegen groepsentiteiten gelijk aan nul voor een verslagjaar indien, voor dat verslagjaar:
 - a) de gemiddelde kwalificerende opbrengsten van alle in die jurisdictie gelegen groepsentiteiten lager zijn dan 10 000 000 EUR; en
 - b) het gemiddelde kwalificerende inkomen of verlies van alle in die jurisdictie gelegen groepsentiteiten een verlies is of minder bedraagt dan 1 000 000 EUR.

De keuze wordt jaarlijks gemaakt overeenkomstig artikel 43, lid 2.

2. De gemiddelde kwalificerende opbrengsten of het gemiddelde kwalificerende inkomen of verlies bedoeld in lid 1 is het gemiddelde van de kwalificerende opbrengsten of het kwalificerende inkomen of verlies van de in de jurisdictie gelegen groepsentiteiten voor het verslagjaar en de twee voorgaande verslagjaren.

Als er geen in de jurisdictie gelegen groepsentiteiten met kwalificerende opbrengsten of een kwalificerend verlies in het eerste of tweede voorgaande verslagjaar zijn, worden die verslagjaren uitgesloten van de berekening van de gemiddelde kwalificerende opbrengsten of het gemiddelde kwalificerende inkomen of verlies van die jurisdictie.

3. De kwalificerende opbrengsten van de in een jurisdictie gelegen groepsentiteiten voor een verslagjaar zijn de som van alle opbrengsten van de in die jurisdictie gelegen groepsentiteiten, verminderd of vermeerderd met overeenkomstig hoofdstuk III verrichte correcties.
4. Het kwalificerende inkomen of verlies van de in een jurisdictie gelegen groepsentiteiten voor een verslagjaar is het netto kwalificerende inkomen of verlies van die jurisdictie zoals berekend overeenkomstig artikel 25, lid 2.
5. De de minimis-uitzondering is niet van toepassing op staatloze groepsentiteiten en beleggingsentiteiten. De opbrengsten en het kwalificerende inkomen of verlies van die entiteiten worden niet meegenomen in de berekening van de de minimis-uitzondering.

Artikel 30

In minderheidseigendom gehouden groepsentiteiten

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:
 - a) "in minderheidseigendom gehouden groepsentiteit": een groepsentiteit waarin de uiteindelijke moederentiteit een onmiddellijk of middellijk eigendomsbelang van 30 % of minder houdt;
 - b) "in minderheidseigendom gehouden moederentiteit": een in minderheidseigendom gehouden groepsentiteit die onmiddellijk of middellijk het zeggenschapsbelang houdt in een andere in minderheidseigendom gehouden groepsentiteit, behalve wanneer het zeggenschapsbelang van de eerstgenoemde entiteit onmiddellijk of middellijk wordt gehouden door een andere in minderheidseigendom gehouden groepsentiteit;
 - c) "in minderheidseigendom gehouden subgroep": een in minderheidseigendom gehouden moederentiteit en haar in minderheidseigendom gehouden dochterondernemingen; en
 - d) "in minderheidseigendom gehouden dochteronderneming": een in minderheidseigendom gehouden groepsentiteit waarin het zeggenschapsbelang onmiddellijk of middellijk wordt gehouden door een in minderheidseigendom gehouden moederentiteit.

2. De berekening van het effectieve belastingtarief en de bijheffing voor een jurisdictie overeenkomstig de hoofdstukken III tot en met VII ter zake van leden van een in minderheidseigendom gehouden subgroep wordt verricht alsof elke in minderheidseigendom gehouden subgroep een afzonderlijke MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep is.

De gecorrigeerde betrokken belastingen en het kwalificerende inkomen of verlies van leden van een in minderheidseigendom gehouden subgroep worden niet meegenomen in de bepaling van het restbedrag van het effectieve belastingtarief van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep, berekend overeenkomstig artikel 25, lid 1, en van het netto kwalificerende inkomen, berekend overeenkomstig artikel 25, lid 2.

3. Het effectieve belastingtarief en de bijheffing van een in minderheidseigendom gehouden groepsentiteit die geen lid is van een in minderheidseigendom gehouden subgroep, wordt berekend op entiteitsbasis overeenkomstig de hoofdstukken III tot en met VII.

De gecorrigeerde betrokken belastingen en het kwalificerende inkomen of verlies van de in minderheidseigendom gehouden groepsentiteit worden niet meegenomen in de bepaling van het restbedrag van het effectieve belastingtarief van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep, berekend overeenkomstig artikel 25, lid 1, en van het netto kwalificerende inkomen, berekend overeenkomstig artikel 25, lid 2.

Dit lid is niet van toepassing op een in minderheidseigendom gehouden groepsentiteit die een beleggingsentiteit is.

Artikel 30a

Veilige havens

In afwijking van de artikelen 25 tot en met 30 zorgen de lidstaten ervoor dat, bij de keuze van de indienende groepsentiteit, de door een groep in een jurisdictie verschuldigde bijheffing voor een belastingjaar wordt geacht nul te zijn, indien het effectieve niveau van belastingheffing van de in die jurisdictie gelegen groepsentiteiten voldoet aan de voorwaarden van een kwalificerende internationale overeenkomst inzake veilige havens.

Voor de toepassing van de vorige alinea wordt onder kwalificerende internationale overeenkomst inzake veilige havens een internationaal geheel van regels en voorwaarden verstaan waarmee alle lidstaten hebben ingestemd en op grond waarvan groepen die binnen het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen, ervoor kunnen kiezen om gebruik te maken van een of meer veilige havens voor een jurisdictie.

HOOFDSTUK VI

BIJZONDERE REGELS VOOR VENNOOTSCHAPPELIJKE HERSTRUCTURERING EN HOLDINGSTRUCTUREN

Artikel 31

Toepassing van de geconsolideerde inkomensdrempel op fusies en splitsingen van groepen

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:
 - a) "fusie": regelingen waarbij:
 - i) alle of nagenoeg alle groepsentiteiten van twee of meer afzonderlijke groepen op zodanige wijze onder gezamenlijke zeggenschap worden gebracht dat zij entiteiten van een samengevoegde groep vormen; of
 - ii) een entiteit die geen lid is van een groep, op zodanige wijze onder gezamenlijke zeggenschap van een andere entiteit of groep wordt gebracht dat zij entiteiten van een samengevoegde groep vormen;
 - b) "splitsing": regelingen waarbij de groepsentiteiten van één groep worden gesplitst in twee of meer verschillende groepen die niet langer door dezelfde uiteindelijke moederentiteit worden geconsolideerd.
2. Wanneer twee of meer groepen in een van de laatste vier opeenvolgende verslagjaren die onmiddellijk voorafgaan aan het geteste verslagjaar, tot één groep fuseren, wordt de geconsolideerde inkomensdrempel van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep als bedoeld in artikel 2 geacht voor elk verslagjaar voorafgaand aan de fusie te zijn bereikt indien de som van het in elk van hun geconsolideerde jaarrekening opgenomen inkomen voor dat verslagjaar 750 000 000 EUR of meer bedraagt.

3. Wanneer een entiteit die geen lid is van een groep (de "doelentiteit"), in het geteste verslagjaar met een entiteit of een groep (de "overnemende entiteit") fuseert, en de doelentiteit noch de overnemende entiteit geconsolideerde jaarrekening heeft voor een van de laatste vier opeenvolgende verslagjaren die onmiddellijk voorafgaan aan het geteste verslagjaar, wordt de geconsolideerde inkomensdrempel van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep geacht voor dat jaar te zijn bereikt indien de som van de in elk van hun jaarrekening of geconsolideerde jaarrekening voor dat jaar 750 000 000 EUR of meer bedraagt.
4. Wanneer een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep die onder de toepassing van deze richtlijn valt, wordt gesplitst in twee of meer groepen (elk een "gesplitste groep"), wordt de geconsolideerde inkomensdrempel geacht te zijn bereikt door een afgesplitste groep:
- a) wat betreft het eerste geteste verslagjaar dat eindigt na de splitsing, indien de gesplitste groep in dat jaar een jaarinkomen heeft van 750 000 000 EUR of meer;
 - b) wat betreft het tweede, het derde en het vierde geteste verslagjaar dat eindigt na de splitsing, indien de gesplitste groep in ten minste twee van die verslagjaren een jaarinkomen heeft van 750 000 000 EUR of meer.

Artikel 32

Groepsentiteiten die aansluiten bij een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep of deze verlaten

1. Wanneer een entiteit (de "doelentiteit") een groepsentiteit van een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep wordt of dat niet langer is als gevolg van de overdracht van onmiddellijke of middellijke eigendomsbelangen in de doelentiteit of wanneer de doelentiteit de uiteindelijke moederentiteit wordt van een nieuwe groep in een verslagjaar (het "overnamejaar"), wordt de doelentiteit voor de toepassing van deze richtlijn als een lid van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep behandeld op voorwaarde dat een deel van haar activa, passiva, baten, lasten en kasstromen in het overnamejaar post voor post worden opgenomen in de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit.

Het effectieve belastingtarief en de bijheffing van de doelentiteit worden berekend overeenkomstig de leden 2 tot en met 8.
2. In het overnamejaar houdt een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep alleen rekening met het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging en de gecorrigeerde betrokken belastingen van de doelentiteit die voor de toepassing van deze richtlijn zijn opgenomen in de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit.
3. In het overnamejaar, en in ieder verslagjaar nadien, zijn het kwalificerende inkomen of verlies en de gecorrigeerde betrokken belastingen van de doelentiteit gebaseerd op de historische boekwaarde van haar activa en passiva.
4. In het overnamejaar wordt in de berekening van de overeenkomstig artikel 27, lid 3, in aanmerking komende loonkosten van de doelentiteit alleen rekening gehouden met de kosten die tot uiting komen in de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit.

5. De berekening van de boekwaarde van de overeenkomstig artikel 27, lid 4, in aanmerking komende materiële activa wordt, in voorkomend geval, gecorrigeerd naar rato van de periode dat de doelentiteit in het overnamejaar lid was van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep.
6. Met uitzondering van de kwalificerende uitgestelde belastingvordering voor verlies worden de uitgestelde belastingvorderingen en de uitgestelde belastingverplichtingen van een doelentiteit die tussen MNO-groepen of omvangrijke binnenlandse groepen worden overgedragen, door de overnemende MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep op dezelfde wijze en in dezelfde mate in aanmerking genomen als controleerde de overnemende MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep de doelentiteit toen deze vorderingen en verplichtingen ontstonden.
7. Uitgestelde belastingverplichtingen van de doelentiteit die voordien waren opgenomen in haar totale bedrag van de correctie voor uitgestelde belastingen, worden in het overnamejaar door de vervreemdende MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep behandeld als teruggedraaid voor de toepassing van artikel 21, lid 7, en als voortkomend uit de overnemende MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep, met dien verstande dat in dit geval latere verminderingen van de betrokken belastingen overeenkomstig artikel 21, lid 7, effect hebben in het jaar waarin het bedrag wordt teruggenomen.
8. Wanneer de doelentiteit tijdens het overnamejaar een moederentiteit is en een groepsentiteit in twee of meer MNO-groepen of omvangrijke binnenlandse groepen is, past zij de regel inzake inkomeninclusie afzonderlijk toe op de haar toerekenbare delen in de voor elke MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep bepaalde bijheffing van laagbelaste groepsentiteiten.
9. In afwijking van de leden 1 tot en met 8 wordt de verkrijging of vervreemding van een zeggenschapsbelang in een doelentiteit als een verkrijging of vervreemding van activa en passiva behandeld indien de jurisdictie waar de doelentiteit is gelegen of, in het geval van een fiscaal transparante entiteit, de jurisdictie waar de activa zijn gelegen, de verkrijging of vervreemding van dat zeggenschapsbelang op dezelfde, of op een vergelijkbare wijze, behandelt als een verkrijging of vervreemding van activa en passiva, en een betrokken belasting van de verkoper heft op basis van het verschil tussen hun heffingsgrondslag en de in ruil voor het zeggenschapsbelang betaalde vergoeding of de reële waarde van de activa en passiva.

Artikel 33

Overdracht van activa en passiva

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:
 - a) "reorganisatie": een omzetting of overdracht van activa en passiva zoals bij een fusie, een splitsing, een liquidatie of een soortgelijke transactie:
 - i) wanneer de vergoeding voor de overdracht geheel of gedeeltelijk bestaat in aandelenbelangen die zijn uitgegeven door de overnemende groepsentiteit of door een met de overnemende groepsentiteit verbonden persoon, of, in het geval van liquidatie, aandelenbelangen van de doelentiteit of, indien niet in een vergoeding is voorzien, waarbij de uitgifte van een aandelenbelang geen economische betekenis zou hebben;
 - ii) wanneer de winsten of verliezen van de vervreemdende groepsentiteit op die activa geheel of gedeeltelijk niet aan belasting zijn onderworpen; en
 - iii) wanneer de overnemende groepsentiteit krachtens de belastingwetgeving van de jurisdictie waar zij is gelegen, het belastbare inkomen na de vervreemding of verkrijging moet berekenen met gebruikmaking van de belastinggrondslag van de vervreemdende groepsentiteit in de activa, gecorrigeerd voor niet-kwalificerende winsten of verliezen op de vervreemding of verkrijging.
 - b) "niet-kwalificerende winsten of verliezen": het kleinste van de volgende bedragen: de winsten of verliezen van de overdragende entiteit in verband met een reorganisatie die in de plaats waar de overdragende entiteit is gelegen, aan belasting is onderworpen of de winsten of verliezen uit de financiële verslaglegging in verband met de reorganisatie.

2. Een groepsentiteit die activa en passiva vervreemdt (de "overdragende entiteit"), neemt de winsten of verliezen uit die vervreemding op in de berekening van haar kwalificerende inkomen of verlies.

Een groepsentiteit die activa en passiva overneemt (de "overnemende entiteit"), bepaalt haar kwalificerende inkomen of verlies op basis van de boekwaarde van de overgenomen activa en passiva zoals die is bepaald overeenkomstig de standaard voor financiële verslaglegging die is gebruikt bij de opstelling van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit.

3. In afwijking van lid 2, wanneer een vervreemding of verkrijging van activa en passiva in het kader van een reorganisatie plaatsvindt:
- a) sluit de overdragende entiteit bij de berekening van haar kwalificerende inkomen of verlies winsten of verliezen uit die vervreemding uit; en
 - b) bepaalt de overnemende entiteit haar kwalificerende inkomen of verlies op basis van de boekwaarde van de verkregen activa en passiva van de overdragende entiteit op het tijdstip van overdracht.
4. In afwijking van de leden 2 en 3, wanneer de overdracht van activa en passiva plaatsvindt in het kader van een reorganisatie die voor de overdragende entiteit in niet-kwalificerende winsten of verliezen resulteert:
- a) neemt de overdragende entiteit de winsten of verliezen uit de vervreemding op in de berekening van haar kwalificerend inkomen of verlies tot het bedrag van de niet-kwalificerende winsten of verliezen; en

- b) bepaalt de overnemende entiteit haar kwalificerende inkomen of verlies na de verkrijging aan de hand van de boekwaarde van de overgenomen activa en passiva van de overdragende entiteit op het tijdstip van vervreemding, zoals gecorrigeerd conform de plaatselijke belastingregels van de overnemende entiteit om de niet kwalificerende winsten of verliezen te verantwoorden.
5. Overeenkomstig de keuze van de indienende groepsentiteit mag een groepsentiteit, wanneer deze in de jurisdictie waar zij is gelegen, de grondslag van haar activa en het bedrag van haar passiva voor fiscale doeleinden moet of mag aanpassen aan de reële waarde:
- a) in de berekening van haar kwalificerende inkomen of verlies voor elk van haar activa en passiva een winst- of verliesbedrag opnemen dat:
 - i) gelijk is aan het verschil tussen de boekwaarde ten behoeve van de financiële verslaglegging van het actief of passief vlak vóór de datum van de gebeurtenis die aanleiding heeft gegeven tot de fiscale correctie ("het triggering event"), en de reële waarde van het actief of passief vlak na het triggering event; en
 - ii) is verminderd (of vermeerderd) met de eventuele door het triggering event ontstane niet-kwalificerende winsten of verliezen;
 - b) de reële waarde ten behoeve van de financiële verslaglegging van het actief of passief vlak na het triggering event gebruiken voor de berekening van het kwalificerend inkomen of verlies in de verslagjaren die na het triggering event eindigen;

- c) het nettototaal van de in punt a) bepaalde bedragen opnemen in het kwalificerend inkomen of verlies van de groepsentiteit op een van de volgende manieren:
 - i) het nettototaal van de bedragen wordt opgenomen in het verslagjaar waarin het triggering event zich voordoet; of
 - ii) een bedrag gelijk aan het nettototaal van de bedragen gedeeld door vijf wordt opgenomen in het verslagjaar waarin het triggering event zich voordoet en in elk van de vier onmiddellijk daarop volgende verslagjaren, tenzij de groepsentiteit de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep verlaat in een verslagjaar binnen deze periode, in welk geval het resterende bedrag volledig in dat verslagjaar wordt opgenomen.

Artikel 34

Joint ventures

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt joint venture een entiteit verstaan waarvan de financiële resultaten volgens de vermogensmutatiemethode worden gerapporteerd in de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit, op voorwaarde dat die uiteindelijke moederentiteit – onmiddellijk of middellijk – ten minste 50 % van haar eigendomsbelang houdt.

Een joint venture omvat niet:

- a) een uiteindelijke moederentiteit van een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep die de IIR moet toepassen;
- b) een uitgesloten entiteit in de zin van artikel 2;

- c) een entiteit waarvan de door de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep gehouden eigendomsbelangen onmiddellijk worden gehouden via een uitgesloten entiteit als bedoeld in artikel 2 en:
 - i) die uitsluitend of nagenoeg uitsluitend wordt gedreven om activa aan te houden of middelen te beleggen ten behoeve van haar beleggers;
 - ii) die werkzaamheden verricht die een aanvulling vormen op de werkzaamheden van de uitgesloten entiteit; of
 - iii) waarvan nagenoeg al het inkomen is uitgesloten van de berekening van het kwalificerend inkomen of verlies overeenkomstig artikel 15, lid 2, punten b) en c);
- d) een entiteit die wordt gehouden door een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep die uitsluitend uit uitgesloten entiteiten bestaat; of
- e) een met een joint venture gelieerde partij.

1 bis. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder "met een joint venture gelieerde partij":

- a) een entiteit waarvan de activa, passiva, baten, lasten en kasstromen krachtens een aanvaardbare standaard voor financiële verslaglegging door een joint venture worden geconsolideerd of geconsolideerd waren geweest indien de joint venture die activa, passiva, baten, lasten en kasstromen krachtens een aanvaardbare standaard voor financiële verslaglegging had moeten consolideren; of
- b) een vaste inrichting waarvan de hoofdentiteit een joint venture is of een met een joint venture gelieerde partij. In deze gevallen wordt de vaste inrichting behandeld als een afzonderlijke met een joint venture gelieerde partij.

2. Een moederentiteit die, onmiddellijk of middellijk, een eigendomsbelang houdt in een joint venture of een met een joint venture gelieerde partij (tezamen een joint venture-groep), past de IIR overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 9 toe op het haar toerekenbare deel in de bijheffing van elk lid van de joint venture-groep.
3. De berekening van de bijheffing van de joint venture en de met de joint venture gelieerde partijen vindt overeenkomstig de hoofdstukken III tot en met VII plaats als waren zij groepsentiteiten van een afzonderlijke MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep en als was de joint venture de uiteindelijke moederentiteit van die groep.
4. De door de joint venture-groep verschuldigde bijheffing wordt verminderd met het overeenkomstig lid 2 aan elke moederentiteit toerekenbare deel in de bijheffing van elk lid van de joint venture-groep die onder de toepassing van lid 3 valt. Resterende bedragen aan bijheffing worden bijgeteld bij het totale bedrag aan UTPR-bijheffing overeenkomstig artikel 13, lid 2.

Voor de toepassing van dit lid wordt onder "door de joint venture-groep verschuldigde bijheffing" verstaan het aan de moederentiteit toerekenbare deel in de bijheffing van de joint venture en de met de joint venture gelieerde partijen, tezamen een joint venture-groep.

Artikel 35

MNO-groepen met verschillende moedermaatschappijen

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:
 - a) "MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met verschillende moedermaatschappijen": twee of meer groepen waarbij de uiteindelijke moederentiteiten van die groepen een regeling aangaan die een stapelstructuur of een regeling met een dubbele notering behelst die ten minste één entiteit of vaste inrichting van de samengevoegde groep omvat die gelegen is in een andere jurisdictie dan die waar de andere entiteiten van de samengevoegde groep gelegen zijn;
 - b) "stapelstructuur": een regeling aangegaan door twee of meer uiteindelijke moederentiteiten van afzonderlijke groepen op grond waarvan:
 - i) 50 % of meer van de eigendomsbelangen in de uiteindelijke moederentiteiten van afzonderlijke groepen die, indien deze aan een effectenbeurs worden genoteerd, tegen één koers noteren en die door hun rechtsvorm, beperkingen inzake overdracht, of andere voorwaarden, onderling zijn gecombineerd en niet onafhankelijk van elkaar kunnen worden overgedragen of verhandeld; en
 - ii) een van de uiteindelijke moederentiteiten een geconsolideerde jaarrekening opstelt waarin de activa, passiva, baten, lasten en kasstromen van alle entiteiten van de betrokken groepen samen worden gepresenteerd als die van één enkele economische eenheid en die op grond van een regelgevingsstelsel extern moeten worden gecontroleerd;

- c) "regeling met een dubbele notering": een regeling aangegaan door twee of meer uiteindelijke moederentiteiten van afzonderlijke groepen op grond waarvan:
- i) de uiteindelijke moederentiteiten ermee instemmen hun activiteiten uitsluitend op basis van een contract samen te voegen;
 - ii) de uiteindelijke moederentiteiten krachtens contractuele overeenkomsten uitkeringen, in verband met dividenden en bij liquidatie, aan hun aandeelhouders zullen verrichten op basis van een vaste ratio;
 - iii) de activiteiten van de uiteindelijke moederentiteiten op grond van contractuele overeenkomsten als één enkele economische eenheid worden beheerd, terwijl de afzonderlijke rechtspersonen van elke uiteindelijke moederentiteit behouden blijven;
 - iv) de eigendomsbelangen van de uiteindelijke moederentiteiten die de overeenkomst omvatten, op verschillende kapitaalmarkten afzonderlijk worden genoteerd, verhandeld of overgedragen; en
 - v) de uiteindelijke moederentiteiten een geconsolideerde jaarrekening opstellen waarin de activa, passiva, baten, lasten en kasstromen van de entiteiten in alle groepen samen worden gepresenteerd als die van één enkele economische eenheid en die op grond van een regelgevingsstelsel extern moeten worden gecontroleerd.

2. Wanneer entiteiten en groepsentiteiten van twee of meer groepen deel uitmaken van een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met verschillende moedermaatschappijen, worden de entiteiten en groepsentiteiten van elke groep als leden van één MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met verschillende moedermaatschappijen behandeld.

Een entiteit die geen uitgesloten entiteit is, wordt als groepsentiteit behandeld indien zij post voor post wordt geconsolideerd door de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met verschillende moedermaatschappijen of indien haar zeggenschapsbelangen worden gehouden door entiteiten binnen de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met verschillende moedermaatschappijen.

3. De geconsolideerde jaarrekening van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met verschillende moedermaatschappijen is de gezamenlijke geconsolideerde jaarrekening als bedoeld in de definitie van een stapelstructuur of van een regeling met dubbele notering in lid 1, opgesteld krachtens een aanvaardbare standaard voor financiële verslaglegging, die geacht wordt de standaard voor financiële verslaglegging van de uiteindelijke moederentiteit te zijn.
4. De uiteindelijke moederentiteiten van de afzonderlijke groepen die de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met verschillende moedermaatschappijen vormen, zijn de uiteindelijke moederentiteiten van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met verschillende moedermaatschappijen.

Wanneer deze richtlijn ten aanzien van een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met verschillende moedermaatschappijen wordt toegepast, gelden verwijzingen naar een uiteindelijke moederentiteit, in voorkomend geval, als verwijzingen naar meerdere uiteindelijke moederentiteiten.

5. De moederentiteiten van de in een lidstaat gelegen MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met verschillende moedermaatschappijen, daaronder begrepen iedere uiteindelijke moederentiteit, passen de regel inzake inkomeninclusie overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 9 toe op het hun toerekenbare deel in de bijheffing van de laagbelaste groepsentiteiten.
6. De groepsentiteiten van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met verschillende moedermaatschappijen die in een lidstaat gelegen zijn, passen de UTPR overeenkomstig de artikelen 11, 12 en 13 toe, rekening houdende met de bijheffing van elke laagbelaste groepsentiteit die een lid van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met verschillende moedermaatschappijen is.

7. De uiteindelijke moederentiteiten van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met verschillende moedermaatschappijen dienen de aangifte met informatie betreffende de bijheffing overeenkomstig artikel 42, lid 2, in, tenzij zij één aangewezen indienende entiteit in de zin van artikel 42, lid 3, aanwijzen. De aangifte bevat informatie over elk van de groepen waaruit de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met verschillende moedermaatschappijen bestaat.

HOOFDSTUK VII

REGELINGEN INZAKE FISCALE NEUTRALITEIT EN UITKERINGSREGELINGEN

Artikel 36

Uiteindelijke moederentiteit die een doorstroomentiteit is

1. Het kwalificerende inkomen van een doorstroomentiteit die een uiteindelijke moederentiteit is, wordt – voor het verslagjaar – verminderd met het bedrag aan kwalificerend inkomen dat toerekenbaar is aan de houder van een eigendomsbelang in de doorstroomentiteit, op voorwaarde dat:
- a) de houder aan belasting op het inkomen onderworpen is voor een belastingtijdvak dat afloopt binnen twaalf maanden na het einde van dit verslagjaar, tegen een nominaal tarief dat gelijk is aan of hoger dan het minimumbelastingtarief; of
 - b) redelijkerwijs mag worden verwacht dat het geaggregeerde bedrag van de gecorrigeerde betrokken belastingen van de uiteindelijke moederentiteit en de door de houder van een eigendomsbelang over dat inkomen binnen twaalf maanden na het einde van het verslagjaar voldane belastingen gelijk is aan of hoger dan een bedrag dat gelijk is aan dat inkomen vermenigvuldigd met het minimumbelastingtarief.

2. Het kwalificerende inkomen van een doorstroomentiteit die een uiteindelijke moederentiteit is, wordt – voor het verslagjaar – ook verminderd met het bedrag aan kwalificerend inkomen dat wordt toegerekend aan de houder van een eigendomsbelang in de doorstroomentiteit, op voorwaarde dat de houder van een eigendomsbelang:
- a) een natuurlijk persoon is die een fiscaal inwoner is van de jurisdictie waar de uiteindelijke moederentiteit is gelegen en eigendomsbelangen houdt die een recht op 5 % of minder van de winst en activa van de uiteindelijke moederentiteit vertegenwoordigen; of
 - b) een overheidslichaam, internationale organisatie, non-profitorganisatie of pensioenfonds die/dat fiscaal inwoner is van de jurisdictie waar de uiteindelijke moederentiteit is gelegen en eigendomsbelangen houdt die een recht op 5 % of minder van de winst en activa van de uiteindelijke moederentiteit vertegenwoordigen.
3. Het kwalificerende verlies van een doorstroomentiteit die een uiteindelijke moederentiteit is, wordt – voor het verslagjaar – ook verminderd met het bedrag aan kwalificerend verlies dat toerekenbaar is aan de houder van een eigendomsbelang in de doorstroomentiteit.
- De eerste alinea is niet van toepassing voor zover de houder van een eigendomsbelang dat verlies niet mag gebruiken bij het berekenen van zijn belastbaar inkomen.
4. De betrokken belastingen van een doorstroomentiteit die een uiteindelijke moederentiteit is, worden ook verminderd naar rato van het overeenkomstig de leden 1 en 2 verminderde bedrag aan kwalificerend inkomen.
5. De leden 1 tot en met 4 zijn van toepassing op een vaste inrichting via welke een doorstroomentiteit die een uiteindelijke moederentiteit is, geheel of gedeeltelijk haar bedrijf uitoefent, of via welke het bedrijf van een fiscaal transparante entiteit geheel of gedeeltelijk wordt uitgeoefend, op voorwaarde dat het eigendomsbelang van de uiteindelijke moederentiteit in die fiscaal transparante entiteit onmiddellijk of via een keten van fiscaal transparante entiteiten wordt gehouden.

Artikel 37

Uiteindelijke moederentiteit onderworpen aan een aftrekbaardividendregime

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:
 - a) "aftrekbaardividendregime": een belastingregeling die één belastingniveau op het inkomen van de eigenaren van een entiteit toepast door van het inkomen van de entiteit de winst af te trekken of uit te sluiten die aan de eigenaren wordt uitgekeerd, dan wel door een coöperatie van belasting vrij te stellen;
 - b) "aftrekbaar dividend" met betrekking tot een groepsentiteit die aan een aftrekbaardividendregime is onderworpen:
 - i) een winstuitkering aan de houder van een eigendomsbelang in de groepsentiteit die volgens de wetgeving van de jurisdictie waar deze is gelegen, van het belastbare inkomen van de groepsentiteit aftrekbaar is; of
 - ii) een ledendividend uitgekeerd aan een lid van een coöperatie; en
 - c) "coöperatie": een entiteit die namens haar leden gezamenlijk goederen of diensten afzet of aankoopt en die in de jurisdictie waarin zij is gelegen, onderworpen is aan een belastingregeling die de fiscale neutraliteit garandeert ten aanzien van goederen of diensten die door de leden via de coöperatie worden verkocht of aangekocht.

2. Een uiteindelijke moederentiteit van een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep die aan een aftrekbaardividendregime is onderworpen, vermindert voor het verslagjaar – tot maximaal nul – haar kwalificerende inkomen met het bedrag dat als aftrekbaar wordt uitgekeerd binnen twaalf maanden na het einde van het verslagjaar, op voorwaarde dat:
- a) het dividend bij de ontvanger aan belasting onderworpen is voor een belastingtijdvak dat afloopt binnen twaalf maanden na het einde van het verslagjaar, tegen een nominaal tarief dat gelijk is aan of hoger dan het minimumbelastingtarief; of
 - b) redelijkerwijs mag worden verwacht dat het geaggregeerde bedrag van de gecorrigeerde betrokken belastingen en de door de ontvanger over dat dividend voldane belastingen van de uiteindelijke moederentiteit gelijk is aan of hoger dan dat inkomen vermenigvuldigd met het minimumbelastingtarief.
3. Een uiteindelijke moederentiteit van een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep die aan een aftrekbaardividendregime is onderworpen, vermindert ook voor het verslagjaar – tot maximaal nul – haar kwalificerende inkomen met het bedrag dat zij als aftrekbaar dividend uitkeert binnen twaalf maanden na het einde van het verslagjaar, op voorwaarde dat de ontvanger:
- a) een natuurlijke persoon is en het dividend als een ledendividend wordt ontvangen van een inkoopcoöperatie;
 - b) een natuurlijk persoon is die een fiscaal inwoner is van de jurisdictie waar de uiteindelijke moederentiteit is gelegen en eigendomsbelangen houdt die een recht op 5 % of minder van de winst en activa van de uiteindelijke moederentiteit vertegenwoordigen; of
 - c) een overheidslichaam, internationale organisatie, non-profitorganisatie of pensioenfonds niet zijnde een pensioendiensten verlenende entiteit is die fiscaal inwoner is van de jurisdictie waar de uiteindelijke moederentiteit is gelegen.

4. De betrokken belastingen van een uiteindelijke moederentiteit niet zijnde de belasting waarvoor het dividend aftrekbaar was, worden verminderd naar rato van het overeenkomstig de leden 2 en 3 verminderde bedrag aan kwalificerend inkomen.
5. Wanneer de uiteindelijke moederentiteit een eigendomsbelang houdt in een andere groepsentiteit die aan een aftrekbaardividendregime is onderworpen – onmiddellijk of via een keten van zulke groepsentiteiten die aan het aftrekbaardividendregime zijn onderworpen – zijn de leden 2, 3 en 4 van toepassing op andere groepsentiteiten die gelegen zijn in de jurisdictie van de uiteindelijke moederentiteit die aan het aftrekbaardividendregime is onderworpen, voor zover haar kwalificerende inkomen verder door de uiteindelijke moederentiteit wordt uitgekeerd aan ontvangers die aan de vereisten van de leden 2 en 3 voldoen.
6. Voor de toepassing van lid 2 wordt een ledendividend dat wordt uitgekeerd door een inkoopcoöperatie, als belastbaar bij de ontvanger behandeld voor zover dat dividend aftrekbare lasten of kosten in de berekening van het belastbare inkomen of verlies van de ontvanger vermindert.

Artikel 38

In aanmerking komende uitdelingsbelastingstelsels

1. Een indienende groepsentiteit kan er voor zichzelf of ten aanzien van een andere groepsentiteit die aan een in aanmerking komend uitdelingsbelastingstelsel is onderworpen, voor kiezen om het overeenkomstig lid 2 als een fictieve inhouding bepaalde bedrag mee te nemen in de berekening van de gecorrigeerde betrokken belastingen van de groepsentiteit voor het verslagjaar.

De keuze wordt jaarlijks overeenkomstig artikel 43, lid 2, gemaakt en geldt voor alle groepsentiteiten die in een jurisdictie zijn gelegen.

2. Het bedrag van de fictieve inhouding is het laagste van deze beide bedragen:
 - a) het bedrag aan gecorrigeerde betrokken belastingen dat nodig is om het overeenkomstig artikel 26, lid 2, voor de jurisdictie voor het verslagjaar berekende effectieve belastingtarief te verhogen tot het minimumbelastingtarief; of
 - b) het bedrag aan belastingen dat verschuldigd zou zijn geweest indien de in de jurisdictie gelegen groepsentiteiten al hun inkomen dat aan het in aanmerking komende uitdelingsbelastingstelsel is onderworpen, tijdens dat jaar hadden uitgekeerd.

3. Wanneer op grond van lid 1 een keuze wordt gemaakt, wordt voor ieder verslagjaar waarin die keuzemogelijkheid van toepassing is, een terugneemrekening voor fictieve inhoudingen aangelegd. Het bedrag van de overeenkomstig lid 2 voor de jurisdictie bepaalde fictief ingehouden belasting wordt bijgeteld bij de terugneemrekening voor fictieve inhoudingen voor het verslagjaar waarin die was aangelegd.

Aan het eind van elk daarop volgend verslagjaar worden de uitstaande saldi van de terugneemrekeningen voor fictieve inhoudingen die voor voorafgaande verslagjaren zijn aangelegd, in chronologische volgorde verminderd – tot maximaal nul – met de belastingen die de groepsentiteiten in het verslagjaar ten aanzien van daadwerkelijke of fictieve uitkeringen hebben voldaan.

Bedragen die op de terugneemrekeningen voor fictieve inhoudingen na de toepassing van de tweede alinea overblijven, worden – tot maximaal nul – verminderd met een bedrag gelijk aan het netto kwalificerende verlies van een jurisdictie vermenigvuldigd met het minimumbelastingtarief.

4. Bedragen van het netto kwalificerende verlies, vermenigvuldigd met het minimumbelastingtarief, die na de toepassing van de laatste alinea van lid 3 voor de jurisdictie overblijven, worden overgedragen naar de volgende verslagjaren, en verminderen het resterende bedrag op de terugneemrekeningen voor fictieve inhoudingen dat na de toepassing van lid 3 overblijft.
5. Het eventueel uitstaande saldo van de terugneemrekening voor fictieve inhoudingen op de laatste dag van het vierde verslagjaar na het verslagjaar waarvoor die rekening was aangelegd, wordt behandeld als een vermindering van de voordien voor dat jaar bepaalde gecorrigeerde betrokken belastingen. Het effectieve belastingtarief en de bijheffing voor dat verslagjaar moeten derhalve opnieuw worden berekend overeenkomstig artikel 28, lid 1.

6. Belastingen die in het verslagjaar over daadwerkelijke of fictieve uitkeringen worden voldaan, worden niet in de gecorrigeerde betrokken belastingen opgenomen voor zover zij een terugneemrekening voor fictieve inhoudingen verminderen overeenkomstig de leden 3 en 4.
7. Wanneer een groepsentiteit die onder een keuzemogelijkheid op grond van lid 1 valt, de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep verlaat of nagenoeg al haar activa worden overgedragen aan een persoon niet zijnde een groepsentiteit van dezelfde MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep die in dezelfde jurisdictie is gelegen, wordt het eventuele uitstaande saldo van de terugneemrekeningen voor fictieve inhoudingen uit de voorafgaande verslagjaren waarin die rekeningen zijn aangelegd, behandeld als een vermindering van de gecorrigeerde betrokken belastingen voor elk van die verslagjaren overeenkomstig artikel 28, lid 1.

Aan extra bijheffing verschuldigde bedragen worden vermenigvuldigd met de volgende ratio om de voor de jurisdictie verschuldigde extra bijheffing te bepalen:

$$\frac{\textit{kwalificerend inkomen van de groepsentiteit}}{\textit{netto kwalificerend inkomen van de jurisdictie}}$$

waarbij:

- a) het kwalificerende inkomen van de groepsentiteit overeenkomstig hoofdstuk III wordt bepaald voor elk verslagjaar waarin er voor de jurisdictie een uitstaand saldo van de terugneemrekeningen voor fictieve inhoudingen is; en
- b) het netto kwalificerende inkomen voor de jurisdictie overeenkomstig artikel 25, lid 2, wordt bepaald voor elk verslagjaar waarin er voor de jurisdictie een uitstaand saldo van de terugneemrekeningen voor fictieve inhoudingen is.

Artikel 39

Bepaling van het effectieve belastingtarief en de bijheffing voor een beleggingsentiteit

1. Wanneer een groepsentiteit van een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep een beleggingsentiteit is die geen transparante entiteit is en die niet de keuzes overeenkomstig de artikelen 40 en 41 heeft gemaakt, wordt het effectieve belastingtarief van die beleggingsentiteit afzonderlijk berekend van het effectieve belastingtarief van de jurisdictie waar deze is gelegen.
2. Het in lid 1 bedoelde effectieve belastingtarief van de beleggingsentiteit is gelijk aan haar gecorrigeerde betrokken belastingen gedeeld door een bedrag dat gelijk is aan het aan de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep toerekenbare deel in het kwalificerende inkomen of verlies van de beleggingsentiteit.

Wanneer meer dan één beleggingsentiteit in een jurisdictie is gelegen, wordt hun effectieve belastingtarief berekend door samenvoeging van hun gecorrigeerde betrokken belastingen en het aan de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep toerekenbare deel in hun kwalificerende inkomen of verlies.

3. De gecorrigeerde betrokken belastingen van een in lid 1 bedoelde beleggingsentiteit zijn de gecorrigeerde betrokken belastingen die overeenkomstig artikel 23 zijn toe te rekenen aan het aan de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep toerekenbare deel in het kwalificerende inkomen van de beleggingsentiteit en de aan de beleggingsentiteit toegerekende betrokken belastingen. De gecorrigeerde betrokken belastingen van de beleggingsentiteit omvatten geen belastingen van de beleggingsentiteit die zijn toe te rekenen aan inkomen dat geen deel uitmaakt van het toerekenbare aandeel van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep in het inkomen van de beleggingsentiteit.

4. De bijheffing van een in lid 1 bedoelde beleggingsentiteit is een bedrag dat gelijk is aan het percentage van de bijheffing van de beleggingsentiteit vermenigvuldigd met een bedrag dat gelijk is aan het verschil tussen het aan de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep toerekenbare deel in het kwalificerende inkomen van de beleggingsentiteit en het op basis van substance uitgesloten inkomen zoals berekend voor de beleggingsentiteit.

Het percentage van de bijheffing van een beleggingsentiteit is een positief bedrag dat gelijk is aan het verschil tussen het minimumbelastingtarief en het effectieve belastingtarief van die beleggingsentiteit.

Wanneer meer dan één beleggingsentiteit in een jurisdictie zijn gelegen, wordt hun effectieve belastingtarief berekend door samenvoeging van de bedragen van hun op basis van substance uitgesloten inkomen en het aan de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep toerekenbare deel in hun kwalificerende inkomen of verlies.

5. Het op basis van substance uitgesloten inkomen wordt voor een beleggingsentiteit bepaald overeenkomstig artikel 27, leden 1 tot en met 7. De in aanmerking komende materiële activa en in aanmerking komende loonkosten van in aanmerking komende werknemers die voor dat soort beleggingsentiteit in aanmerking worden genomen, worden verminderd naar rato van het aan de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep toerekenbare deel in het kwalificerende inkomen van de beleggingsentiteit gedeeld door het totale kwalificerende inkomen van de beleggingsentiteit.
6. Voor de toepassing van dit artikel wordt het aan de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep toerekenbare deel in het kwalificerende inkomen of verlies van een beleggingsentiteit bepaald overeenkomstig artikel 8, waarbij alleen rekening wordt gehouden met belangen waarvoor geen keuze is gemaakt overeenkomstig de artikelen 40 en 41.

Artikel 40

Keuze om een beleggingsentiteit als een fiscaal transparante entiteit te behandelen

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder verzekeringsbeleggingsentiteit een entiteit verstaan die voldoet aan de definitie van beleggingsfonds in artikel 3, punt 25), of van vastgoedbeleggingsvehikel in artikel 3, punt 26), ware deze niet opgericht met betrekking tot verplichtingen uit hoofde van een verzekerings- of annuïteitencontract en ware deze niet volledig eigendom van een entiteit die gereguleerd is in de jurisdictie waarin zij als verzekeringsonderneming is gelegen.
2. Overeenkomstig de keuze van de indienende groepsentiteit mag een groepsentiteit die een beleggingsentiteit of een verzekeringsbeleggingsentiteit is, als een fiscaal transparante entiteit worden behandeld indien de groepsentiteit-eigenaar in de jurisdictie waar deze is gelegen, aan belasting onderworpen is tegen reële marktwaarde of volgens een daarmee vergelijkbare regeling op basis van de jaarlijkse veranderingen in de reële waarde van haar eigendomsbelangen in die entiteit, en het op de groepsentiteit-eigenaar van toepassing zijnde belastingtarief voor dat inkomen gelijk is aan of groter dan het minimumbelastingtarief.
3. Een groepsentiteit die middellijk een eigendomsbelang in een beleggingsentiteit of verzekeringsbeleggingsentiteit houdt via een onmiddellijk eigendomsbelang in een andere beleggingsentiteit of een verzekeringsbeleggingsentiteit, wordt geacht tegen reële marktwaarde of volgens een daarmee vergelijkbare regeling ten aanzien van haar middellijke eigendomsbelang in eerstgenoemde entiteit of verzekeringsbeleggingsentiteit aan belasting onderworpen te zijn indien zij tegen reële marktwaarde of volgens een daarmee vergelijkbare regeling ten aanzien van haar onmiddellijke eigendomsbelang in laatstgenoemde entiteit of verzekeringsbeleggingsentiteit aan belasting onderworpen is.
4. De in lid 2 bedoelde keuze wordt gemaakt overeenkomstig artikel 43, lid 1.

Indien de keuze wordt herroepen, wordt winst of verlies uit de vervreemding van een door een beleggingsentiteit of verzekeringsbeleggingsentiteit gehouden actief of passief bepaald op basis van de reële marktwaarde van het actief of passief op de eerste dag van het jaar waarin de herroeping plaatsvindt.

Artikel 41

Keuze om een methode van belastbare uitkering toe te passen

1. Overeenkomstig de keuze van de indienende groepsentiteit mag een groepsentiteit-eigenaar van een beleggingsentiteit een methode van belastbare uitkering toepassen ten aanzien van zijn eigendomsbelang in de beleggingsentiteit, op voorwaarde dat de groepsentiteit-eigenaar geen beleggingsentiteit is en redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij aan belasting over uitkeringen van de beleggingsentiteit onderworpen is tegen een belastingtarief dat gelijk is aan of groter dan het minimumbelastingtarief.
2. Onder de methode van belastbare uitkering worden uitkeringen en fictieve uitkeringen van het kwalificerende inkomen van een beleggingsentiteit opgenomen in het kwalificerende inkomen van de groepsentiteit-eigenaar die de uitkering heeft ontvangen, mits deze geen beleggingsentiteit is.

Het bedrag aan door de beleggingsentiteit voldane betrokken belastingen dat de groepsentiteit-eigenaar kan verrekenen met de uit de uitkering van de beleggingsentiteit voortvloeiende belastingverplichting, wordt opgenomen in het kwalificerende inkomen en de gecorrigeerde betrokken belastingen van de groepsentiteit-eigenaar die de uitkering heeft ontvangen.

Het aandeel van de groepsentiteit-eigenaar in het niet-uitgekeerde netto kwalificerende inkomen van de beleggingsentiteit in het derde jaar voorafgaand aan het verslagjaar (het "geteste jaar") wordt als kwalificerend inkomen van die beleggingsentiteit voor het verslagjaar behandeld. Het bedrag dat overeenstemt met het kwalificerende inkomen wordt, vermenigvuldigd met het minimumbelastingtarief, voor de toepassing van hoofdstuk II voor het verslagjaar behandeld als bijheffing van een laagbelaste groepsentiteit.

Het kwalificerende inkomen of verlies van een beleggingsentiteit en de aan dat inkomen toe te rekenen gecorrigeerde betrokken belastingen voor het verslagjaar worden uitgesloten van de berekening van het effectieve belastingtarief overeenkomstig hoofdstuk V en artikel 39, leden 1 tot en met 4, met uitzondering van het in de tweede alinea bedoelde bedrag aan betrokken belastingen.

3. Het niet-uitgekeerde netto kwalificerende inkomen van een beleggingsentiteit voor het geteste jaar is het bedrag aan kwalificerend inkomen van die beleggingsentiteit voor het geteste jaar, verminderd – tot maximaal nul – met:
- a) de betrokken belastingen van de beleggingsentiteit;
 - b) uitkeringen en fictieve uitkeringen aan aandeelhouders, niet zijnde beleggingsentiteiten, in de periode die begint op de eerste dag van het derde jaar voorafgaand aan het verslagjaar en eindigt op de laatste dag van het verslagjaar waarin het eigendomsbelang werd gehouden (de "geteste periode");
 - c) kwalificerende verliezen ontstaan tijdens de geteste periode; en
 - d) resterende bedragen aan kwalificerende verliezen die het niet-uitgekeerde netto kwalificerende inkomen van die beleggingsentiteit voor een vorig getest jaar nog niet hebben verminderd (de "voorwaartse verrekening van beleggingsverlies").

Het niet-uitgekeerde netto kwalificerende inkomen van een beleggingsentiteit wordt niet verminderd met uitkeringen of fictieve uitkeringen waarmee het niet-uitgekeerde netto kwalificerende inkomen van die beleggingsentiteit voor een vorig getest jaar reeds is verminderd op grond van punt b) van de eerste alinea.

Het niet-uitgekeerde netto kwalificerende inkomen van een beleggingsentiteit wordt niet verminderd met het bedrag aan kwalificerende verliezen waarmee het niet-uitgekeerde netto kwalificerende inkomen van die beleggingsentiteit voor een vorig getest jaar reeds is verminderd op grond van punt c) van de eerste alinea.

4. Voor de toepassing van dit artikel wordt een fictieve uitkering geacht plaats te vinden wanneer een onmiddellijk of middellijk eigendomsbelang in de beleggingsentiteit wordt overgedragen aan een entiteit die geen deel uitmaakt van de MNO-groep, en die uitkering gelijk is aan het deel van het aan dat eigendomsbelang toe te rekenen niet-uitgekeerde netto kwalificerende inkomen op de datum van die overdracht, bepaald zonder de fictieve uitkering in aanmerking te nemen.
5. De in lid 1 bedoelde keuze wordt gemaakt overeenkomstig artikel 43, lid 1.

Indien de keuze wordt herroepen, wordt het aandeel van de groepsentiteit-eigenaar in het niet-uitgekeerde netto kwalificerende inkomen van de beleggingsentiteit voor het geteste jaar aan het einde van het verslagjaar voorafgaand aan het verslagjaar waarin de herroeping wordt gedaan, als kwalificerend inkomen van de beleggingsentiteit voor het verslagjaar behandeld. Het bedrag dat overeenstemt met het kwalificerende inkomen wordt, vermenigvuldigd met het minimumbelastingtarief, voor de toepassing van hoofdstuk II voor het verslagjaar behandeld als bijheffing van een laagbelaste groepsentiteit.

HOOFDSTUK VIII

ADMINISTRATIEVE BEPALINGEN

Artikel 42

Aangifteverplichtingen

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:
 - a) "aangewezen lokale entiteit": de groepsentiteit van een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep die in een lidstaat is gelegen en die door de in dezelfde lidstaat gelegen overige groepsentiteiten van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep is aangewezen om, namens hen, overeenkomstig dit artikel de aangifte met informatie betreffende de bijheffing in te dienen of de kennisgevingen te doen;
 - b) "kwalificerende overeenkomst tussen bevoegde autoriteiten": een bilaterale of multilaterale overeenkomst of regeling tussen twee of meer bevoegde autoriteiten die in de automatische uitwisseling van jaarlijkse informatieverstrekkingen over bijheffingen voorziet.
2. Een in een lidstaat gelegen groepsentiteit dient overeenkomstig lid 5 een aangifte met informatie betreffende de bijheffing bij haar belastingdienst in.

Die aangifte kan namens de groepsentiteit worden ingediend door een aangewezen lokale entiteit.

3. In afwijking van lid 2 is een groepsentiteit niet verplicht bij haar belastingdienst een aangifte met informatie betreffende de bijheffing in te dienen indien die aangifte, overeenkomstig de vereisten van lid 5, wordt ingediend door:
- a) de uiteindelijke moederentiteit die in een jurisdictie is gelegen die, voor het verslagjaar, een van kracht zijnde kwalificerende overeenkomst tussen bevoegde autoriteiten heeft met de lidstaat waar de groepsentiteit is gelegen; of
 - b) de aangewezen indienende entiteit die in een jurisdictie is gelegen die, voor het verslagjaar, een van kracht zijnde kwalificerende overeenkomst tussen bevoegde autoriteiten heeft met de lidstaat waar de groepsentiteit is gelegen.
4. Wanneer lid 3 van toepassing is, geeft de groepsentiteit die in een lidstaat is gelegen, of de aangewezen lokale entiteit namens haar, aan haar belastingdienst kennis van de identiteit van de entiteit die de aangifte met informatie betreffende de bijheffing indient, en van de jurisdictie waar zij is gelegen.

5. De aangifte met informatie betreffende de bijheffing volgt een standaardmodel en omvat de volgende informatie over de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep:
- a) identificatie van de groepsentiteiten, met inbegrip van hun (eventuele) fiscale identificatienummers, de jurisdictie waar zij zijn gelegen, en hun status volgens de voorschriften van deze richtlijn;
 - b) informatie over de algemene vennootschapsstructuur van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep, met inbegrip van de zeggenschapsbelangen in de groepsentiteiten die door andere groepsentiteiten worden gehouden;
 - c) de informatie die nodig is voor het berekenen van:
 - i) het effectieve belastingtarief voor elke jurisdictie en de bijheffing van elke groepsentiteit;
 - ii) de bijheffing van een lid van een joint venture-groep;
 - iii) de toerekening aan elke jurisdictie van de bijheffing volgens de regel inzake inkomeninclusie en het bedrag aan UTPR-bijheffing; en
 - d) een overzicht van de keuzes die overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van deze richtlijn zijn gemaakt.

6. In afwijking van lid 5 dient de groepsentiteit of de aangewezen lokale entiteit, wanneer een groepsentiteit is gelegen in een lidstaat en haar uiteindelijke moederentiteit in een derdelands jurisdictie die voorschriften toepast die overeenkomstig artikel 51 als gelijkwaardig aan de voorschriften van deze richtlijn zijn beoordeeld, een aangifte met informatie betreffende de bijheffing in die de volgende informatie bevat:
- a) alle informatie die nodig is voor de toepassing van artikel 7, daaronder begrepen:
 - i) identificatie van alle groepsentiteiten waarin een in een lidstaat gelegen partieel gehouden moederentiteit, onmiddellijk of middellijk, op enig tijdstip tijdens het verslagjaar een eigendomsbelang houdt en de structuur van die eigendomsbelangen;
 - ii) alle informatie die nodig is om het effectieve belastingtarief te berekenen van de jurisdicties waar een in punt i) genoemde, in een lidstaat gelegen partieel gehouden moederentiteit eigendomsbelangen in groepsentiteiten houdt, en de verschuldigde bijheffing; en
 - iii) alle informatie die overeenkomstig artikel 8, 9 of 10 in dat verband van belang is;
 - b) alle informatie die nodig is voor de toepassing van artikel 12, daaronder begrepen:
 - i) identificatie van alle in de jurisdictie van de uiteindelijke moederentiteit gelegen groepsentiteiten en de structuur van de eigendomsbelangen;
 - ii) alle informatie die nodig is om het effectieve belastingtarief van de jurisdictie van de uiteindelijke moederentiteit en de door haar verschuldigde bijheffing te berekenen; en
 - iii) alle informatie die nodig is om die bijheffing toe te rekenen op basis van de UTPR-toerekeningsformule van artikel 13;

- c) alle informatie die nodig is voor de toepassing van een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing door een lidstaat die ervoor heeft gekozen een dergelijke bijheffing overeenkomstig artikel 10 toe te passen.
7. De in de leden 5 en 6 bedoelde aangifte met informatie betreffende de bijheffing en alle desbetreffende kennisgevingen wordt uiterlijk 15 maanden na de laatste dag van het verslagjaar ingediend bij de belastingdienst van de lidstaat waar de groepsentiteit is gelegen.

Artikel 43

Keuzemogelijkheden

1. De in artikel 2, lid 3, artikel 15, leden 3 en 9, en de artikelen 40 en 41 bedoelde keuzes gelden voor een periode van vijf jaar, met ingang van het jaar waarin de keuze wordt gemaakt. De keuze wordt automatisch verlengd tenzij de indienende groepsentiteit de keuze aan het einde van de periode van vijf jaar herroept overeenkomstig artikel 42. Een herroeping van de keuze geldt voor een periode van vijf jaar, met ingang van het einde van het jaar waarin de herroeping plaatsvindt.
2. De in artikel 15, leden 6 en 7, artikel 21, lid 1, punt b), artikel 24, lid 1, artikel 27, lid 2, artikel 29, lid 1, en artikel 38, lid 1, bedoelde keuzes gelden voor een periode van één jaar. De keuze wordt automatisch verlengd tenzij de indienende groepsentiteit de keuze aan het einde van het jaar herroept.
3. De keuze wordt ter kennis gebracht van de belastingdienst van de lidstaat waar de indienende groepsentiteit is gelegen.

Artikel 44

Sancties

De lidstaten stellen de voorschriften vast ten aanzien van de sancties die van toepassing zijn op overtredingen van nationale bepalingen die zijn vastgesteld op grond van deze richtlijn, met inbegrip van die welke verband houden met de verplichting van een groepsentiteit om haar deel van de bijheffing aan te geven en te betalen of om een extra contante belastinglast te dragen, en nemen alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat deze sancties daadwerkelijk worden uitgevoerd. De sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

HOOFDSTUK IX

OVERGANGSREGELS

Artikel 45

Fiscale behandeling van uitgestelde belastingvorderingen, uitgestelde belastingverplichtingen en overgedragen activa bij overgang

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder overgangsjaar, voor een jurisdictie, het eerste verslagjaar verstaan waarin een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met betrekking tot die jurisdictie onder de toepassing van deze richtlijn valt.
2. Bij de bepaling van het effectieve belastingtarief voor een jurisdictie in een overgangsjaar, en voor elk volgende verslagjaar, houdt de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep rekening met alle uitgestelde belastingvorderingen en uitgestelde belastingverplichtingen die voor het overgangsjaar in de jaarrekening van alle groepsentiteiten in een jurisdictie zijn weergegeven of openbaar gemaakt.

Uitgestelde belastingvorderingen en uitgestelde belastingverplichtingen worden in aanmerking genomen tegen het laagste van deze beide tarieven: het minimumbelastingtarief of het toepasselijke binnenlandse belastingtarief. Een uitgestelde belastingvordering die tegen een lager tarief dan het minimumbelastingtarief is geregistreerd, mag tegen het minimumbelastingtarief in aanmerking worden genomen indien de belastingplichtige kan aantonen dat de uitgestelde belastingvordering aan een kwalificerend verlies valt toe te rekenen.

Het effect van waarderingscorrecties of correcties van de boekhoudkundige verwerking ter zake van een uitgestelde belastingvordering wordt buiten beschouwing gelaten.

3. Uitgestelde belastingvorderingen voortvloeiend uit posten die van de berekening van kwalificerend inkomen of verlies overeenkomstig hoofdstuk III worden uitgesloten, worden van de in lid 2 bedoelde berekening uitgesloten wanneer die uitgestelde belastingvorderingen zijn ontstaan door een transactie die na 30 november 2021 plaatsvindt.
4. In het geval van een overdracht van activa tussen groepsentiteiten na 30 november 2021 en vóór de aanvang van een overgangsjaar, wordt de grondslag voor de verworven activa, met uitzondering van voorraden, gebaseerd op de boekwaarde bij de overdragende entiteit van de overgedragen activa op het tijdstip van vervreemding met uitgestelde belastingvorderingen en -verplichtingen die op die grondslag zijn bepaald.

Artikel 46

Tijdelijke versoepeling voor de op substance gebaseerde inkomensuitzondering

1. Voor de toepassing van artikel 27, lid 3, wordt de waarde van 5 %, voor elk verslagjaar dat op 31 december van de volgende kalenderjaren begint, vervangen door de waarden uit de onderstaande tabel:

2023	10 %
2024	9,8 %
2025	9,6 %
2026	9,4 %
2027	9,2 %
2028	9,0 %
2029	8,2 %
2030	7,4 %
2031	6,6 %
2032	5,8 %

2. Voor de toepassing van artikel 27, lid 4, wordt de waarde van 5 %, voor elk verslagjaar dat op 31 december van de volgende kalenderjaren begint, vervangen door de waarden uit de onderstaande tabel:

2023	8 %
2024	7,8 %
2025	7,6 %
2026	7,4 %
2027	7,2 %
2028	7,0 %
2029	6,6 %
2030	6,2 %
2031	5,8 %
2032	5,4 %

Artikel 47

Beginstadium van de vrijstelling van MNO-groepen en omvangrijke binnenlandse groepen van de IIR en de UTPR

1. De bijheffing die verschuldigd is door een in een lidstaat gelegen uiteindelijke moederentiteit overeenkomstig artikel 5, lid 2, of door een in een lidstaat gelegen tussenliggende moederentiteit overeenkomstig artikel 6a, lid 2, indien de uiteindelijke moederentiteit een uitgesloten entiteit is, wordt tot nul verminderd:
 - a) in de eerste vijf jaar van het beginstadium van de internationale activiteit van de MNO-groep, onverminderd de vereisten van hoofdstuk V;
 - b) in de eerste vijf jaar, met ingang van de eerste dag van het verslagjaar waarin de omvangrijke binnenlandse groep voor het eerst onder de toepassing van deze richtlijn valt.

2. Wanneer de uiteindelijke moederentiteit van een MNO-groep in een derdelands jurisdictie is gelegen, wordt de overeenkomstig artikel 13, lid 2, door een in een lidstaat gelegen groepsentiteit verschuldigde bijheffing tot nul verminderd in de eerste vijf jaar van het beginstadium van de internationale activiteit van de MNO-groep, onverminderd de vereisten van hoofdstuk V.

3. Een MNO-groep wordt geacht in het beginstadium van zijn internationale activiteit te verkeren indien:
- a) deze in niet meer dan zes jurisdicties groepsentiteiten heeft; en
 - b) de som van de nettoboekwaarde van de materiële activa van alle groepsentiteiten van de MNO-groep die gelegen zijn in alle jurisdicties behalve de referentiejurisdictie, niet meer dan 50 000 000 EUR bedraagt.

Voor de toepassing van punt b) wordt onder referentiejurisdictie de jurisdictie verstaan waar de groepsentiteiten van de MNO-groep de hoogste som van de nettoboekwaarde van materiële activa hebben in het verslagjaar waarin de MNO-groep aanvankelijk onder de toepassing van deze richtlijn valt. De totale waarde van de materiële activa in een jurisdictie is de som van de nettoboekwaarden van alle materiële activa van alle groepsentiteiten van de MNO-groep die in die jurisdictie zijn gelegen.

4. De in de leden 1, punt a), en 2 bedoelde periode van vijf jaar vangt aan bij het begin van het verslagjaar waarin de MNO-groep aanvankelijk onder de toepassing van deze richtlijn valt.

Voor MNO-groepen die onder de toepassing van deze richtlijn vallen op het ogenblik dat deze in werking treedt, vangt de in lid 1, punt a), bedoelde periode van vijf jaar aan op 31 december 2023.

Voor MNO-groepen die onder de toepassing van deze richtlijn vallen op het ogenblik dat deze in werking treedt, vangt de in lid 2 bedoelde periode van vijf jaar aan op 31 december 2024.

Voor omvangrijke binnenlandse groepen die onder de toepassing van deze richtlijn vallen op het ogenblik dat deze in werking treedt, vangt de in lid 1, punt b), bedoelde periode van vijf jaar aan op 31 december 2023.

5. De in artikel 42 bedoelde aangewezen indienende entiteit stelt de belastingdienst van de lidstaat waarin zij is gelegen, in kennis van de aanvang van het beginstadium van de internationale activiteit van de groep.

Artikel 47a

Keuze voor uitgestelde toepassing van de IIR en de UTPR

1. In afwijking van de artikelen 5 tot en met 13 kunnen lidstaten waar niet meer dan twaalf uiteindelijke moederentiteiten van onder de toepassing van deze richtlijn vallende groepen gelegen zijn, ervoor kiezen de IIR en de UTPR niet toe te passen voor zes opeenvolgende verslagjaren vanaf 31 december 2023. De lidstaten die daarvoor kiezen, stellen de Commissie uiterlijk op de in het eerste lid van artikel 55 vastgestelde omzettingsdatum daarvan in kennis.
2. Wanneer de uiteindelijke moederentiteit van een MNO-groep is gelegen in een lidstaat die een keuze overeenkomstig lid 1 heeft gemaakt, dragen de andere lidstaten dan de lidstaat waar de uiteindelijke moederentiteit is gelegen, er zorg voor dat de groepsentiteiten van deze groep in de lidstaat waar zij zijn gelegen, worden onderworpen aan de UTPR-bijheffing die overeenkomstig artikel 13 aan die lidstaat is toegewezen voor het verslagjaar dat begint op 31 december 2023.

De in de eerste alinea bedoelde uiteindelijke moederentiteit wijst een indienende entiteit aan die is aangewezen in een andere lidstaat dan de lidstaat waar de uiteindelijke moederentiteit is gevestigd of, indien de groep geen groepsentiteit in een andere EU-lidstaat heeft, in een derdelands jurisdictie die voor het verslagjaar van aangifte een van kracht zijnde kwalificerende overeenkomst tussen bevoegde autoriteiten heeft met de lidstaat waar de uiteindelijke moederentiteit is gevestigd.

In dat geval dient de aangewezen indienende entiteit een aangifte met informatie betreffende de bijheffing in overeenkomstig de vereisten van artikel 42, lid 5, en verstrekken de groepsentiteiten die gevestigd zijn in de lidstaat die overeenkomstig lid 1 gebruik heeft gemaakt van de keuzemogelijkheid, de aangewezen indienende entiteit de informatie die nodig is om te voldoen aan artikel 42, lid 5, en worden zij vrijgesteld van het in artikel 42, lid 2, bedoelde aangifteverplichting.

3. Het UTPR-percentage dat wordt bepaald voor een lidstaat die een keuze overeenkomstig lid 1 heeft gemaakt, wordt geacht nul te zijn voor het verslagjaar.

Artikel 48

Tijdelijke versoepeling van de aangifteverplichtingen

Onverminderd artikel 42, lid 7, worden de in artikel 42 bedoelde aangifte met informatie betreffende de bijheffing en kennisgevingen bij de belastingdienst van de lidstaten ingediend uiterlijk 18 maanden na de laatste dag van het verslagjaar dat het in artikel 45 bedoelde overgangsjaar is.

HOOFDSTUK XI

SLOTBEPALINGEN

Artikel 51

Beoordeling van gelijkwaardigheid

1. Het in het interne recht van een derdelands jurisdictie ten uitvoer gelegde wettelijke kader wordt aangemerkt als gelijkwaardig aan een gekwalificeerde IIR zoals vastgelegd in hoofdstuk II, en wordt niet beschouwd als een fiscaal regime inzake gecontroleerde buitenlandse vennootschappen, indien het aan de volgende voorwaarden voldoet:
 - a) het legt een reeks regels op in overeenstemming waarmee de moederentiteit van een MNO-groep het aan haar toerekenbare deel van de bijheffing ter zake van de laagbelaste groepsentiteiten van de MNO-groep berekent en betaalt;
 - b) het stelt een minimaal effectief belastingtarief van ten minste 15 % vast, onder welke drempel een groepsentiteit als laagbelast wordt aangemerkt;
 - c) voor de berekening van het minimale effectieve belastingtarief is alleen een samenvoeging van het inkomen van in dezelfde jurisdictie gelegen entiteiten toegestaan; en
 - d) voor de berekening van een bijheffing op grond van de gelijkwaardige gekwalificeerde IIR, wordt vermindering verleend voor elke in een lidstaat krachtens de IIR betaalde bijheffing en voor elke gekwalificeerde binnenlandse bijheffing als bedoeld in deze richtlijn.

2. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 52 gedelegeerde handelingen vast te stellen om de lijst te bepalen van derdelands jurisdicties die in hun interne recht een wettelijk kader ten uitvoer hebben gelegd dat kan worden aangemerkt als gelijkwaardig aan een gekwalificeerde IIR conform de voorwaarden die zijn vastgelegd in lid 1, en om deze lijst bij te werken na een beoordeling van het wettelijke kader dat door een derdelands jurisdictie in haar interne recht ten uitvoer is gelegd.

Artikel 52

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel vastgelegde voorwaarden.
2. De in artikel 51 bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor onbepaalde tijd met ingang van de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.
3. De Raad kan de in artikel 51 bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.
4. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling vaststelt, stelt zij de Raad daarvan in kennis.
5. Een overeenkomstig artikel 51 vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan de Raad geen bezwaar heeft gemaakt, of indien de Raad voor het verstrijken van de termijn van twee maanden de Commissie heeft medegedeeld daartegen geen bezwaar te zullen maken. Die termijn kan op initiatief van de Raad met twee maanden worden verlengd.

Artikel 53
Informatieverstrekking aan het Europees Parlement

Het Europees Parlement wordt in kennis gesteld van de door de Commissie vastgestelde gedelegeerde handelingen, van de bezwaren daartegen en van de intrekking van de bevoegdheidsdelegatie door de Raad.

Artikel 54
Bilaterale overeenkomst over vereenvoudigde rapportageverplichtingen

De Unie kan met derdelands jurisdicties waarvan het wettelijk kader overeenkomstig artikel 51 als gelijkwaardig aan een gekwalificeerde IIR is aangemerkt, een overeenkomst sluiten om een kader voor de vereenvoudiging van de in artikel 42, lid 6, vastgelegde rapportageprocedures vast te stellen.

Artikel 55
Omzetting

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 2023 aan deze richtlijn te voldoen.

Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onmiddellijk mee.

Zij passen die bepalingen toe voor de verslagjaren vanaf 31 december 2023.

Met uitzondering van de regeling van artikel 47a, lid 2, passen zij de bepalingen om aan de artikelen 11, 12 en 13 van deze richtlijn te voldoen, evenwel toe voor de verslagjaren vanaf 31 december 2024.

In die wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan wordt naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 55 bis

Evaluatie van de uitvoering van pijler 1 door de Commissie

De Commissie moet voor 30 juni 2023 een verslag indienen bij de Raad waarin de situatie wordt beoordeeld met betrekking tot de uitvoering van pijler 1 van de verklaring van de OESO/G20 over een tweepijleroplossing om de fiscale uitdagingen van de digitalisering van de economie aan te pakken waarover in oktober 2021 overeenstemming is bereikt en, indien van toepassing, een wetgevingsvoorstel indienen om deze fiscale uitdagingen aan te pakken indien pijler 1 niet is uitgevoerd.

Artikel 56

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Artikel 57

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad

De voorzitter

ONTWERPVERKLARING VAN DE RAAD

De Raad:

HERHAALT dat de EU vasthoudt aan de verklaring over een tweepijleroplossing om de fiscale uitdagingen van de digitalisering van de economie aan te pakken, alsmede aan het in oktober 2021 goedgekeurde plan voor de uitvoering van deze verklaring, en VERZOEKT alle leden van het inclusief kader inzake grondslaguitholling en winstverschuiving (BEPS) van de OESO/G20 hun verbintenis aangaande de twee pijlers gestand te doen;

WIJST EROP dat de Unie al sinds 2017 werkt aan de fiscale uitdagingen van de digitalisering van de economie, en dat haar werkzaamheden hebben bijgedragen tot het mondiaal akkoord over de tweepijleroplossing;

BEVESTIGT zijn blijvende steun voor de werkzaamheden in het inclusief kader inzake BEPS van de OESO en engageert zich ten volle om de lopende werkzaamheden over de pijler 1-elementen, waaronder de multilaterale overeenkomst te voltooien;

BRENGT IN HERINNERING dat we vastbesloten zijn om zowel pijler 1 als pijler 2 zoals overeengekomen in oktober 2021 uit te voeren; ZAL de lopende onderhandelingen van de multilaterale overeenkomst over pijler 1 met dat doel nauwlettend MONITOREN en ONDERSTREEPT dat de Raad, in voorkomend geval, de situatie regelmatig opnieuw zal bekijken teneinde spoedig een oplossing te vinden voor de fiscale uitdagingen van de digitalisering van de economie;

IS INGENOMEN met het snelle akkoord over dit dossier; BENADRUKT dat het gebruik van de gedelegeerde handeling in dit specifieke dossier niet mag worden geïnterpreteerd als een precedent voor andere wetgevingsinstrumenten die volgens de bijzondere wetgevingsprocedure voor belastingaangelegenheden worden aangenomen.